

CUMHURBAŞKANLIĞI HÜKÜMET SİSTEMİNE GEÇİŞ SÜRECİ

Yeni Ruh, Ortak Akıl, Milli Şuur

II

DEVLET BAĞELİ

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Milliyetçi Hareket Partisi, her zaman olduğu gibi, bu yeni Yasama Yılında da milletimizin refah ve huzuruna katkı veren her çabanın yanında olacak ve destekleyecektir.

TBMM'nin uyumlu, süratli, verimli çalışması konusunda üzerimize ne düşüyorsa yapacağız.

Türkiye'nin yeniden inşa ve ihyası gayretine, uyum yasaları başta olmak üzere, Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin doğasına uygun olacak tüm mevzuat değişikliği ve düzenlemesine elimizden geldiği, gücümüzün yettiği kadar destek vermeye kararlı ve hazırız.

Cepheleşme değil, kucaklaşma;

Ayrılık değil, buluşma;

Kavga değil, uzlaşma hedefimizdir.

Sözümüz Türkiye'dir, gücümüz Türk milletidir, cesaretimiz Türk tarihidir, umudumuz muzaffer ve müreffeh Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş ilkelerine göre var olması ve yaşatılmasıdır.

Devlet BAHÇELİ

İÇİNDEKİLER

03 EKİM 2017	07
10 EKİM 2017	33
17 EKİM 2017	55
24 EKİM 2017	81
31 EKİM 2017	105
07 KASIM 2017	133
14 KASIM 2017	159
28 KASIM 2017	185
05 ARALIK 2017	213

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

03 EKİM 2017

**Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,
Muhterem Misafirler,
Basınıımızın Değerli Temsilcileri,**

TBMM'nin 26. Dönem 3.Yasama Yılıının bu ilk grup toplantısında, sizleri ve ekranları başındaki aziz vatandaşlarımızı hürmet ve muhabbetle selamlıyorum.

Hepinize şükranlarımı sunuyorum.

Sözlerimin hemen başında terörle mücadelede son bir hafta içinde şehit verdiğimiz kahraman evlatlarımıza Allah'tan rahmet diliyorum.

Ayrıca Fransa'nın Mulhouse kentinde bir konutta çıkan yangında hayatlarını kaybeden beş kişiden üçünün Türk vatandaşı olmasından derin bir üzüntü duyduğumu özellikle belirtmek istiyorum.

Bu elim hadisede can veren vatandaşlarımıza Allah'tan rahmet, Fransa devletine ve Fransız halkına da taziye ve geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Uzun bir aradan sonra Gazi Meclisin çatısı altında, partimizin grup toplantısı vesilesiyle saygın heyetinizle bir araya gelmekten hakikaten de kıvanç duyuyorum.

Allah'tan niyazım odur ki, birlik ve beraberliğimiz bozulmasın.

Büyük bir aşkla, kutlu bir sevdayla, yılmaz bir iradeyle sürdüğümüz millet ve vatan mücadelemizde Rabb'im bizleri mahcup etmesin.

Çünkü bizler mahcup olursak, Türk milleti mahzun kalacaktır.

Bizler mahcubiyet yaşarsak, Türkmeneli mahkûmiyete sürüklenecektir.

Milliyetçi-Ülkücü Hareket millî ve manevi emanetlerin sırrına vakıftır.

Milliyetçi-Ülkücü Hareket taşıdığı misyonun, sahip olduğu vizyonun gereğini yapmaktadır.

Türkiye zorlu bir dönemde, yokuşu keskin ve yorucu bir devirdedir.

Bunu görüyor, bunu biliyoruz.

Bugünkü sıkıntılı ortamda, eğer görevimizin şuuruna varamazsak, eğer üzerimizdeki sorumluluğun ağırlığını kaldıramazsak önümüz karanlıktır.

Bu itibarla çok çabalamalı, çok çalışmalıyız.

Geceyi gündüze katıp âdeta Karadeniz gibi çırpınmalıyız.

Bahanelere sıkışıp kalmaktansa, bana ne deyip köşeye çekilmektense meseleleri önce kavramalı, sonra anlamalı, ardından da yorumlayıp çözümün yol ve yöntemini üretmeliyiz.

Badirelerin cesametinden şikâyet etmektense, belaların çokluğundan dert yanmaktansa bunların üstüne korkusuzca gidebilecek yürekliliği gösterebilmeliyiz.

Etrafımızdaki çember daralıyor, farkında olmalıyız.

Türkiye aleyhtarı kampanya kökleşiyor, dikkat kesilmeliyiz.

Karşımızdaki tehditleri isabetle okuyup, zamanlama hatasına düşmeden tedbir geliştirmeliyiz.

Gecikirsek gelişemez, güçlenemeyiz.

Zaafa düşersek hak ettiğimiz zirvelere tutunamayız.

İhmalkârlık iradesizliğin eseridir.

İradesizlik ilkesizliğin sonucudur.

İlkesizlik, ülküsüzlüğün, kararsızlığın, karamsarlığın, korkakça hayatın acı diyetidir.

Ülkemizin çetin şartlarını, komşu coğrafyaların karmaşık yapısını titizlikle takip etmek durumundayız.

Elbette yalnızca takiple yetinmemeli, mücadele ruhunu tahkim de edebilmeliyiz.

Bu süreçte TBMM'nin yapacağı çok şey vardır.

Demokrasi yegâne çaremiz, vazgeçmeyeceğimiz değerimizdir.

Meşruiyetten ödün vermemiz, hukukun üstünlüğünden tavizimiz düşünülemeyecektir.

Gazi Meclis millet iradesinin tecelligahı, millî ümitlerin millî hedeflerin idame, ifade ve ihata merkezidir.

Bu kutlu mekân, milletimizin gelecek arzularını bağladığı bu tarihi emanet, Allah'ın izniyle ilelebet var olacaktır.

Çok şükür, onca saldırıya rağmen Meclis açık ve çalışır vaziyettedir.

Meşru ve seçilmiş hükûmet görevinin başındadır.

Millî güvenliğimize yönelmiş tehlikelerin kaynağında kurutulması için olağanüstü bir azim ve gayret vardır.

Türkiye içine girdiği karanlık tünelden mutlaka çıkmalıdır, inancım odur ki, eninde sonunda da el birliğiyle, dayanışmayla çıkacaktır.

Bunu hep birlikte başarmak, hep birlikte sonuç almak durumundayız.

Aksi milletimiz için ıstıraptır, imhadır.

Tavsama, taviz, teslimiyet, acziyet artık olmamalı, kaldı ki bunlar Türkiye için gündemden tamamen çikmalıdır.

Türk milleti bedenine geçirilmek istenen kefeni yırtacak güçtedir.

Buna inancımız sonsuzdur.

Türk milleti ihaneti ezecek, her şekilde yenecek, üst üste alt edecek karar ve yeterliliktedir.

Hepsinden önemlisi, Türk milleti birdir, beraberdir, diridir.

Bilmiyorlar ki, Anadolu'yu vatan yapan kahramanlar ölmedi.

Bilmiyorlar ki, Türklüğü asırlarca taşıyan kutlu yürekler, İslâm'ın sancaktarlığını yapan ihlaslı yüzler hâlâ pes etmedi.

İşte bu grup salonu, işte Milliyetçi-Ülkücü Hareket tüm heybetiyle dosta güven, düşmana korku salmaktadır.

Hamdolsun, Milliyetçi Hareket Partisi Türk milletinin yüz akı, Türkiye'nin gerçek ve potansiyel gücüdür.

Üç hilal ikna olmadan, Türkiye sevdalılarının manevi hisarları aşılmadan; soruyorum, hangi alçak niyet, hangi melun emel hedefine varabilecektir?

Elbette varamayacak, varmasına da izin verilmeyecektir.

Pek çok sorunun gölgesinde başlayan Yeni Yasama Yılı'nın Türkiye'nin önündeki engellerin bertaraf edilmesi için bir milat olmasını diliyorum.

Siz değerli milletvekili arkadaşlarıma, diğer siyasi partilerimize, demokrasi hayatımıza 26.Dönem 3.Yasama Yılı'nın hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Bugün karşımıza çıkan tehlikeleri sadece günümüzün imkân ve şartlarıyla yorumlamaktan kaçınmalıyız.

Çevremizi saran tehditlerin içyüzünü iyi görmeliyiz.

Neyi yaşıyorsak, neye maruz kalmışsak bunun başlangıcı Anadolu'nun fethine kadar uzanmaktadır.

Bugün yaşadıklarımızın kökü geçmişin derinliklerindedir.

Türk milletine karşı bin yıldır sinmiş düşmanlık saklandığı delikten her fırsatta yeniden çıkmaktadır.

Aslında yaşananlar tam bir hesaplaşmanın işaretidir:

- Kapanmamış defterlerin,
- Silinmemiş nefretlerin.
- Tükenmemiş öfkelerin,
- Unutulmamış yenilgilerin hesabı önümüze getirilmektedir.

Türkiye çok ciddi bir beka mücadelesi vermektedir.

İç ve dış siyasi tansiyon tehlikeli şekilde tırmanmaktadır.

Ülkemiz çok cepheli bir bunalım kışkacındadır.

Gelişmelerin seyri, olayların istikameti hırpalayıcı, yaralayıcı niteliktedir.

Bilhassa sınırlarımızın hemen dibinde Türkiye'ye ve bölge ülkelerine karşı Vandal bir tuzak kurulmaktadır.

Emperyalizmin kuklaları, siyonizmin maşaları, huzur ve istikrarın kan davalıları kaos imal etmektedir.

Yaklaşık bir asır evvel masa başında çizilen haritalar, şimdi yeniden güncellenmek, yeni baştan belirlenmek istenmektedir.

1.Dünya Savaşı'yla eski hâkimiyet havzalarımıza üşüşen zalimler on yıllardır yaydıkları fitnenin, yaptıkları tezviratın meyvelerini toplama arayışındadır.

Irak'ın kuzeyinde, Suriye'nin Kuzeyinde, Orta Doğu'nun tamamında büyük bir komplo, önu arkası planlanmış bir oyun sahnededir.

Arap Baharı'yla birlikte alev alan yangın artık kapımıza dayanmıştır.

Komşu coğrafyalardaki devletler bölünmenin, parçalanmanın, ufalanmanın bir önceki safhasındadır.

Etnik ve mezhep kutuplaşması etrafımızdaki kaosun fitilini tutuşturmuştur.

Emperyalizm sınırlarla oynamaktadır.

Emperyalizm sinir uçlarıyla oynamaktadır.

Emperyalizm insan ve toprak varlığına kastetmek için çoktan devrededir.

Bu gelişmeler karşısında doğal olarak Türkiye'nin güvenliği de diken üstünde, bıçak sırtındadır.

Bir aşiret lideri çıkıp, haddini hududunu aşarak bağımsızlıktan bahsedebilmektedir.

Neymiş, bağımsızlık 16 yaşından beri hayalymiş.

Sonunda ölüm de olsa hazırmış.

Buradan diyorum ki, ham hayal peşinde koşan peşmerge başı kâbusla tanışacak, ısrar ve inadı sürerse belasını muhakkak bulacaktır.

Barzani tüm itiraz, tüm tepki, tüm karşı çıkışlara rağmen 25 Eylül korsan referandumunu gerçekleştirmiştir.

Böylelikle Irak'ın siyasi ve toprak bütünlüğü darbe yemiş, bölgesel denge ve hassasiyetler zemin ve mevzi kaybetmiştir.

Barzani, 25 Eylül Referandumu'yla bağımsızlığa giden dikenli, mayınlı ve karanlık yolda önemli bir merhaleyi aşmıştır.

Ne var ki bu gaspçı bu fırsatçı fiilî dayatma gayrimeşrudur, gayrihukukidir, üstelik yok hükmündedir.

Barzani dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olmayı göze almıştır.

Bilinmelidir ki, 25 Eylül Referandumu dört parçalı büyük Kürdistan'ın ön çalışması, ön hazırlığı, ön kapısıdır.

Buna sabır göstermek, gözümüzün önünde infaz fermanımızın yazılmasına sessiz kalmak mümkün değildir.

1 Ekim günü, TBMM'nin açılış konuşmasını yapan Sayın Cumhurbaşkanı'nın "Sınırımızda fitne kuyusu kazdırmayız." beyanı çok nettir, Türkiye Cumhuriyeti'nin duruşunu özetlemektedir.

Irak'ın toprak bütünlüğü bizim için vazgeçilmezdir.

Merkezî yönetimin otoritesi tartışılmamalıdır.

Özellikle Irak Türkmenlerinin tarihî çıkarlarına zarar verecek, soydaşlarımızın hayat ve varlık haklarına leke sürecektir her girişim, her teşebbüs karşısında Türk milletini bulacaktır.

Barzani başta Kerkük olmak üzere, Irak Anayasa'sına göre ihtilafli olan bölgelerde de sandık kurmuştur.

Peşmerge yönetimi, Musul'un Başika, Akra, Sincar ilçeleriyle; Selahattin'in Tuzhurmatu ilçesi, Diyala'nın Hanekin ilçesi ile Mendeki bucağını uzun süre tartışmalı bölgeler olarak değerlendirmiştir.

Aslında Kerkük dışında diğer şehirlerin tartışmalı bölge olduğuna dair hiçbir belge, hiçbir delil, hiçbir anlaşma da yoktur.

Çok açık söylemek isterim ki, Kerkük, Tuzhurmatu, Altinköprü, Kifri, Telafer, Hanekin ve Mendeli'de yarım asırdır demografik yapının değiştirilmesi amaçlanmıştır.

2004'ten sonra Türkmen kardeşlerimizi asimile etmek, sistematik bir şekilde tapu kayıtlarını yakmak, etnik kıyım ve tasfiyeye tabi tutmak için şeytanın bile aklına gelmeyecek oyunlar oynanmış, şiddet ve güç gösterisinden medet umulmuştur.

Sorumlu ve suçlu hiç şüphe etmeyin ki, PKK'nın himaye ve destekçisi, Mehmetçik katillerinin umudu Barzan aşireti lideri Mesut Barzani'dir.

Dökülen Türkmen kanı üzerinde gelecek planlaması yapanlar, Türkmenlerin canına, malına, ırzına, vatanına kastedenler iki dünyada da yatacak yerleri olmayan alçaklardır.

Ve bunlarla hesabımız mahşere kalmadan görülecektir.

Çünkü Türkmenler kardeşimiz ve kaderimizdir.

Çünkü Türkmeneli Türk'tür, Kerkük Türk'tür ve Türk'le uğraşanın iki yakası bir araya gelmeyecek, bunların aldıkları ah ve beddualar kendilerinden değilse de nesillerinden kesinlikle teker teker çıkacaktır.

Bu aşamada Kerkük Türkmen şehridir diyen Sayın Cumhurbaşkanı'na teşekkürlerimi sunuyorum.

Gazze ve Filistinliler Türkiye için ne ise, Kerkük ve Türkmenlerin de Türkiye için aynı anlam ve değeri taşımaya başladığından dolayı mutluyuz, umutluyuz.

Kerkük'ün statüsü üzerinde karalama yapanlar, Türkmenlerin boyun eğmesini, esaret altına girmesini bekleyenler ya çok ahmaktırlar ya da yedikleri yürek başlarını döndürmüş, gözlerini karartmıştır.

Türk milleti zalimlikten başları dönenleri, zilletten gözleri kararanları anasından doğduğuna pişman edecek hamdolsun güç ve kudrettedir.

Irak Türkmenlerinin varlığı yok sayılamayacaktır.

Damla damla akan Türkmen kanlarının, göz pınarlarından süzülen mazlum yaşların, haksızlığın kurbanı olmuş tüm masum soydaşlarımızın hesabı da elbet bir gün bir akşam veya bir sabah vakti muhataplarından sorulacaktır.

Paslı kulaklar duysun, mühürlü kalpler görsün: Kerkük tarihte Türk'tü, bugün Türk'tür, istikbalin de şanlı Türk kentlerinden birisidir.

Musul dersenez, onun da farkı yoktur, Türklüğüne şahit çekilen cefalar, gösterilen fedakârlıklar, geçilen uzun ve meşakkatli asırlardır.

İkazla ifade ediyorum, devlet kurdum demekle devlet kurulmaz.

Hadi bağımsız olayım demekle de bağımsızlık gerçekleşmez.

Gerçekleşse bile yaşayamaz, ayakta kalamaz.

Barzani Irak'ın kuzeyindeki puslu havadan, istikrarsız ortamdan istifadenin peşine düşmüştür.

Bunu ecdadımızın kabullenmesi imkânsızdır.

Bunu tarihin kabullenmesi imkânsızdır.

Buna şehidin şühedanın tamam demesi tam anlamıyla akıl dışılıktır.

Türkiye Cumhuriyeti sınırlarının ötesinde, varlığını, birliğini ve güvenliğini tehlikeye atacak her teşebbüse her tezgâha anında ve cesaretle müdahale edecek seviyededir.

Bu maksatla 23 Eylül'de TBMM'de görüşülüp kabul edilen Türk askerinin sınır ötesine gönderilmesiyle ilgili Tezkere'ye evet dedik, kararlı ve omurgalı bir şekilde arkasında durduk.

Türk milletine parmak sallayanlar varsa, ki vardır, o parmağını eliyle birlikte gövdesine kadar kırar, hatta koparırız.

Türk devletine kafa tutanlar varsa, ki bu da vardır, o kafaya balyoz gibi incek irade ve millî iffeti her zaman ispata da hazırız.

Biz yeri gelir yufka yürekli yeri gelir tunç bilekli oluruz; ama zalime fırsat vermeyiz, haine merhamet etmeyiz, bundan sonra da etmeyeceğiz.

Değerli Milletvekilleri,

Barzani'nin 25 Eylül komplosu karşısında düşünce, değerlendirme ve kanaatlerimizi milletimizle sürekli paylaştık.

Uyarılarımızı, öngörülerimizi, önerilerimizi heyecanla dile getirdik.

24 Ağustos 2017 tarihli basın toplantımız bu konudaki nirengi noktasıdır.

25 Eylül 2017 tarihli yazılı basın açıklamamızda, alınması gereken tedbir ve uygulanması yerinde olacak yaptırımları gündeme taşıdık.

27 Eylül 2017 tarihindeki yazılı basın açıklamamızla da Türkmenlerin ve Kerkük'ün sahipsiz olmadığını cümle âleme

duyurarak, duruş ve tutumumuzu çok etkili bir şekilde muhataplara bildirmiş olduk.

Dedik ki, "Hiçbir kişi, kurum ve kuruluş Irak Türkmenlerinin varlık mücadelesini samimiyetle desteklemese de Milliyetçi-Ülkücü Hareket tarihî sorumluluğunun, millî misyonunun gereğini yapacak ve yanlarında olacaktır."

Yine dedik ki, *"Bu kapsamda en az beş bin Ülkücü gönüllü başta Kerkük olmak üzere, Türkmenlerin yaşadığı Türk kentlerindeki varlık, birlik ve dirlik mücadelesine katılmak üzere hazır beklemektedir."*

Blöf yapmıyoruz, palavradan konuşmuyoruz.

Hâlâ anlamayan varsa bu konuda şakamızın da olmadığını altını çizerek, üzerine basarak belirtmeyi yararlı buluyorum.

Türkmenlerin hakları çiğnenirken biz rahat olamayız.

Kerkük elden giderken biz gece yastığa başımızı huzurla koyamayız.

Ya hep ya hiç diyoruz.

Hesabi değil, hasbi bakıyoruz.

Geçmişte Türkiye'ye "Bir kedi bile vermeyiz." diyen Barzani'ye dedesinin akıbetini çok veciz çok açık şekilde hatırlatıyor, ayağını denk almasını tavsiye ediyoruz.

Rüzgâr eken fırtına biçer derler.

25 Eylül Referandumu rüzgâr değil, rezalettir, hıyanettir, felakettir, geri dönülmezse cezası da tezelden kesilmelidir.

Türkiye buna mahir ve muktedirdir.

Siyasi iktidarın zaman zaman çelişkili açıklamaları olsa da devletin en tepesinde sağlam bir iradenin tezahürü bizi rahatlatmaktadır.

Ekonomik ambargolar konusundaki birbiriyle örtüşmeyen değerlendirmeler, siyasi, askerî ve diplomatik caydırıcılık vasfımızın sulandırılması en başta bölgedeki inandırıcılığımızı sekteye uğratacaktır.

Bu konularda Sayın Cumhurbaşkanı'nın sözleri olumludur.

Beklentimiz 22 Eylül 2017 tarihinde kamuoyuna açıklanan MGK kararlarının ruhuna uygun devlet politikasının jeopolitik riskleri göğüsleyecek ölçüde, millî bekayı güvenceye alacak biçimde oluşturulup olgunlaştırılmasıdır.

Barzani derhâl aklını başına almalıdır.

Referandumu tümünden iptal etmelidir.

Bu arada Fransa'nın ara buluculuk rolüne soyunarak Irak Başbakanı İbadi ile Barzani'yi Paris'e davet etmesi, bu davetin taraflarda kabul görmesi dikkat çekici bir gelişmedir.

Bölgesel bir soruna Paris'te çözüm arayışları, buna da ana aktörlerin sıcak yaklaşması bizim için tartışmalı bir durumdur.

Avrupa zaten İspanya'nın Katalonya Özerk Bölgesindeki tekmesi, tokatlı, çatışmalı referandumla kilitlidir.

Kendi sınırları içindeki bir meseleyi çözemeyen, İspanya hükûmetinin karşı çıkışlarına rağmen sandık kurulmasının önüne geçemeyen Avrupa sınıfta kalmıştır.

Bu referandumunu tanımayanlar, Irak'ın kuzeyinde demokrasi ve özgürlük ezberleriyle köşe kapmaca oyununa heves ve tevessül etmişlerdir.

Sabah başka, akşam başka konuşan; her tarafa çekilecek sözlerle ne kızı verip ne dünürü küstüren Avrupa zihniyeti bir bakıma suçüstü yakalanmıştır.

Bu çarpık zihniyet ki, düğün evinin tefçisi, ölü evinin yaşçısıdır.

İspanya Anayasa Mahkemesinin yasa dışı ilan ettiği, Avrupa ülkelerinin karşı çıktığı 1 Ekim Referandumu'nda Katalanlar bağımsızlık yönünde oy kullanmışlardır.

Bu durum, Irak'ın kuzeyinden sonra yeni bir buhranın habercisidir.

Avrupa'da taçlar, tahtlar sallanacak, rejimler değişecek derken bizimle alay edenler, şimdi dut yemiş bülbüle dönmüşler, şaşkınlıktan küçük dillerini yutmuşlardır.

Bir bildiğimiz var ki söyledik.

İspanya'daki referandumun bu ülke hükûmeti, yüksek yargı organları tarafından yok hükmünde görülmesi, bir anlamının olmadığı ilanı bizim için esas ve asıl karardır.

Bu kapsamda Türkiye olarak çok dikkatli, tutarlı ve dengeli politika izlememiz lazımdır.

Muhatap Katalanlar değil, İspanya hükûmeti, İspanya devletidir.

Türkiye hem Avrupa'daki gelişmelerihem de millî güvenliğini yakından tehdit eden Barzani referandumunun sonuçlarını özgüven

içinde ve tavizsiz bir şekilde takip etmeli, sınır ötesine yönelik mücadele ruhunu harekete geçirmelidir.

Ülkemizin Irak ve İran'la ilişkilerini canlandırması, aynı zamanda işbirliği ve diyalog kanallarını açık tutması makul ve mantıklı bir tavidir.

Genelkurmay Başkanı Sayın Akar'ın Tahran ziyareti, ardından yarın Sayın Cumhurbaşkanının yine Tahran'a gidecek olması bölgesel dayanışma, anlayış ve eş güdüm açısından anlamlı ve değerlidir.

İrân'ın sınırına tankları sevk etmesi, Türkiye'nin 18 Eylül'den bu tarafa Habur Sınır Kapısı'nın etrafında askerî tatbikat yapması, dahası bu askerî faaliyete Irak'tan bir askerî birliğin de iştiraki önümüzdeki sürecin çok şeye gebe olduğuna işarettir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin her ihtimale hazırlıklı olması tarihi önemdedir.

Kandil ve Erbil'de bir gece ansızın görünmek bir gece ansızın gelmek bir şafak vakti melanetin tepesine binmek Türk milleti için mesele değildir, Türkiye Cumhuriyeti için hiç zor olmayacaktır.

Yeri gelmişken bir hususu önemle belirtmeyi faydalı görüyorum.

Milliyetçi Hareket Partisi Irak'ta yaşayan değişik halkların farkındadır.

Kökeni, mezhebi, aidiyeti ne olursa olsun her insana hürmet duyuyoruz.

Irak, Irak'ta yaşayan herkesin ortak vatani ortak ülkesidir.

Bizi Kürt düşmanı göstermek için özel yetiştirilmiş ajanlar yine faaliyettedir.

Bizim Türkmenlerin dışındaki halkları dışladığımız, yok saydığımız iddiasını diline dolayanların da sürüsüne berekettir.

Yalan ve fitne yine kol gezmektedir.

Yalnızca Kerkük, yalnızca Musul değil; Erbil'de bir Türkmen şehridir, orada yaşayan çok sayıda soydaşımız vardır.

Ancak hiçbir şekilde bu gerçek Kürt kökenli kardeşlerimizi, Arap kökenli kardeşlerimizi, Irak'ın diğer asli ve eşit haklara sahip insanlarını ihmal ettiğimiz, tanımadığımız, kucaklamadığımız anlamına gelmeyecektir.

Kürt kökenli kardeşlerimiz bizim için çok değerlidir.

Irak'ın bütünlüğü içinde onların ve tüm toplumsal kesimlerin huzur, barış ve güven içinde yaşaması, varlıklarının devamı temennimiz, amacımızdır.

Barzani en başta Kürt kökenli insanlarımıza haksızlık ve saygısızlık yaparak dipsiz tartışmaların içine çekmiştir.

Bu itibarla Kürt kökenli kardeşlerimiz Barzani'nin tertiplerine, art niyetli tutumuna, huzursuzluğu teşvik etmesine karşı tepkilerini yükseltmelidir.

25 Eylül Referandumu'nun hiç kimseye, Irak'ta yaşayan hiçbir gruba fayda sağlamayacağı görülmelidir.

Peşmerge yabancı güçlerin, bölgede şer emelleri olan İsrail'in dümen suyundadır.

Barzani'nin ipi başkalarının elinde, iradesi mefluçtur.

Kürt kökenli kardeşlerim oyunu artık görmeli, bozmak için hamle yapmalı, inisiyatif almalıdır.

Mesela Diyarbakır'daki bir kardeşimizi Barzani'nin bizim kadar sevmesi, sahiplenmesi, sarıp sarmalaması akla, mantığa, tarihsel mirasa hakarettir.

Erbil'deki Kürt kökenli kardeşimiz de bizimidir, Kerkük'teki Türkmen kardeşimiz de namus ve şerefimize emanettir.

Aynı tarihin anılarıyla yoğrulduk, aynı coğrafyanın imkânlarıyla doğrulduk, aynı kader çizgisinin neferleri olduk ve biz kardeşlikle söz kestik.

Ayırım yapanlar, yapmayı düşünenler kalleştir.

Bölücülük yapanlar ihanet içindedir.

Bilhassa Türkiye'deki sözde aydın zümrenin içinde, yazarçizer taifenin kıyısında köşesinde gönüllü Barzani hafiyelerinin varlığı çok dikkat çekicidir.

Özetle diyorlar ki;

Barzani müttefikmiş, kaybedilmesi hataymış.

Barzani 25 Eylül Referandumu'nu yapmamış olsaydı liderliği tartışmaya açılacaktı.

ABD'ye rest çeken Barzani bizden mi korkacaktı.

Eskiden bizimdi lafı boşmuş, İstanbul da Bizans'ınmış.

Kerkük denilince üç maymunu oynayanların Barzani ismini duyunca yüzlerine kan gelmesi ve bu ifadeleri kullanması tam bir utanç vesikasıdır.

Asıl bunların vanalarını kapatmak helali haktır.

Asıl bunların nifak hatlarını dağıtmak şarttır.

İstanbul'da, Ankara'da veya bir başka vatan köşesinde oturup Erbil'de Kürdistan ayinine vekâleten ve manen katılanlar, Türkmenlerin yıllardır süren yalnızlığını, yıllardır süren acı ve feryatlarını kulak ardı edenler, emin olun insan gibi görünseler de insanlıktan nasibini alamamış zavallılardır.

Bunların ağızlarından Kerkük Türk'tür sözünü asla işitmezseniz.

Niye, çünkü söyleyemezler, söylemeye takatleri ve kalpleri elvermez.

Bunlar hayatlarında Türkmenliğin onurunu, Türklüğün şuurunu kesinlikle hissetmemişlerdir.

Biz Barzani'nin acilen ıslah olmasını, yanlıştan dönmesini arzuluyoruz.

Aksi hâlde, Irak'ın toprak bütünlüğü bozulur, bölgesel statü altüst olursa 1926 Ankara Antlaşması başta olmak üzere, uluslararası antlaşmalardan doğan haklarımızı sonuna kadar kullanmalıyız.

O zaman geldiğinde, şartlar oluştuğunda, tarih coğrafyaya dar geldiğinde Misakımillî uyanacak; 81 Düzce'den hemen sonra 82 Kerkük, 83 Musul deme hakkının önünde hiçbir güç duramayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Dünya terörizmin tasallut ve deyim yerindeyse taarruzu altındadır.

Terörden çok çeken, teröre çok bedel ödeyen, yıllarca bu meselenin yükünü tek başına omuzlayan Türkiye'yle empati yapmaktan uzak duran ülkeler maalesef teröristlerin, azıllı katillerin feci saldırılarına maruz kalmaktadır.

Dün, ABD'nin Las Vegas kentindeki bir konser salonunda kelimenin tam anlamıyla cinnet ve dehşet yaşanmış, ortaya çıkan vahşet tablosu insanlığı titretmiştir.

Şu ana kadar örgüt bağlantısı tam tespit edilememiş bir canı, kalabalıkların üzerine ağır silahla ateş açmış, ilk belirlemelere göre 60'a yakın insan hayatını kaybederken, sayısı 500'ü bulan insan da yaralanmıştır.

Bu tarifi olmayan barbarlığı şiddetle lanetliyorum.

ABD halkına, Beyaz Saray yönetimine, vahşi saldırıda hayatlarını kaybetmiş insanların ailelerine taziyelerimi iletıyorum.

Las Vegas'taki hunhar olayın çok yönlü incelenip, ardındaki bağ ve bağlantıların ortaya çıkarılacağını, daha doğrusu çıkarılması gerektiğini düşünüyorum ve bunu zorunlu görüyorum.

İsterdik ki, terörizm ve seri katillere karşı topyekûn seferberlik ilan edilip mücadele edilebilseydi.

İsterdik ki, terörün kaynağında kurutulması, bir insanı suçta iten, bir insandan katil çıkaran küresel adalet ve ahlak sisteminin revize edilmesi için her ülke elini taşın altına koyabilseydi.

Ama bunların hiçbirisi olmadı.

ABD'de ölenler de Irak'ta, Suriye'de, Afganistan'da, Myanmar'da, Filistin'de, Türkiye'de kurşun ve bombalarla hayata gözlerini yumanlar da insandır.

İnsan hayatının, insan canının ikame ve telafisi yoktur.

İnsan her yerde insandır.

Küresel empeyalizm, neoliberal düzen insanı maalesef ikinci plana itmiş, insafsız ve vicdansız çarklarıyla insanlık değerlerini öğütmüştür.

Suriye'de yıllardır kan akmaktadır.

Körfez Savaşı'ndan beri Irak lime lime doğranmaktadır.

Müslümanlar öldürülmektedir.

Türkmenler katledilmektedir.

İnsan hayatı ucuzlamıştır.

İslam toplumları kana bulanmaktadır.

Orta Doğu tabuta yatırılmış, mezara sokulmuştur.

Bu içler acısı tabloda herkesin, gelişmiş ve medeni pozlar veren her ülkenin payı, ziyadesiyle hissesi vardır.

Sınırlarımızın hemen dibinde katiller, terör örgütleri siyasi amaçlar doğrultusunda desteklenmiş, silahlandırılmış, kurşun askere çevrilmiştir.

Sayın Erdoğan'ın ABD ziyareti sırasında, Başkan Trump'ın dostum övgüsüyle "İki ülke hiç olmadığı kadar yakın." sözlerinin henüz ve somut bir karşılığı görülmuş değildir.

Aynı bildik sözler, aynı ezber dolu ifadeler hepimizin malumudur.

Biz dostu sözünden değil özündeki güzellikten, gönlündeki zenginlikten tanırız.

El sıkışmanın, gülen gözlerle temasın resmiyete değil, keyfiyete ve samimiyete irca etmesini bekleriz.

Biz öyle bir milletiz ki, uzatılan hiçbir eli geri çevirmeyiz.

Söz vermişsek tutarız, vadedmişsek yaparız.

Biz Türk milletiyiz.

Biz soylu bir geçmişin, aziz ve elleri öpülesi bir ecdadın varisleriyiz.

Ancak böylesi asil tavrı muhataplarımızda da ararız.

İmal edilip Orta Doğu'ya tetikçi olarak bırakılmış İŞİD'le görüntüde mücadele ediyor diye, bir başka terör örgütü olan PYD-YPG'nin sırtının sıvazlanmasını ahlaki, vicdani, insani ve dostane bulmayız.

ABD'nin devlet olmaktan kaynaklı ne kadar hakkı varsa, Türkiye'nin de o kadar hakkı vardır.

Bunun üzerinde tartışma yapılmasını akla getirmek bile abestir.

15 Temmuz'da 250 vatan evladını şehit eden, 2 bin 193 vatan evladını yaralayan katil örgüt FETÖ'nün başındaki rezil, Pensilvanya'da yüzlerce dönümlük arsasında keyif sürerken, Türkiye'den bir papazın iadesini istemenin mantıklı bir tarafını görmeyiz.

Öyle ya, ver papazı, al papazı, doğrusunun bu olduğuna inanırız.

Terör bumerang gibidir. Mutlaka sahibine geri dönecektir.

ABD insanlığa kalıcı bir hizmette bulunmak, saygıdeğer bir hediye vermek istiyorsa terör örgütleriyle kurduğu kapalı devre ilişkilerini ön şartsız sonlandırmalıdır.

Biz bunu Astana Zirvesi'yle çatışmazlık bölgeleri oluşturulan İdlip'te görmek istiyoruz.

Biz buna Afrin'de, Ayn el Arap'ta, kısaca Suriye ve Irak'ın kuzeyinin tamamında bizzat tanık olmak arzusundayız.

Küresel jandarmaya ihtiyacımız yoktur.

Terörizme sınır bekçiliği yapan, kule nöbetçiliğine soyunan namertliğe de gönlümüz kapalı, yüzümüz dönüktür.

Küresel iş birliği ağının genişletilmesi, dostluk ve müttefiklik ilişkilerinin güçlendirilmesi hususunda samimi, dürüst ve tatmin edici adımlar beklemek en tabii hakkımızdır.

İşte o zaman dünya yaşanılacak bir yere dönecek, işte o zaman mazlumların çığılığı kesilecek, zalim ve şerefsiz insan kasapları kaçacak, sığınacak delik arayacaktır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Gündeme bomba gibi düşen zam ve vergi artışlarından vatandaşlarımızın yakındığını, haklı yere şikâyet ettiklerini biliyor ve takip ediyorum.

Motorlu Taşıtlar Vergisi'nin yeni alınan araçlarda 2018'den itibaren, % 40 düzeyinde artacak olması tepkiye yol açmıştı.

Ve çünkü Bakanlar Kurulu toplantısında MTV'nin aşağı çekilmesi kararlaştırılmıştır.

Bu memnuniyet verici bir gelişmedir.

Parti olarak 27 Eylül'de TBMM'ye sevk edilen; "Bazı Vergi Kanunları ile Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Tasarı"yı titizlikle inceleyip gerekli hazırlık ve çalışmaları yapacağız.

Bu konuda aziz milletimiz müsterih olsun.

Milliyetçi Hareket Partisi, her zaman olduğu gibi, bu yeni Yasama Yılında da milletimizin refah ve huzuruna katkı veren her çabanın yanında olacak ve destekleyecektir.

TBMM'nin uyumlu, süratli, verimli çalışması konusunda üzerimize ne düşüyorsa yapacağız.

Türkiye'nin yeniden inşa ve ihyası gayretine, uyum yasaları başta olmak üzere, Cumhurbaşkanlığı hükûmet sisteminin doğasına uygun olacak tüm mevzuat değişikliği ve düzenlemesine elimizden geldiği, gücümüzün yettiği kadar destek vermeye kararlı ve hazırız.

Cepheleşme değil, kucaklaşma;

Ayrılık değil, buluşma;

Kavgaya değil, uzlaşma hedefimizdir.

Sözümüz Türkiye'dir, gücümüz Türk milletidir, cesaretimiz Türk tarihidir, umudumuz muzaffer ve müreffeh Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş ilkelerine göre var olması ve yaşatılmasıdır.

Konuşmama son verirken muhterem heyetinizi bir kez daha hürmetle selamlıyor, çalışmalarınızda üstün başarılar diliyorum.

Sağ olun, var olun diyor hepimizi Cenabıallah'a emanet ediyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

10 EKİM 2017

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımızın hemen başında sizleri saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Yurdumun dört bir köşesinde ekranları başına geçip bizi izleyen aziz vatandaşlarımıza en iyi dileklerimi sunuyorum.

Türk ve Türkiye sevdalısı ihlaslı yürekleri şükranla selamlıyorum.

Hep söyledik, her zaman dile getirdik:

Küçük heveslerle kutlu davalar savunulamaz.

Küçük düşüncelerle küçük düşlerle yüksek ülkelere varılamaz.

İddiası budananların, iradesi buharlaşanların ülke ve millî ilkeler adına söz söyleme hakları olmaz, olamaz.

Azla yetinenlere, aza tamah edenlere tarihin azgın dalgaları, talihin azılı baskıları ağır bedeller ödetir.

Kaldı ki bu zamana kadar da olan budur.

Milliyetçi-Ülkücü Hareketin büyük ülküleri vardır.

Biliyoruz ki, büyüklük Allah'a mahsustur.

Ancak tevazuyu elden bırakmadan, temkinden uzaklaşmadan, tedbirden korkmadan, büyük hedefler peşinde koşmak şuurlu insan ve toplumlara hastır.

Hasta toplumlar ise bir adım sonrasını göremeyen, geleceği okuyamayan, geçmişin kaynaklarından beslenemeyen dağınık ve parçalı bir yapıdadır.

Büyük ülküler yıldızlar gibidir.

Ve de hamdolsun ülkülerimiz büyük, Ülkücülüğümüz zamanlar üstü bir kavrayışa sahiptir.

Geçtiğimiz pazar günü Ankara Kapalı Spor Salonu'nda muhteşem bir toplantı gerçekleşmiş, Kerkük sevdalıları dünyaya anlamlı ve okkalı bir mesaj vermişlerdir.

Onbinlerce vatan evladı, onbinlerce Kerkük âşığı zalimleri âdeta titretmiştir.

Yer gök; "Kerkük Türk'tür, Türk kalacaktır!" karar ve beyanıyla çınlamıştır.

Dostluğun, kardeşliğin, kucaklaşmanın, büyük düşünmenin en güzel örneklerinden birisi Kerkük Sevdalıları Buluşuyor toplantısında sahnelenmiştir.

Türkiye'mizin her yöresinden hasretle, heyecanla ve inançla gelen dava arkadaşlarımız muazzam bir duruş sergilemişlerdir.

Millî varlığımızın vahim tehditlerle sarsıldığı, etnik bölücülüğün ve komşu coğrafyalardaki kaosun bekamıza meydan okuduğu bir dönemde, başkent Ankara unutulmaz, unutulmayacak, unutturulmayacak onurlu ve omurgalı bir tavra şahitlik etmiştir.

Türkmeneli'nin yalnız olmadığını herkes duydu.

Barzani'nin 25 Eylül korsan referandumunun ayaklarımızın altında çığnendiğini de gören gördü, görmeyen kendi bataklığına başı eğik bir halde döndü.

Ülkülerimiz, tarihî uyarılarımız, millî kararlılığımız Ankara Kapalı Spor Salonu'ndan taştı, Türklüğün ufuk çizgisine vardı.

Türk milletine yaptığımız çağrılar şükürler olsun ki cevap buldu.

Gelen On binler, gelemeyen milyonlar coşkuyla Türkmen kardeşlerimizin haklı davasına omuz verdi.

Pazar günkü mahşerî toplantımız müteyakkız bir azmin müjdesidir.

Ülküdaşarımla, Türkiye sevdalısı tertemiz vicdanlı kardeşlerimle iftihar ediyorum.

Türkiye al bayrakta buluştu, gök bayrağın altında el ele tutuştu.

Türk milleti üç hilalde kucaklaştı, Kerkük sevdasında uzlaştı.

Ne mutlu namus bildiğimiz emaneti bugünlere getirenlere.

Ne mutlu aldıkları yadigârı elden ele geçirenlere.

Ne mutlu mükâfatı çile, madalyası yara, armağanı şehadet olan dava arkadaşarıma.

Biz ezelden haklıydık.

Sürekli haklılığımızın görülmesini bekledik.

Sabrettik, dayandık, sonuna kadar inandık.

Allah'a şükürler olsun ki, şimdi bize hak verenler çoğaldı.

Hakkımızı teslim edenler ziyadesiyle fazlaştı.

Utanmadan diyorlardı ya, MHP bitti, MHP eriyor, istifalar çözülmeye neden oluyor.

Yüzsüzce konuşuyorlardı ya, MHP çöküyor, baraj altına doğru gidiyor.

Telaşa lüzum yoktur, bunların alayı ağızlarının payını aldılar.

Şoka girdiler, felce uğradılar.

Bakışlarıyla sanki cenaze evine döndüler.

Sessizliğe gömüldüler, sabırsızlıklarının, sinsiliklerinin kurbanı oldular.

Açıkaçık söylüyor, buradan kötü niyet sahiplerine sesleniyorum:

Boyun eğenler bizi anlayamaz.

İş birlikçiler bizi algılayamaz.

Vicdanlarını aldırılmışlar bizi kavrayamaz.

Değerlerini öğütmüş olanlar bizi fark edemez.

Köksüzler, kimliksizler, kişiliğini kaybetmişler bizi idrak edemez.

Mesleği ihanet, mektebi fitne olanlar bizi asla özümseyemez.

Bitir mi bu dava, kalır mı bu kervan, ölür mü bu sevda?

İnsanım diyen, haysiyetli olmaktan bahseden, millîğin kırıntısını taşıyan kim bu sorulara evet diyebilir?

Bitti derler, öldü sanırlar, daha doğrusu böyle görmek isterler.

Ancak her seferinde duvara toslarlar.

Her defasında kızarmayan yüzleriyle, yaşarmayan gözleriyle mahcubiyet girdabına dalarlar, mağlubiyetin şamarıyla dağlanırlar.

Çok geçmez, yalanları ayaklarına dolaşır, iftiraları boğazlarına durur, eninde sonunda dedikodularında boğulurlar.

Ankara'ya gelenler istifaya değil, isyânkar iç ve dış peşmergeye haddini bildirmeye geldiler.

İleriye atılmaya, ülkü davasının iffetini ve ilkelerini muhafaza ve müdafaaya koştular.

Bahtiyarız ki, milletimiz gerçekleri görmüştür.

Aziz dava arkadaşlarım oynanan oyunları tüm aktörleriyle fark etmiştir.

Şehidimize, gazimize, millî değer ve emanetlerimize kıskançlıkla sahip çıkarak yolumuza devam edeceğiz.

Türkmeneli şeref konumuzdur, talan ve yağmasına izin verilmeyecektir.

Türkiye vatanımız, Türkmeneli davamızdır.

Biz Türk milletine mensubiyetle övünen Milliyetçi-Ülkücü Hareketiz.

Brüksel'de Avrupalı olmadık.

Vaşington'da Amerikalı olmadık.

Erivan'da Ermeni, Irak'ın kuzeyinde peşmerge hiç olmadık, bunları aklımızdan bile geçirmedik.

Türk'üz, Türk milletiyiz, Türk milliyetçisiyiz, Türkiye'nin son siperi, son kalesiyiz.

“Kerkük Sevdalıları Buluşuyor” toplantımızın hazırlık aşamasında emeği geçen, kısa zamanda tüm zorluğu aşan kardeşlerimi, katılımlarıyla bize güç veren, milletimize umut aşılayan on binlerce dava arkadaşımı gönülden kutluyorum.

Barışmak, kucaklaşmak, büyük davaların ferdi olmak için fırsat arayan bütün vatandaşlarımı Türkiye ve Türk milleti değerleri etrafında birliğe, beraberliğe, ebedî buluşmaya davet ediyorum.

Kim olursa olsun, nerede yaşarsa yaşasın, millî kimlik ve millî vatan altında yaşamayı arzu eden herkese kucağımızı açıyoruz.

Biz, bunun için varız ve buradayız.

Bu nedenle üç hilalin altındayız.

Buluşacağız, kucaklaşacağız, kazanacağız, kutuplaşmaya dur diyeceğiz.

Başaracağız, daha da büyüyeceğiz ve mutlaka iktidara ulaşacağız.

Değerli Arkadaşlarım,

Biz Kerkük, Musul, Türkmeneli dedikçe malum çevre ve zihniyetler sinir krizi geçiriyorlar.

Biz soydaşlarımızı savundukça bunlar çıldırıyor, kontrolden çıkıyorlar.

Varsın çıldırınsınlar, hatta beter olsunlar, Allah'tan bulsunlar.

Üç beş köhne medya organı, beş on kendini bilmez kalem sahibi itiraz etti gerekçesiyle yeminlerimizden dönecek, ilkelerimizden cayacak değiliz.

Ülkücülere başıbozuk diyen, devlet dışı görev tanımı mı olur diye yazıp çizen güruhu biz iyi tanıyoruz.

Niyetlerini biliyoruz.

Ülkücü katilleri yine havayı kirletmek için işbaşındadır.

Karanlıkta aydınlık sıfatı kazanmak için çabalayanlar faaldir.

Dünya gazetesinde köşe sahibi olan bildik bir akademisyen de bu koroya katılmıştır.

Atıp tutuyorlar.

Bulanık suda balık avına çıkıyorlar.

Selden kütük kapmak için uğraşıyorlar.

Yel değirmenine karşı Donkişotluk yapıyorlar.

Biz Irak'ın toprak bütünlüğüne saygılıyız diyoruz, anlamıyorlar.

Irak merkeziyönetimiyle ilişkiler güçlendirilsin diyoruz, kafaları basmıyor.

Eğer bölgesel statüko bozulursa, hâkim kaos komşu ülkelerin toprak bütünlüğünü iflasa sürüklerse, dahası Irak resmen parçalanırsa Misakımilli'nin uyanacağını söylüyoruz.

Biz geçmişten nasıl koparız?

Nitekim komşu coğrafyalarda bin yıldır varız.

Irak, Suriye ve mücavir bölgelerle bağıımızı kesmek, ilişkileri sonlandırmak küçölmek, küçöcök düşmektir. Biz bunu reddediyoruz.

şimdi bize, Misakımilli'yi savunduk; Kerkük'ü, Musul'u konuştuk diye kara çalmak için çırpınanlar ne demeye çalışıyor?

Bize ne anlatıyorlar? Kimlerin tetikçiliğine soyunuyorlar?

Biliyorum komik kaçacak, ama bunlar güya Atatürkçü.

Biliyorum şaka gibi, fakat bunlar güya tam bağımsızlık savunucusu.

Bunlar ki, gavura dost, Türk'e düşmanlıkta eşikleri aşan, sınırları zorlayan çürük yumurtalardır.

İsimleri vatan, gönülleri satan olmuş, görmüyorlar; nitekim ya haberleri yok, ya da rezaletleri çok, saklamaya çalışıyorlar.

Bir zamanlar Lenin'e gönöl vermiş, sonra Mao'nun peşine takılmış, orak çekiçle umutlanmış, Moskova'nın yoluyla avunmuş, dikiş tutmayınca Vashington'da Sam amcalarına tutunmuş, işler sarpa sarınca da Atatürk'e başını çevirmiş eski tüfekler neyden bahsediyorlar?

Aziz Atatürk'ten sonra bunların istikameti hangi sapağa, hangi uçuruma, hangi mihnet ve melanete çevrilecektir?

ABD'nin kripto elemanları iseler söylesinler bilelim.

İsrail'in kuryeliğine, karanlık süvarisi olmaya özeniyorlarsa, açıklasınlar öğrenelim.

Türk düşmanlarına köle olmuşlarsa, Türkiye hasımlarının piyonluğuna tehditle tamam demişlerse yardım dilesinler, biz ettik siz etmeyin desinler, gereğini yapalım.

Aslında ne dediğimizi bal gibi anlıyorlar.

Neyi anlattığımızı buz gibi görüyorlar.

Yalnızca kabullenemiyorlar, yediremiyorlar, sindiremiyorlar, efendilerinden zılgıtı yiyince de üzerimize üzerimize geliyorlar.

Gelsinler bakalım, göreceklerine de şimdiden ve peşinen hazırlansınlar.

Tarihe sırt dönmek, coğrafyaya yüz çevirmek bizim harcıımız değildir.

Bin yıl hâkimiyetimizde bulunan, şunun şurasında bir asır evvel oyunlarla elimizden alınan topraklarla ilgilenmemiz hakkımız, millî görevimizdir.

Türk askerini sırtından vuran alçaklarla yanak yanağa verip zehir imal edenler bize Misakımillî hususunda ayar veremez, hizaya getiremez.

Yerimizi biliriz, herkesin de bilmesini isteriz.

Yurdumuzu biliriz, bilmeyen varsa bedel ödemek pahasına öğretiriz.

Yönümüzü biliriz, yolsuz ve vatansızlara Osmanlı tokadını indiririz.

Şunu bir defa kesin hatlarla, keskin ifadelerle söylemek isterim ki; Misakımillî Atatürk'tür, aynıysıyla Türk milletinin hayat alanındaki tavizinin son sınırırır.

Mustafa Kemal, Misakımillî'yi doğrudan doğruya Türk milletinin Anayasa'sı olarak belirtmiştir.

Ve de Misakımillî'yi şöyle tarif etmiştir:

"Vatanın dış düşman karşısındaki durumunu ve yerini tespit eden kutsal bir kuraldır."

Hatta aziz Atatürk, daha da ileri gidip şöyle demektedir:

"Misak-ı Millimizde muayyen ve müspet bir hat yoktur. Kuvvet ve kudretimizle tespit edeceğimiz hat, hatt-ı hudut olacaktır."

Misakımillî, Osmanlı İmparatorluğu'nun son Meclis-i Mebusanın 28 Ocak 1920'de kabul ettiği altı maddelik bir bildiridir ve Türk milletinin sözüdür.

Aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş senedi, Millî Mücadele'nin zafere ulaşmasını sağlayan ruh ve varoluş beyannamesidir.

Şimdi dikkatlerinize sunmak istediğim tarihî belge ve deliller vardır ve sırasıyla şöyledir:

Merhum Ali Fuat Cebesoy, Misak-ı Millî isimli eserinde, Mustafa Kemal'in ta 1907'de sınırları çizdiğini anlatır.

Ardından Gazi Mustafa Kemal, 28 Aralık 1919'da, yani Ankaraya gelişinden bir gün sonra, Ziraat Mektebi'nde bir Misakımillî'nin sınırlarını etrafına açıklar.

1920'de Kütüphaney-i Kanaatin bastığı yeni Misakımillî haritası her şeyiyle meydandadır.

1921'de kabul edilen İstiklal Madalyası Kanununa göre, belirlenmiş madalyanın arka yüzünde Misakımillî haritası vardır.

Ayrıca 1924 yılında, dönemin muhterem milletvekillerine yılbaşı hediyesi olarak Misakımillî haritası dağıtılmıştır.

Bu haritada, “Batum, Halep, Rakka, Deyr-i Zor, İdlib, Süleymaniye, Musul ve Kerkük” Türkiye toprağı olarak gösterilmiştir.

Zoruna giden varsa, hoşuna gitmeyen bulunuyorsa bizim meselemiz değildir.

Onlar doğruca müstevli kalıntılarının, haçlı hısımlarının dizinin dibinde soluklarını almalıdırlar, yakında da inşallah alacaklardır.

Tarihin çağrısına kulak tıkayanlar, istikbalin aydınlığına gözünü kapatan yersiz yurtsuzlardır ve vatan düşmanlarıdır.

Misakımillî Türk milletinin yeminidir, Türk milletinin varlığının aslında ucu açık sınır alanıdır.

Bu yemin tutulmalıdır, bu yemin yaşatılmalıdır.

Yemin nedir bilmeyen, yeminleri bozan, bozmaya kalkan ne bizdendir ne de bu millete dost ve samimidir.

Şimdi anlaşıldı mı niye 82 Kerkük.

Şimdi belli oldu mu niye 83 Musul.

Bugünden 84'ü söylemeyeyim, çünkü 85'in heyecanı kalmayacaktır.

Misakımillî'den vazgeçmek gelecekte vazgeçmektir.

Misakımillî'den vazgeçmek istiklal haklarımızı pazarlık konusu yapmak demektir.

Misakımillî'nin ana felsefesi; “Mondros Mütarekesi imzalandığı sırada işgal edilmemiş, çoğunluğu Osmanlı ahalisi olan bölgeler kesin Türk yurtdur ve parçalanamayacaktır.” anlayışına göre bina edilmiştir.

Bize ne işiniz var Kerkük'te diyorlar, ama ABD'ye dönüp ne arıyorsunuz Irak'ta ne geziyorsunuz Suriye'de demiyorlar, diyemiyorlar.

Çünkü diyecek takatleri yoktur, inançları yoktur, ahlakları yoktur.

Çünkü seciye ve sicilleri bozuk, mensubiyetleri ise meçhul ve karanlıktır.

Selçuklu ve Osmanlı geçmişimizi silip Türk milletini yüz yıllık bir tarihe sıkıştırılmaya kalkışanlara tekrar sesleniyorum: Tarih coğrafyaya dar geliyor, Türk milleti zincirleri kırıp yükseliyor.

Bizi mahkûm etmek isteyenlere çekin elinizi, kesin dilinizi diyorum.

Gölge etmeyin başka ihsan istemeyiz ikazında bulunuyorum.

Irak ve Suriye'nin toprak bütünlüğünü savunacağız, ancak bu durum tersine dönerse, bu ülkeler dağılırsa biz bu altüst oluşa seyirci kalamayız, dışardan bakamayız.

Misakımillî'nin mirasıyla ilgilenmek hakkımız olduğu kadar ecdadımızın bize yüklediği tarihi görevdir.

Bu görevden kaçmayacağız.

Bu görevi Allah'ın izniyle de yerine getireceğiz. Mesela Kerkük'ü, Musul'u, Batı Trakya'yı, Kıbrıs'ı son nefesimize kadar aklımızdan çıkarmayacağız.

O zaman sözde Atatürkçü, özde mandacıların; layık oldukları yerde, tutsak ve rezil bir şekilde yaşamaktan başka seçenekleri olmayacaktır.

Henüz yaraları sarılmamış, sancıları dinmemiş, zalim sonuçları bitmemiş Birinci Dünya Savaşı'nın kanlı ve kara kaplı defteri Misakımillî güneşi doğduğunda kapanacak, tarih rayına ve rotasına Allah'ın izni, milletimizin müdahalesiyle girmiş olacaktır.

Muhterem Milletvekilleri,

4-5 Temmuz 2017'de yapılan beşinci Astana Zirvesinde Suriye'deki çatışmasızlık bölgeleriyle ilgili ortak çalışma grubu oluşturma ve görüşmelere devam kararı alınmıştı.

14-15 Eylül 2017'de yapılan altıncı Zirveyle, Suriye'de kilit öneme haiz İdlib konusunda uzlaşmaya varılmıştı.

Türkiye, Rusya, İran ve Suriye çatışmasızlık bölgesi üzerinde ve Heyet Tahrir Eş Şam'a operasyon hususunda anlaşmaya varmışlardı.

Türkiye bazı şartlarının kabul edilmesiyle söz konusu zirvede olumlu tutum takınmıştı.

7 Ekim'de İdlib'e operasyon başlamıştır.

24 Ağustos 2016'da başlayan Fırat Kalkanı Harekâtı'nın 29 Mart 2017'de bitiminden yaklaşık altı ay sonra, sınırlarımıza 45 km'lik mesafede bulunan İdlib, millî güvenliğimizi temin ve tahkim etmek amacıyla gündeme gelmiştir.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ile Rusya Devlet Başkanı Putin'in geçtiğimiz günlerde Ankara'da yaptıkları görüşmeden sonra İdlib Operasyonu için geri sayım başlamıştı.

Anlaşıldığı kadarıyla, İdlib'in içini Türkiye, çevresini de Rusya kontrol altına alacaktır.

İlave olarak, gözlemci kuvvetlerin faaliyetlerini eş güdüm içinde yürütmelerini sağlamak için "Müşterek Koordinasyon Merkezi" kurulacaktır.

Operasyonun görev tanımı ise, "Esad rejimi ile muhalifler arasında çatışma yaşanmasını engellemek ve muhtemel ateşkes ihlallerini gözlemek" şeklinde belirlenmiştir.

Türk Dışişleri Bakanı ülke olarak amacımızın; çatışmaları tamamen önlemek ve de Cenevre Sürecini canlandırmak olduğunu kaydetmiştir.

Bilindiği üzere, İdlib bölgesi farklı terör örgütlerinin bir araya gelerek oluşturduğu Heyet Tahrir Eş Şam'ın kontrolündedir.

Elbette sınırlarımızın hemen dibindeki İdlib'de huzuru sağlamak ancak ve ancak terörün buradan sökülüp atılmasıyla mümkün olacaktır.

Konu sadece Özgür Suriye Ordusu unsurlarıyla halledilecek cesamet ve seviyede değildir.

Türk Silahlı Kuvvetleri muharebe maksadıyla İdlib'e girmeyecekse de, her ihtimal ve saldırıya hazırlıklı ve tedbirli olması hayati önemdedir.

İdlib'in terörden arındırılması, güneyden Akdeniz'e açılmak isteyen bölücü terör cephesinin El Bab'da aldığı derin yarayı daha da derinleştirecek ve önüne aşılması imkansız engeller dikecektir.

Aynı zamanda Suriye'nin kuzeyindeki El Kaide türevlerinin tasfiye ve temizliği açısından mühim bir rol oynayacaktır.

Türkiye'nin güvenliği için İdlib asıl sahip ve sakinlerinin hâkimiyetine girmelidir.

Güney sınırlarımız boyunca sahneye koyulan ihanet kampanyası mutlaka kaynağında mahvedilmeli, kanser hücreleri ürediği alanlarda yok edilmelidir.

Bu durum Türkiye için bir varoluş meselesidir.

İdlib'de geri duramayız, Afrin'deki fitne ve düşmanlıklara sessiz kalamayız.

Bölgemizde servisi yapılan Bizans entrikalarına, konusu ölüm ve vahşet olan dehşet verici kapışmaya Türkiye millî gücüyle, birlik ruhuyla karşı durmalıdır.

HTŞ, İŞİD, FETÖ, PYD-YPG, PKK ve benzeri katil ve cinayet örgütlerine Türk milletinin gazabı, Türk devletinin kudreti gösterilmelidir.

İdlib Operasyonu kolay olmayacak, zaman alacaktır.

Gelişmelerin seyri buna işaret etmektedir.

Ama sabırlı, akıllı, stratejik davranmak; gerektiği yerde silahlı mücadeleden de kaçınmamak lazımdır.

İdlib'de terör örgütlerinin direnişindeki dozaj, kaçabilecekleri alanlar, alabilecekleri destek ve takviyeler, Astana ruhuna bağlılık, ittifak içindeki ülkelerin ilişkileri, hepsinden önemlisi de bölge halkının bakışı operasyonun akışını etkileyecektir.

Burada dikkat edilmesi gereken en temel sorumluluk sivillere zarar verilmemesidir.

Esad rejiminin hafta sonu İdlib'de, bir pazar yerini havadan bombalaması 10 kişinin hayatını kaybetmesine, 30 kişinin de yaralanmasına neden olmuştur.

Bu bir cinayet, insanlık dışı bir saldırdır.

Türkiye olarak sınırlarımızı tam bir güvenliğe almak, sınır ötesinden kaynaklanan her türlü tahrik, taciz ve tertiplere karşı teyakkuz hâlinde bulunmak şarttır.

Özellikle yeni bir göç dalgasına, yeni bir sığınmacı yığılmasına karşı önlemleri Suriye sınırında alıp insani krizi burada karşılamak da acil bir ihtiyaçtır.

Türk milleti beka mücadelesinde tek ses tek bir nefestir.

Canilere hak ettikleri acıklı ders kesin kes verilmelidir.

Türkiye'nin geleceğini tehdit eden, terör devleti oluşumuna çanak tutan, bunun için zaman kollayan her mihraka her alçağa bu dünyayı dar etmek bizim için şanlı bir hedeftir.

Bu hedefe ok gibi saplanıp terörü imha etmek için lazım gelen güç ve irade Türk milletinde vardır, bunu da herkes görecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Astana mutabakatı bölgesel uyum ve istikrar için ümitlenmemizi sağlamaktadır.

Tüm dünya sınırlarımızın dibinde konuşlanmıştır.

İspanya'nın Katalonya Özerk Bölgesindeki referandumu tanımadıklarını ilan eden ülkeler, Irak'ın kuzeyinde suskundur, ağızlarını bıçak açmamaktadır.

Trump yönetimi ise Barzani'nin korsan referandumunu meşruiyet açısından sorgulamamakta, sadece zamansız bulmaktadır.

ABD, hiçbir zaman Barzani'ye referandumu yapmayın dememiştir.

Zamanlamadaki sorunları paylaşmıştır.

Beyaz Saray yönetimi ikircikli ve ikiyüzlü davranmıştır.

Ve Türkiye'nin bölgede inisiyatif almasından rahatsızdır.

ABD binlerce kilometre uzaktan gelip operasyon yapacak, bu doğru olacak; Türkiye yanı başındaki musibet ve felakete millî çıkarları doğrultusunda tepki verip müdahale edince yanlış olacak.

Böyle bir dünya nerede vardır?

Böyle bir âcizlik nasıl kabul edilecektir?

Bizim bu şekilde düşünenlere söyleyeceğimiz şudur:

Ya haddinizi bilin ya da yankiliğinizi gidin kendi topraklarınızda sergileyin.

Barzani'nin arkasından itekleyenler, onu şevklendirenler Trump'ın çevresindeki karanlık yüzlerdir.

ABD sudan bahanelerle sanal kriz arayışına yeltenmiştir.

ABD Konsoloslukunda çalışan, çarpık ve kuşkulu ilişki ağları olan bir şahsın bir süre önce tutuklanmasından sonra Büyükelçilik skandal bir karara imza atmıştır.

8 Ekim 2017'den itibaren, Türkiye'deki tüm ABD diplomatik misyonlardaki göçmen olmayan vize hizmetleri askıya alınmıştır.

Elbette buna mütakabiliyet ilkesi çerçevesinde anında misilleme yapılmıştır.

ABD vize engeliyle neyi amaçlamaktadır?

Hani dosttuk?

Hani iki ülke hiç olmadığı kadar yakındı?

Bu masalları Trump anlatmıyor muydu?

Kısa zaman içinde değişen ne oldu?

Kimin damarına basıldı?

Kimlerin uykuları kaçtı kimler kâbus yaşamaya başladı?

İki devlet arasındaki inatçı gerilimlerin vatandaşlarına zarar olarak yansması hatadır.

ABD'nin, dostluk, müttefiklik, stratejik ortaklık vizesinin süresi sanıyorum dolmak üzeredir.

Bu hezeyanın, akıl tutulması anlamına gelen kararın iki ülke arasındaki uçurumu derinleştirmekten başka işlevi olmayacaktır.

ABD'nin yanlıştan dönmesi, yangına körükle gitmekten kaçınması ümit ve temennimdir.

Hiç unutulmasın, ABD'nin 241 yıllık bir mazisi vardır; Türk devletinin mazisi ise binlerce yıllıktır.

Biz asırların mesafesini vizeyle aşmadık, zorlukları izin ve icazetle göğüslemedik.

Hamdolsun, hangi geceyi gördük de sabahına ulaşmadık.

ABD'nin vizeyle değil, insanlığın değerleriyle, küresel adalet

ve vicdanın seviyesiyle, mazlumların dertleriyle ilgilenmesi ve bir müttefikini kaybetmemesi tavsiyemdir.

Zulümle abat olanın akıbetinin berbat olacağını ben değil, maneviyatımız söylüyor, tarih diyor, insanlık vicdanı ifade ediyor.

Vize buhranını sağduyu, sorumlu devlet ve siyaset aklıyla sonlandırmak, insanlarımıza ve ABD vatandaşlarına engel çıkarmaktan vazgeçmek herkesin öncelikli görevi olmalıdır.

Bir Kızılderili sözünde aynen şöyle denir: *"Dur, dinle. Hep konuşursan hiçbir şey duyamazsın."*

Son olarak Ampute Futbol Millî Takımımızın, Avrupa Şampiyonası final maçında, İngiltere'yi 2-1 yenerek Avrupa Şampiyonu olmasından gurur duyduğumu belirtmek istiyorum.

Ter akıtan, emek veren tüm evlatlarımızı, teknik kadroyu yürekten kutluyor, hepsinin alınlarından öpüyorum.

Hepsine helal olsun diyorum.

Sözlerime son verirken muhterem heyetinizi bir kez daha saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Hepinize başarılarla dolu bir hafta diliyor, sizleri Cenabıallah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun diyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

17 EKİM 2017

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımız vesilesiyle sizlerle tekrar bir araya gelmenin bahtiyarlığını yaşıyorum.

Konuşmamın başında muhterem heyetinizi, ekranları başındaki aziz vatandaşlarımızı, Türk-İslam coğrafyasında varlık mücadelesi veren kardeşlerimizi saygı ve şükranlarımla selamlıyorum.

Bir düşünceye, bir fikre, bir ülkeye mutlak yöneliş ancak sadakat ve samimiyetle adanmasını bilen yüksek vasıflı insanların harcıdır.

Bu vasfı kazanmanın en sağlam ve sağlıklı yollarından birisi de hiç kuşku yok ki millî nitelikli eğitim sistemidir.

Yaygın ve yerleşik bir aşağılık duygusuna sahip kişilerin büyük ülkelere gönül vermesi, hadi bunu da geçtik ucundan, kıyısından tutması hayaldir.

Millî eğitimdeki pürüz ve badireler, sürekli derinleşen çelişki ve çarpıklıklar sadece bugünümüzü değil, geleceğimizi de riske atmaktadır.

Bu durum, hepimizin özen ve öz güvenle üzerinde durmamızı gerektiren bir sorunu ihsas ve ifade etmektedir.

Tutucu ön yargılardan, taassubun zifiri karanlığından, köleci mantık ve mensubiyet bunalımından kurtuluşun reçetesi eğitim ve öğretimin niteliğinde gizlidir.

Cehaletin biaman düşmanıysak sorumluluklarımızı ihmal edemeyiz.

İhanetin karşısında bitaraf değilsek gerçeklerden kaçamaz, millî çağrı ve taleplere sırtımızı dönmeyiz.

Geleceği planlamanın mecburiyetine inanıyorsak nesillerin manen bizlere tevdi ve emanet ettiği tarihî görevlerimizi erteleyemeyiz.

Geleceğimizden tasarruf edemeyiz, gençlerimizin ümitlerini boşa çıkaramayız.

Ne yaparsak, neyi hedefliyorsak şimdi harekete geçmeli, şimdiden devreye girmeliyiz.

Dün, bugün ve yarın ölçeğinde kuracağımız denge ve millî hassasiyetle eğitim alanındaki beklentileri azami seviyede karşılamalıyız.

Bilinmelidir ki, millî eğitim istikbal demektir.

Bunun yanında millî eğitim istiklalin güvencesidir.

İstikbalimizi tesadüflere nasıl ve ne hakla teslim ederiz?

İstiklalimizi tartışmalı ve bulanık hâle nasıl sokarız?

Bu itibarla millî eğitim sistemindeki karmaşa acilen çözülmelidir.

Millî eğitim sistemindeki arayışlara artık geniş bir mutabakatla son verilmelidir.

Başka çaremiz yoktur.

Başka seçeneğimiz de görülmemektedir.

Yaşadığımız onca kriz, maruz kaldığımız onca sıkıntı ve açmaz aslında millî eğitim sistemindeki zafiyetlerden türemiş, zayıflıklardan üremiştir.

Bir defa bunu kabullenmemiz şarttır.

Sürekli sistemle oynamak mahsurludur.

Sürekli politika değişikliklerine tevessül etmek yanlıştır.

Elbette her hükûmetin, her siyasi iktidarın bir eğitim politikası, bu çerçevede hedefleri vardır.

Bunu herkes anlayış ve saygıyla karşılamalıdır.

Ancak her bakan değişikliği yeni bir politikaya kapı aralıyor, farklı bir uygulamaya ortam açıyorsa, durup düşünmemiz de kaçınılmazdır.

Millî eğitim alanında, görevdeki bakanın değil, hükûmetin politikası vardır ve önemli olan da budur.

Davul başkasının omuzunda, tokmak bir başkasının elinde olursa muhatap kalınan sorunların içinden çıkmak takdir edersiniz ki zorlaşacaktır.

Artık millî eğitim sistemindeki ağırlaşan meseleleri istikrarlı, kalıcı, kapsayıcı bir şekilde ele alıp, uzlaşmanın imkânlarından faydalanarak gidermek asıldır, acildir, elzemdir.

TEOG'un kaldırılmasından sonra üniversite sınav sisteminde de değişikliğe gidilmiştir.

2018-2019 Eğitim ve öğretim yılında, yükseköğretime giriş sınavının yeni ismi Yükseköğretim Kurumları Sınavı olarak belirlenmiştir.

Böylelikle YGS ve LYS kaldırılmıştır.

Değişiklik yalnızca isim bazında kalmamıştır.

Yeni sistemde evlatlarımız iki ayrı oturuma katılacaklardır.

İlk oturumda Türkçe ve matematik sorularından oluşan temel yeterlilik Testinden sorumlu olacaklardır.

Öğleden sonraki ikinci oturumda ise lise müfredatına dair bilgiler kontrol edilecektir.

Getirilen sistemin ayrıntılarına girmeden şunu söylemek isterim ki, üniversite sınav sistemindeki gelgitler, kafa karışıklıkları, yaşanan tartışmalar maalesef son bulmuş değildir.

Bilakis yeni sınav sistemi ilave sorunların doğmasına neden olmuştur.

Öğrencilerimiz huzursuzdur.

Tabiatıyla anneler, babalar kaygılıdır.

Kaldı ki mezkûr yeni sistemin oturması zaman alacak, hatta kaynak ve emek israfına yol açacaktır.

Ülkemizde yükseköğretime geçiş sistemi üzerinde artan bir talep baskısı vardır. Bunu görüyoruz.

2006 yılı sonrasında hem yeni üniversitelerin açılması hem de kontenjanların artırılması yükseköğretimde hızlı bir genişlemeyi sağlamıştır.

Ama bu yeterli değildir.

Hâlen çok sayıda evladımız üniversiteye girememenin baskı ve stresini yaşamaktadır.

1983 yılında yaklaşık 335 bin düzeyinde olan toplam öğrenci sayısı bugün 7 milyon sınırını aşmıştır.

Bu önemli bir kazanımdır.

Yükseköğretim mezun sayısına baktığımızda burada da kayda değer bir artışın varlığı göze çarpmaktadır.

Son yirmi yıl içinde mezun sayısı 3,5 kat oranında yükselmiştir.

Buna rağmen, ülkemizin 25-64 yaş aralığındaki mezuniyet oranı OECD ülkelerinin yarısı kadardır.

1981 yılında 19 olan üniversite sayısı ise bugün 183'ü bulmuştur.

Ama nitelik sorunlarına çözüm getirilememiş, sistem arayışları kesilmemiş, üniversite kapılarındaki yığılmaya çözüm bulunamamıştır.

1 milyon kişi başına düşen üniversite sayısı Türkiye'de 2,1 iken; bu sayı ABD, Rusya, Danimarka, Malezya, Polonya, İsviçre ve Norveç'te 10'u geçmiştir.

Türkiye kaynaklı bilimsel yayınların sayısı yıllar itibarıyla artsa da atıf sayıları aynı oranda artmamış, dolayısıyla yayın başına düşen atıf sayısı düşmüştür.

Kısaca bu tablo, bilimsel yayınların kalitesinde bir sorun olduğuna somut bir delildir.

Dünyanın ilk 10 ekonomisi arasına girmeyi hedef olarak belirlemiş bir Türkiye'nin, mevcut bu soruna çareler bulması zorunluluktur.

Kabul edelim ki, ortaöğretimden yükseköğretime geçiş, dünyanın hemen her ülkesinde önemli ve kritik bir meseledir.

Türkiye olarak hâlâ bu alanda yönünü arayan, makul bir yol bulmaya çalışan ülke olmamız oldukça düşündürücüdür.

Kaldı ki, yükseköğretimden mezun olmakla da her şey bitmiş, her yer güllük gülistanlık olmuş değildir.

Üniversite mezunu evlatlarımızın % 35'i işsizdir.

Bu ağır bir sosyal krize davetiyedir.

Gençler işsiz ve mutsuzken, her söz tabansız, her teşebbüs temelsizdir.

ÖSS, ÖYS, YGS, LYS yükseköğretimin düzlüğe çıkmasına yaramamıştır.

Getirilen yeni sistemin birçok sakıncalı yönüyle yine fayda sağlamayacağına dair endişemiz de fazladır.

Çünkü karşımızdaki mesele sınav sistemini değiştirmekle çözülecek kadar basit, hafif ve yüzeysel değildir.

Ağır hastalıklar pansuman tedavilerle bitmeyecektir.

Mevzi hamleler, millî ve stratejik bir karara dönüşmedikçe sonuç vermeyecektir.

Sınav sistemlerindeki değişikliklerle günü kurtarmak belki mümkündür, ama yarınları kaybedeceğimiz neredeyse kesindir.

Bunu Türkiye'nin yönetiminde söz sahibi hiçbir devlet ve siyaset insanı elbette arzulamayacak, istemeyecektir.

Zorunlu eğitim süresinin 2012'den itibaren 8 yıldan 12 yıla çıkarılması yükseköğretime talebi daha da fazlaştırmıştır.

2007 yılında 1 milyon 776 bin kardeşimiz üniversiteye giriş sınavına başvurmuşken, bu sayı 2017'de 2 milyon 266 bine ulaşmıştır.

Yapılanı eleştirmek bir bakıma en kolaydır, bunun farkındayız.

Milliyetçi Hareket Partisi sorumlu ve yapıcı muhalefet anlayışı kapsamında yalnızca eleştirmenin, kulp takmanın, karalamanın ahlaken ve siyaseten mahzurlu olduğuna içtenlikle inanmaktadır.

Bu nedenle taş üstüne taş koymak, hatta gerekirse taşın altına elimizi uzatmak bizi biz yapan siyaset ilkelerimiz arasındadır.

Mühim olan neyin teklif edileceği, sorunlara nasıl neşter vurulacağı noktasında düğömlenmektedir.

Genç bir nüfusa sahip Türkiye'nin üniversite sınav kataloğundan onu mu seçsem, bunu mu seçsem diye vakit kaybına tahammülü yoktur.

Neyi seçersek seçelim, hangi sınav sistemini getirirsek getirelim şikâyetler dinmeyecek, soru işaretleri bitmeyecek, mağduriyetler ve masum vicdanların çığlıkları azalmayacaktır.

Radikal adım atmanın, millî bir anlaşma ve kucaklaşmayla yükseköğretime geçiş sistemini kökünden düzeltmenin ve düzenlemenin tam zamanıdır.

Geleceğimizi kurtarmanın, gelecek nesillere görevimizi yapmanın tam vaktidir.

Hükûmete bizim teklifimiz şudur:

Gelin üniversite sınavını tamamen kaldıralım.

Gelin lisans, yüksek lisans, doktora eğitimlerinin önündeki bariyerleri birer birer yıkalım.

Anadolu'nun mazlum çocuklarına tüm imkânları sunalım.

15 Temmuz FETÖ işgal teşebbüsü bize öğretmiştir ki; liyakat tamam, ehliyet tamam; ama hepsinden önemlisi adam gibi adam nesillerin yetişmesi ve yetiştirilmesidir.

Altın nesil diyorlardı, ne oldu, tepemizden bomba yağdırdılar.

Yurt dışına önüne gelen mahlubeci münafık ve melaneti gönderip en parlak üniversitelerde okuttular, fırsat bu fırsat deyip Pensilvanya'yı hain çiftliğine dönüştürdüler.

Okul dediler, Türkçe olimpiyatları düzenlediler, kolejler ve üniversiteler açtılar, sınav yolsuzlukları yaptılar; aynı zamanda da Türkiye'nin yıkımına şerefsizce hizmet ettiler.

Kalite, önce vicdanda olacak.

Eğitim önce, ahlak ve imanda yeşerecek.

Evlatlarımızı bir güne sığdırılan testlerle değil bir ömre sığmayan muazzam duruş ve asaletleriyle övmeli, takdir etmeli, analarının ak sütü gibi helalleri olan haklarını da vermeliyiz.

Hep birlikte, millî ve manevi değerlerine sınımsız sarılmış; vatani için şehadete kucak açmış, bayrağı için her çileye her külfete

razi gelmiş kahraman Türk gençliğini bir sınavdan çıkarıp öbürüne sokmaktan vazgeçelim.

Onlar için ne yaptık da karşılığını alamadık?

Onlardan ne istedik de olumsuz cevap aldık?

Türk gençliğinin nelere kadir olduğunu, hangi meziyet ve seviyede bulunduğunu sınavla ölçecek, sınavla görecek durumda değiliz.

Türk gençliği akıllıdır, ahlaklıdır, çalışkandır, imanlıdır, inançlıdır; fırsat verilsin dünyayı yerinden oynatacak irfan ve iradeye sahip olduğunu gösterecektir.

İhanete karşı mızrak arıyorsak, Türk gençliği yanımızdadır.

Rezalete karşı yürek istiyorsak, Türk gençliği hazır beklemektedir.

İşgale karşı, istilaya karşı çelik gibi bir kuvvet, yiğit bir fişek istiyorsak Türk gençliğine bakmamız kâfidir.

Bizim için sadakat ve cesaret sahibi olmak, liyakat sahibi olmaktan, masaya koyulan testlere doğru cevap vermekten bin kat daha değerli, bin kat daha geçerlidir.

Kimse alınmasın, kimse saptırmasın; biz önce irfana, sınavdan önce zalimlere kafa tutan, meydan okuyan tertemiz kalplere bakarız.

İmkânsızlıklara direnen Türk gençliğinin önündeki engelleri kaldıralım.

Gencecik yaşta girdikleri ağır baskı ve dayatma ortamından, kaygı ve korku dolu senelerden hepsini çekip alalım.

Türk gençliğine inanıyorum, hepsine güveniyorum.

2015 yılı Seçim Beyannamemizde aynen demiştik ki:

“Üniversite giriş sınavı kaldırılacak, bunun yerine, ilköğretim ve ortaöğretimde etkili bir yönlendirmeye bağlı olarak, uygulanacak müfredat ile ortaöğretim başarısını ve ortaöğretim sonunda yapılacak Olgunlaşma sınavını esas alan ve fırsat eşitliğini ve adaleti gözeten üniversiteye geçiş sistemi uygulamaya konulacaktır.”

2009 yılında hazırladığımız Parti Programımızda demişti ki:

“Ortaöğretim; program türünü esas alan, yatay ve dikey geçişlere imkân veren, çağdaş rehberlik ve yönlendirme hizmetiyle üniversite sistemine etkin geçişi sağlayan bir yapıya kavuşturulacaktır.”

Hükûmete çağrıda bulunuyorum, bir el verin, bir ses verin, bir irade gösterin.

Soruyorum, üniversite sınavını kaldırmaya var mısınız?

Beka mücadelesinde sonuna kadar omuz omuzayız. Bunda en küçük tereddüt yoktur.

Zalimlere karşı aynı noktadayız aynı çizgideyiz. Bunda da şüphe yoktur.

Hadi gelin, Türk gençliğinin ümüğünü sıkın, soluğunu kesen üniversite sınavını tümünden ve hepten kaldırma konusunda da el birliği, güç birliği yapalım.

Hadi buyurun, gayretimizle solgun yüzler gülsün, belirsizliğin karanlığı birlik ve dayanışmamızla kaybolsun.

Türk gençliği için varız, onlar için kararlıyız, geleceğin parlak, bağımsız, kalkınmış, büyümüş Türkiye'si için her mücadeleyi vermeye de her zaman hazırız, ihtiyaç duyulan her an buradayız.

Değerli Arkadaşlarım,

Sadece Türkiye sadece bölgemiz değil; tüm dünya, tüm insanlık terörizmin tasallutu altında ve barbarlığının hedefindedir.

Her bir terör saldırısı sonunda kırılacak cam tavana bir çatlak eklemekte, sonunda çökecek binanın bir sütununu yıkmaktadır.

Somali'nin başkenti Mogadişu'da 14 Ekim günü resmen bir katliam yaşanmıştır.

Bomba yüklü bir aracın patlatılması sonucunda 200'e yakın insan hayatını kaybetmiş, yüzlercesi de yaralanmıştır.

Bu menfur saldırıdan sonra ülkede 3 günlük yas ilan edilmiştir.

Somalilere başsağlığı dileklerimi iletirken, terörizmi elbette ve güçlü bir şekilde bir kez daha lanetliyorum.

Bilhassa Orta Doğu terörizmin zalimane kuşatmasıyla inlemektedir.

Bölgemiz huzur, güvenlik ve istikrardan mahrumdur.

Çevremizde kanlı bir hesap görülmekte, mide bulandırıcı vahşi bir plan gündemde tutulmaktadır.

Tüm gözler bir tarafta Irak'ı tararken, diğer yanda Suriye'ye odaklanmıştır.

Bu iki ÷lke uğurumun kıyısında, paręalanma ve dağılmanın eşiğindedir.

Terör örgütlerini programlayıp, provoke edip Orta Doğu'ya sevk eden karanlık odak ve ortaklar dökülen kanları, alınan canları film gibi seyretmektedir.

Karşıımızdaki manzara kahredici, isyan ettirici, infiale sürükleyicidir.

Irak ve Suriye'de âdeta kıyamet kopmuştur.

Nerede bir istikrarsızlık varsa terör örgütleri oradadır.

Nerede kanayan bir yara, kaynayan bir ÷lke varsa teröristler oraya akmaktadır.

Barzani'nin 25 Eylül korsan referandumundan sonra bölgesel tansiyon daha da yükselmiş, tehditler daha da yoğunlaşmıştır.

Peşmergebaşı yanlış üstüne yanlış imza atmış, eceline susamış bir canlı gibi denetimsiz ve kontrolsüzlüğün seline kapılmıştır.

Düne kadar Kerkük'te tam bir restleşme hâkimdi.

Bu Türkmen kentinin batı ve güney kısmında Irak ordusu ve Haşdi Şabi kuvvet yığmış, operasyona hazırlanmıştı.

Peşmerge yanına PKK'yı da alarak Irak ordusunun karşısında mevzilenmişti.

Irak hükümeti, peşmergenin Kerkük'e PKK'lı teröristleri getirdiğini açıklayarak, bunun bir savaş ilanı olduğunu duyurmuştu.

Buna karşılık Barzani çetesi ise bu iddiayı yalanlamış, suçlamaların asılsız olduğunu ifade etmişti.

Ne var ki tüm bulgu, bilgi ve kanıtlar peşmergenin PKK'lı canileri Kerkük'e taşıdığını göstermiştir.

Biz Barzani'ye Mehmetçik katili derken boş konuşmuyorduk.

Biz ha peşmerge ha PKK derken de abartmıyor, gerçekleri saptırmıyorduk.

Kerkük'te PKK'nın ne işi vardır?

Bu neyin mesajı, hangi alçak senaryonun hazırlığıdır?

PKK'nın Kerkük'e intikalinin önünü kimler açmış, buna hangi güçler çanak tutmuştur?

Oynanan oyun şiddetlidir ve büyüktür.

Kandil ve Sincar'dan sonra PKK'nın Kerkük'e yuvalanması yalnızca Irak, yalnızca bölge için değil, Türkiye için de millî güvenlik meselesidir.

Şu andaki durum ne olursa olsun, Barzani-PKK cinayet ittifakında hedef Türkmen yurtlarıdır.

25 Eylül Referandumunun gayesi daha da netleşmiş, taraf ve emelleri daha da gün yüzüne çıkmıştır.

Suriye'nin kuzeyindeki sözde üç kantona eklemelenmek isteyen, 25 Eylül'ü bu kapsamda ara durak gören ve PKK'nın hain hedefleriyle Kürdistan nöbetine giren Barzani tam bir düşman tam bir rezildir.

Elinizi vicdanınıza koyup lütfen sorgulayınız; PKK'lılar peşmergeyle birlikte Türkmeneli'nde eğer kan döker, Türkmenleri topluca katlederse buna nasıl sessiz kalır nasıl ilgisiz dururuz?

“Yedi düvelle karşı karşıya gelmenin anlamı” yok diye akıl veren devşirme ve satılık kalemler, söyleyiniz bana, sizin gibi korkakça, haysiyetsizce yaşamaya tamam mı diyelim?

“Kerkük ve Musul'un vilayetlerimiz olabileceği söyleminin ne askerî, ne siyasi bir dayanağı var.” diyerek düşman güldüren, hain sevindiren kalem artıkları, Kürdistan kuruluyor, Türkiye tehdit ediliyor, zulüm tuzağı kuruluyor hâlâ anlamıyor, hâlâ görmüyor musunuz?

Nasıl olsa işleriniz tıkırında, bir eliniz yağda, diğer eliniz balda.

Nasıl olsa tuzunuz kuru, kapmışsınız bir gazete köşesi, kurulmuşsunuz bir televizyon ekranına, öğüttüğünüz yalan, övdüğünüz talan.

Dahası her devrin adamı, her hatırlı adamın da uşağı olmaya çoktan alıştığınız her hâlinizden belli.

Teslimiyetçilik bu tiplerin ruhunda vardır.

Tavizkârlık, tüfeylilik, köksüzlük bunların kimliğidir.

Barzani'ye çit çıkarmazlar.

PKK'ya zeytin dalı uzatırlar.

Türkmenler oldu mu konu, Kerkük konuşuldu mu, üç maymunu oynarlar.

Bu kadar omurgasız, bu kadar şahsiyetsiz, bu kadar da kalpleri taş kesilmiştir.

Kötü görüp kötü gösterirler.

Millî mukavemeti tırmalamak, terörle mücadeleyi tırpanlamak için her utanmazlıktan medet umarlar.

Çünkü bunlar içimize kadar sızmış kamufajlı, makyajlı, maskeli Türk ve Türkiye hasımlarıdır.

82 Kerkük deriz, kızarırlar, bozarırlar; betleri, benizleri atar.

83 Musul deriz, nöbet geçiren şizofreni hastasına dönerler.

Çünkü bunların vicdanları haczedilmiş, haysiyet noksanlıkları alenileşmiştir.

Gün gelip kalbi yeis ve nedamet içinde çırpınacak olanların bugünlerde dillerine ve idraklerine asılan kilitler onların sonunu getirecek, mahcubiyetlerine neden olacaktır.

Dış politikada dengeymiş, ne dengesi, neyin dengesi, ortada denge mi kaldı?

Kimseyi ürkütmemek, kimseyi rahatsız etmemek lazımmış.

Ama Türk milletini önüne gelen rahatsız ederse, buna da aldırmamak, bunu da büyütmemek gerekiyormuş.

Beyzadelerin rahatı nasıl olsa hiç kimsede yoktur.

Kendilerini yalılarda, boğaz manzaralı konutlarında, iş birlikçi yabancı dostlarının dizinin dibinde emniyete almışlardır.

Bu iki ayaklı Kırım Kongo kenelerine, bu zulüm beslemelerine Türkmilleti mutlaka hesabı soracak, yüzüstlüklerini, yüreksizliklerini inanıyorum ki yanlarına koymayacaktır.

İşgal yıllarında, Ali Kemal Dâhiliye Vekilliği görevini icra ederken, 22-23 Haziran 1919'da Balıkesir Mutasarrıflığına bir yazı yazarak şöyle demişti:

"Ne kadar gaddarane ve haksızca olursa olsun, biz işgallere karşı sarîh haklarımızı ancak siyaseten savunabiliriz."

Şu kepezeliğe bakınız ki, meğer Ali Kemal ölmemiş, ruhu medyada, siyasette, sanatta, sivil toplum kuruluşlarında vızır vızır dolaşımaktadır.

Fakat bunun karşısında da Kuvayımilliye şuuru, Millî Mücadele onuru da hamdolsun ayaktadır, hıyanetin hakkından gelmeye muktedirdir.

Değerli Arkadaşlarım,

Kerkük'te PKK'nın konuşlanma teşebbüsü Türkiye için alarmdır.

Bu durum en üst düzeyde beka sorunudur.

Muhtemel her gelişmeye karşılık, Irak merkezî yönetimiyle ortak operasyon yapılması, müteceviz emellere karşı keskin bir şekilde müdahale edilmesi hususunda her tedbir her ihtimal planlanmalıdır.

Türk hava sahasının Barzani'ye kapatılmasıyla ilgili karar derinleştirilmelidir.

Dışişleri Bakanlığıyla MGK'nın dünkü açıklamaları isabetli, yerinde ve bizim nezdimizde olumludur.

Irak ordusu, bayrak asıp Kerkük Valiliğini kontrol altına almışsa da şu anda kadim Türkmen şehri her tehlikeye açıktır.

Taşkın belirsizlikler had safhadadır.

Irak ordusu, peşmergeye verilen geri çekilme süresinin dolmasından sonra, pazar gece yarısı Kerkük'teki askerî üs ve petrol kuyularını ele geçirmek için operasyon başlatmıştı.

Çatışmalar Tazehurmatu ve Tuzhurmatu çevresinde yoğunlaşmıştı.

Peşmerge bir yanda yandaşlarını sokağa çağırırken, diğer yanda korkakça geri çekilmişti.

Sonunda Kerkük musibetten kurtarılmıştır.

Şunu hiç kimse aklından çıkarmasın ki; Kerkük, hiçbir zaman, PKK ve peşmergeye yar edilmeyecek, terörizmin tetikçilerine ucunda ölüm bile olsa asla bırakılmayacaktır.

Türkiye meşru ve tarihsel haklarını, uluslararası anlaşmalardan kaynaklanan yetkilerini sonuna kadar kullanmak için atik, çevik ve tavizsiz bir duruş sergilemelidir.

Kerkük terk edilirse, Kerkük kandan nemalanan vampirlere verilirse, bunun vebali, bunun sorumluluğu herkesin üzerine olacak, hiç kimse de bu devasa yükün altından kalkamayacaktır.

Kerkük yanarsa, Irak çökecek, Orta Doğu çürüyecek, Türkiye sendeleyecektir.

Kerkük bölgenin şah damarı, ağırlık merkezi, canevi, nabız atışıdır.

Terörizmin Kerkük'e çöreklenmesi, Kerkük'ü tarihsel bağlarından çeke çeke koparması felakete davetiye, bölgesel iflasa kapı açmaktır.

Peşmerge artıklarının PKK'lı canilerle birlikte Kerkük'ten sürülüp çıkarılması, bu Türkmen kentinin Irak ordusu tarafından kontrol altına alınması memnuniyet verici olsa da bu netice ne Türkiye'yi ne de Irak'ı rehavete sürüklememelidir.

PKK'lı canilerle silahlı peşmergeler kaçtıkları yere kadar kovalanmalı yakalandıkları yerlerde de imha edilmelidir.

Türkiye sınır ötesindeki düşmanca gelişmeleri, millî varlığına kastedecek hareketliliği teyakkuzla takip etmelidir.

Kerkük candır, kandır, emanettir, tarihtir, elbette ve her şart altında Türk'tür, Türk kalacaktır.

Gerekirse Barzani yakalanıp getirilmeli, gerekirse de PKK'nın Türkmeneli'nde alan hâkimiyeti kurma mücadelesine engel olunacak askerî girişim havadan ve karadan korkusuzca başlatılmalıdır.

Muhterem Arkadaşlarım,

Barzani'ye "Kak Mesut" diyen eski Başbakan sosyal medya hesabı üzerinden geçtiğimiz pazar günü 10 maddelik bir açıklama yaparak kendini hatırlatma gereği duymuştur.

Bu şahıs Kerkük'ün asırlardır bütün etnik ve mezhebi renkleri, aidiyetleri bünyesinde barındırdığını açıklamıştır.

Anlaşıldığı üzere Kerkük'ün Türkmen ruhunu inkâr etmiş, Türkmen yurdu olduğunu yok saymıştır.

Yani kendisinden bekleneni bir kez daha yerine getirmiştir.

Stratejik derinlikte az kalsın Türkiye'yi boğmak üzere iken görevden el çektirilen bu zihniyet, şimdi kalkmış, sanki fikrin nedir diye sorulmuş gibi mesajlar verme gereği duymuştur.

Türkiye Cumhuriyeti Barzani'ye referandumu iptal et diyor, Irak'ın siyasi birliğine, toprak bütünlüğüne tartışmasız önem veriyor, ne var ki eski Başbakan çıkıp müzakere tavsiyesinde bulunarak referandumun dondurulmasını öneriyor.

Sayın Cumhurbaşkanı, Bakanlar Kurulu, Dışişleri Bakanlığı, TSK güçlü bir iradeyle ağız birliği içindeyken, bir eski Başbakan'ın durumdan vazife çıkararak devletin politikalarına aykırı beyanat vermesi, Türkmenlerin haklarına kara çalması gafillik ve garabettir.

Ve de hükûmetin politikalarını sabote etmektir.

Sorarım sana, durdun durdun da şimdi niye ortaya çıktın?

Sıfır sorun enkazı daha kaldırılmamışken, sana ne oluyor, sen hangi yüzle konuşuyorsun?

Barzani lobisinin değirmenine deyim yerindeyse su taşıyor.

Kerkük'ün acıları büyürken, kayıpları artarken; hâlâ zalimlerin sözcülüğüne cüret edenlerin varlığı kabul edilemez iş birlikçilik ve ilkesizlik örneğidir.

Bölgesel barış ve huzuru bozmak için pusuya yatmış olan mihraklara Türkiye komşuluk hukuku, tarihsel ve kültürel ilişkiler kapsamında tavrını ve azametini çekinmeden göstermelidir.

Kerkük'ün kimliğiyle, statüsüyle oynamak korkunç olaylara neden olacaktır.

Bunun önüne geçmek tarihî görevimizdir.

Kerkük sahipsiz değildir; sahip çıkacak kudret ve ümit Türk milletidir.

Türkmenler tutsak ve mahkûm değildir, Türkiye ve Irak'ın ortak tutumu ve samimi diyalogları perşmerge ve terörist işgalinin belini kırmaya çok şükür yetecektir.

Güney sınırlarımıza paralel şekilde kurulmak istenen terör devleti millî iradenin, millî gücün müdahalesiyle henüz doğmadan ölüme terk edilecektir.

Türkiye Fırat Kalkanı Harekâtı'ndan sonra başlattığı İdlib Operasyonu'yla terörizmin boğazına sarılmış, Akdeniz'e çıkış yollarını kesmiştir.

TSK'nin 8 Ekim 2017'den itibaren başladığı keşif faaliyetleri, 12 Ekim 2017 tarihiyle gözlem noktalarını teşkil faaliyetleriyle derinleşmiş ve tesir alanını genişletmiştir.

Astana Sürecinde ateşkesin tesis, gözetim ve devamını temin amacıyla; garantör ülkelerce mutabık kalınan angajman kuralları kapsamında sınırlarımızın hemen dibindeki askerî hareketlilik sürmektedir.

İdlib'in baştan ayağa temizliği şarttır.

Çatışmasızlık genele hâkim kılınmalıdır.

Bu yapılıyorken, İdlib sınırındaki Bereket Dağı'ndan Afrin'deki terörist yapılanmayı her gelişmeye hazırlıklı olacak şekilde izlememiz kaçınılmaz bir zarurettir.

Türkiye terör koridorunun açılmasına izin vermeyecektir.

Türkiye Kürdistan fitnessinin kurulmasına fırsat vermeyecektir.

Bugün İdlib, yarın Afrin, Ayn el Arab, Cezire derken; Türkmeneli'nin namus ve şeref mücadelesine destek vermek için kahramanlarımızın işgalcilerin tepesine ansızın balyoz gibi inmesi duamız, isteğimiz ve beklentimizdir.

Küresel güçlerin kiralık katil olarak tuttıkları IŞİD, PKK, FETÖ, YPG ve diğer cinayet ve ihanet örgütlerinin kökü kazanmadan, kaynakları kurutulmadan ne Türkiye'ye ne de bölge ülkelerine huzur yoktur.

Bu terör örgütleri aynı merkezden kumanda edilmektedir.

Bunlar ki, İslam toplumlarına, asırlık medeniyetlere, Türklüğün hayat alanlarına saldırı emri alan kanlı canavarlardır.

Birbirlerinin ayağına basmazlar.

Birbirleriyle ihtilaf içinde görünseler de gerçekte kucak kucağa fitne ve dehşet saçarlar.

Geçtiğimiz günlerde, Suriye'nin Rakka kentinde PKK-PYD'nin IŞİD'le uzlaşması, IŞİD'li teröristlerin Deyrizor kırsalına güvenle tahliyesi herkesin gözü önünde cereyan etmiştir.

Artık bölücü katillerin içte ve dışta burnundan getirmek millî ve manevî mirasımıza karşı tehiri imkânsız görevimizdir.

Türk milleti muhasım güçleri yerin dibine sokacak cesaret ve inanmışlıktadır.

İhanet, iman ve millî irade karşısında tel tel dağılacaktır.

Karşımızda kim durursa dursun, önümüze kim çıkarsa çıksın; alayını ezip geçmek mukadderat ve mukaddesatımıza borcumuzdur.

Biz manevî borcumuza sadığımız, inşallah ödeyeceğiz.

Biz milletimize ve ülkemize sevdalıyız, yan bakanları da Allah'ın izniyle yıkıp aşacağız.

Değerli Milletvekilleri,

ABD'yle yaşanan vize geriliminin düşmesi başından beri talep ve tavsiyemizdir.

Ancak ABD yönetiminin sorumsuz açıklamaları, özellikle büyükelçinin talihsiz ve müessif sözleri gerilimin şiddetini düşürmek şöyle dursun, devamlı körüklemiştir.

Söz konusu elçi 11 Ekim'de diyor ki; *"9,5 aydır Türkiye'de terör saldırısı yaşanmıyor. Bu IŞİD'in vazgeçtiği için değil, iş birliğimizin sonucudur."*

Bu ifadeler özür değil, tam bir hezeyan ve itirafnamedir.

ABD'li büyükelçi ne demeye çalışmaktadır? Bize ne anlatmaktadır?

Bu nasıl bir suçüstü hâlidir?

IŞİD'e dur, PKK'ya vur diyen; YPG'ye bombala, Barzani'ye harekete geç talimatı veren bizim nazarımızda bellidir.

ABD, suçlu görmek istiyorsa kendisini yoklamalı, aynadaki akislerine dikkat kesilmelidir.

Çalımlarına baksak terörizme karşılar.

Sözlerine baksak terörden muztaripler.

Duruşlarına aldansak sanki insanlık değerleri konusunda eşsiz ve emsalsiz bir saygiya sahipler.

ABD'ye soruyorum, hele bir söyleyin, FETÖ'nün imam kılıklı hainbaşı ne geziyor sizin ülkenizde?

Hele bir deyin bana, Pensilvanya'da kurulan ihanet ve işgal üssü varlığını nasıl idame ve idare ediyor sizin memlekette?

Hâlâ mı tepkisizsiniz? Hâlâ mı ceset gibi duracaksınız?

Türkiye düşmanlarıyla görüşe görüşe, terör örgütleriyle düşe kalka nereye varacağınızı, neyi yapacağınızı sanıyorsunuz?

Türkiye Cumhuriyeti hiçbir ülkeye el avuç açmayacak, hiçbir tehdidin karşısında dizlerinin bağı çözülmecektir.

Dosta dost, düşmana düşman olacağımızı herkesin bilmesinde fayda vardır.

Sabrimızı sınamak, sağduyumuzu yanlışa yormak açık bir gaflettir ki, muhataplarının yüzünü kara çıkaracak, hayal kırıklığına uğratacaktır.

Dileğim gerilen ve soğuyan ilişkilerin eski havasına kavuşması, eski tavına gelmesidir.

Türkiye üstüne düşeni zaten yapmaktadır. Gereğini yapma sırası ABD'dedir.

Karşılıklı heyetler arası görüşme trafiğinin akliselime hizmet etmesi, sabır ve akılla sorunların çözümü umut ve temennimizdir.

Türkiye ayaklarının üstünde duracak, kendi kaderine kendi yön verecek bağımsız, bağlantısız, dirayetli, ilkeli ve kutlu varlığına son ferdine kadar sahip çıkacak büyük bir ülkedir.

Büyüküğümüzü gölgelemek isteyenlerin hesabı ayaklarına dolaşacak, hevesleri de muhakkak kursaklarında kalacaktır.

Bu duygu ve düşüncelerle, süresi 19 Ekim'de dolacak OHAL'in yeniden üç ay süresince uzatılma kararını destekleyeceğimizi ifade ediyor, dün Çukurca'da şehit olan evlatlarımıza Allah'tan rahmet, yaralılara şifa niyaz ediyor, sözlerimin sonunda sizleri bir kez daha saygılarımla selamlıyorum.

Sağ olun, var olun, hepiniz Cenabıallah'a emanet olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

24 EKİM 2017

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Sayın Basın Mensupları,

Bu haftaki Meclis grup toplantımıza başlarken sizleri, yurdumun dört bir köşesinde hayat mücadelesi veren aziz vatandaşlarımızı, Türk-İslam coğrafyasını en içten en yürekten duygularıyla selamlıyorum.

Türk ve Türkiye sevdalısı kardeşlerime, grup toplantı salonumuza teşrif eden muhterem heyetinize saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Biliyor ve inanıyoruz ki, feragat ve fedakârlıklar envaiçeşit fenalıkları engelleyecek, feci akıbetleri kaynağında kesecektir.

Kaldı ki tarih boyunca hep böyle olmuştur.

Türk milleti bugüne kadar her adımını ayrı bir hedef ayrı bir hayalle atmıştır.

Karanlık odaklar, ruhunu bedelsiz devretmiş iş birlikçi çevreler millî şuur karşısında hiçbir zaman duramamış, kalkışmaya teşebbüs etseler de sonuç alamamışlardır.

Milletimiz, çok şükür, bağımsızlığına leke düşürmemiştir.

Kardeşlik bağlarına el sürdürmemiştir.

Kutlu varlığına haram değdirmemiştir.

Türk milleti asırlar içinde perde perde yükselen mücadele azmi sayesinde kuşatmaları yarmış, düşmanca saldırıları def etmiştir.

Bu gerçekler millî hafızada canlılığını halen korumaktadır.

Tarihin her döneminde, aziz milletimiz kahramanca duruş göstermiş, millî namusunu korkusuzca müdafaa etmiştir.

Bundan, vicdan ve insafını kaybetmemiş herkesin iftihar etmesi başlıca arzum ve beklentimdir.

Karşısına çıkan ilk zorluğa boyun eğen, bununla da kalmayıp tarihi haklarından vazgeçen toplumların ne millet olduklarına ne de var olduklarına tesadüf edilmemiştir.

Tutsak alınmış bir toplumun, kökünden kopmuş bir milletin elbette geleceği olmayacaktır.

İşgalleri alttan almak, hakaretleri sineye çekmek, hezimetleri kabullenmek ancak ve ancak yığından topluma, toplumdan millete yükselememiş kalabalıkların özelliğidir.

Çok şükür Türk milleti yavan bir kalabalık, avam bir yığın değildir, olmamıştır, olmayacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş şartlarını dürüst bir şekilde inceleyen herkes bu açık ve yalın hakikati tüm çıplaklığıyla görebilecektir.

Millî Mücadele ruhu, melanete ve hıyanete dünyayı dar etmiştir.

Bu yüksek ruh ki, yedi düvelin kanadını kolunu kırıp Anadolu'yu bunlara zindana çevirerek Cumhuriyet'in meşalesini yakmıştır.

Her şeyden önce, Türkiye Cumhuriyeti inancın, irfanın, iradenin hayranlık verici bir zaferidir.

Türkiye Cumhuriyeti milliyetçi şuurun, millî ahlak ve adanmışlığın muhteşem bir eseridir.

Biz bu eserle övünüyoruz.

Yaşaması ve yaşatılması hususunda ne gerekiyorsa yapacağımızın şeref sözünü veriyoruz.

Eğer yılgınlık olsaydı, 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet ilan edilemezdi.

Eğer teslimiyet hâkim, manda ve himaye hakem olsaydı istiklalin adından bile bahsetmek imkânsızlaşacaktı.

Cumhuriyet, millî mukavemetin mükâfatıdır.

Cumhuriyet, şehidin şühedanın, bağı yanık anaların, tüyü bitmemiş yetimlerin, kınalı kuzuların, ya yurdum ya yokum diyen muazzam asaletin marifet ve methiyesidir.

Millî vicdanın hatırında geçmişteki olaylar dün gibi canlıdır;

30 Ekim 1918 tarihli Mondros rezaletiyle sükün eden karanlık, yayılan karamsarlık, Sevr ile daha da katılmış, işgalle daha da katlanmıştı.

Anadolu coğrafyası sanki ateşe verilmişti.

Varlığımıza âdeta hançer vurulmuştu.

Muzaffer asırlardan, murdar ve mağlup bir döneme sapılmıştı.

Bir milletin feryadı cihanı kaplamıştı.

Bir tarihin ılığı insanlığı titretiyordu.

Nice badireleri atlatmış nice belaları savuşturmuştuk, ama karşımızdaki sorun bir başkaydı.

Ecdadımızın sözü yere düşmek üzereydi.

Türklüğün ışığı sönmeye yüz tutmuştu.

İşte böyle hazin bir ortamda; istilanın karşısına iman zırhıyla, millet sevdasıyla, vatan aşkıyla çıkan milliyetçi kahramanlar çöldeki serabı gerçeğe dönüştürdüler.

Süngü tutan kirlî ellere, sahaya sürülmüş zalim emellere; sabırla, akılla, dayanışmayla ve stratejik ustalıkla cevap verdiler.

Ya istiklal ya ölüm dediler, Samsun'a çıktılar.

"Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir, ileri!" komutuyla İzmir'e kadar düşman kovaladılar.

Yakaladıklarını sildiler, kaçanları denize süpürdüler.

Vatan temizlendikten, düşman yenildikten sonra Cumhuriyet fikrini olgunlaştırıp elbette 94 yıl önce hedefe ok gibi saplandılar.

İşgalin ağırlığı kaldırıldı, millî iradenin egemenliği tescil edildi.

Bugün devlet ve milletçe karşılaştığımız sorunların gerçekçi ve tarihi bir analizle çözülmesi mümkündür.

Bunun için düne bakmamız, dünden ders ve sonuç çıkarmamız lazımdır.

Bu itibarla Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş yıllarındaki anlayış ve yöntemin bugün de meselelerimizin üstesinden gelinmesinde bir rehber olabileceği kanaatindeyim.

Türkiye Cumhuriyeti, egemen devletlerin merhamet ve müsamahası ile kurulmadı.

Bağımsızlığını bir lütuf sonucu elde etmedi.

Türk milleti, dönemin küresel güçlerinin kendisine biçtiği esaret rolünü tüm haşmetiyle reddetti.

Parlak geleceğini kendi iradesi ile belirleyeceğini savaş meydanlarında, mihnete göğüs gererek cesaretle ispat etti.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş dönemi bu açıdan örnektir, özeldir, öncüdür, mazlum milletlere de emsaldir.

Gururla söylemek gerekirse, Türkiye Cumhuriyeti, asil, haysiyetli ve haklı bir mücadelenin, meşru bir savaşın göz kamaştırıcı neticesidir.

Vatanın bağımsızlığı ve milletin hürriyeti uğruna ölümü göze almış kahramanların, Türk milletini ayağa kaldırma stratejisinin onur tacıdır.

Bugün Cumhuriyet'imizin maruz kaldığı tehditleri daha iyi değerlendirebilmenin yolu da devletimizin temellerinin atıldığı dönemleri ayrıntılarıyla bilmekten geçmektedir.

Basiretsiz ve teslimiyetçi yöneticilerin elinde yok olma tehlikesine maruz kalan milletimiz, yaşanmış bir destan sonucunda yeniden dirilmiş, yeniden ayağa kalkmayı başarmıştır.

Türk milletinin becerisi olan bu olağanüstü sonuç, daha sonraki dönemlerde bağımsızlık heyecanı duyan her millete ilham ve esin kaynağı olmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti temelini, egemenlik hak ve sınırlarını, yüzyılları aşan bir tarih birikimiyle, kendi millî değerleri üzerinde bina etmiştir.

Cumhuriyet yalnızca bir yönetim değişimi değil, köklü bir sosyokültürel gelişimin ve milletleşme sürecinin de dönüm noktasıdır.

Tanzimat'la birlikte reayadan ahaliye doğru başlayan dönüşüm süreci, Meşrutiyet'le ahalden halka yönelmiş; eşit ve hür bireyleri temsil eden vatandaşlık anlayışına da Cumhuriyet'le kavuşmuştur.

Cumhuriyet, vatandaşlarımız arasında, eşitliği ve katılımı sağlarken, demokrasiye işlev, sosyolojik olarak beşerî bir taban kazandırmıştır.

Bu hâl ve durumun milliyetçi siyasetin de hareket ve çıkış noktalarından birisi olması dikkat çekicidir.

Bilindiği üzere demokrasi toplum içinde farklı düşünce ve fikirlerin serbestçe temsil edilmesi ve kişilerin bunlardan dilediklerine taraf olması esasına dayanmaktadır.

Diyebiliriz ki, demokrasinin en iyi uygulanabileceği sistemin de Cumhuriyet olduğu ve olacağı açıktır.

Cumhuriyet; demokrasiyi geliştiren, şu ana kadar bulunmuş en iyi yönetim biçimi, kişi hak ve özgürlüklerini güvence altına alan en iyi sistemdir.

Bu nedenle, bugün de başka yönleri ile büyük bir tehdit olarak ortaya çıkan yeni sömürgeciliğe karşı çare arayan milletimizin muhtaç olduğu mesajın Cumhuriyet'imizin kuruluş yıllarının anlamında saklı olduğunu düşünüyorum.

İçinden geçtiğimiz şu günlerde, bu köklü tecrübe ve devlet yapılanmasının bölücü, yıkıcı, taklitçi, teslimiyetçi ve neoliberal tehditlerin tahribatına maruz kaldığı bilinen bir gerçektir.

Cumhuriyet'ten intikam almak için kuyrukta bekleyen çürümüşler hepinizin malumlarıdır.

Millî Mücadele'yi kötölemek için fırsat kollayanların, hatta keşke "Yunan galip gelseydi..." diyebilecek kadar günaha, kire ve hıyanete batmışların varlığı utanç verici şekilde ortadadır.

Bunlara ne diyelim, bir delinin hezeyanı bir küstahın uydurması mı diyelim?

Diyemeyiz, zira dilimiz kurur, diyemeyiz aksi hâlde kanımız çekilir.

Bunlar ki, Cumhuriyet'in nimetleriyle, demokrasinin imkânlarıyla, milletin müsamahasıyla zehir kusan işgal artıklarıdır.

Atatürk'e sövmek bunların mesleğidir.

Cumhuriyet'i karalamak bunların geçim kapısıdır.

Türk milletinin değerlerine kafa tutmak bunların iğrenç tertibidir.

Allah var ya, son yıllarda bu zevatın sayısındaki artış da kaygı verici düzeydedir.

Çanakkale'deki direnişten hâlâ rahatsız olan, bağımsızlıktan yıllardır ürken, Cumhuriyet'in mana ve ruhundan namertçe ödü patlayan köksüzler ya kalem tutan sefiller ya da kurşun atan alçaklar olarak karşımızdadır.

PKK ve FETÖ'ye bakınız, bu terör örgütlerinin etrafını yoklayınız, ilişki ve irtibat noktalarını yorumlayınız aradığınız hainlerin alayını görür, hepsinin niyetini anlarsınız.

Kimi zaman demokrasi ve özgürlük sözcüsü olarak konuşurlar.

Kimi zaman insan hakları savunucusu kesilirler.

Kimi zaman Batılı ülkelerin gönüllü elçiliğine heves ederler.

Kimi zaman da dinden diyanetten girip inançlarımızı sömürürler, maneviyatımızı istismara yeltenirler.

Yıllarca FETÖ bu şekilde tutunmuş ve kök salmıştır.

Yıllarca PKK, DHKP-C, Türkiye düşmanı diğer örgütler bu sayede sığınacak liman, üreyecek alan bulmuşlardır.

Bunlar her kılığa girmiş, her kovuğa saklanmış, her kabın şeklini almışlardır.

Çünkü omurgaları yoktur.

Onurları yoktur.

İnsanlık değerlerinden olur almışlıkları yoktur.

Bunlar her şey olsalar da adam olamazlar, insan olamazlar, Türk ise asla olmamışlardır.

Cumhuriyet düşmanlarının maskesi düşmüştür.

Hepsinin maksadı deşifre edilmiştir.

Cumhuriyet'e kin besleyen casusların, ajanların, din kisvesine bürünen hainlerin en son oyunu 15 Temmuz'da bozulmuş, işgal bir kez daha püskürtülmüştür.

Türkiye Cumhuriyeti payidar kalacaktır.

Yıkım ve dağılmasına hizmet edenler mahvıperişan olacaklar, hayatları boyunca çaresizce debelenip duracaklardır.

Bu, cumhurun sözü ve senedir.

Nitekim Cumhuriyet, cumhurun son sözü, iradesinin ebedî özüdür.

Türkiye Cumhuriyeti, tarihteki Türk devletlerinin son halkasıdır.

29 Ekim 1923 emanetinden geri adım yoktur, tersi bir durum ise yok hükmündedir.

Hiç unutulmasın ki;

Türkiye Cumhuriyeti; "Ne mutlu Türküm diyene!" sözünü var etme iradesinin, Türk milleti kimliği ve tarihî zenginliğiyle gelecek asırlara taşıma amacına tümüyle kilitlenmiş,

Ayrılık, bölünme, parçalanma, dağılma, uflanma kabul etmeyen bir anlayışı kavramış,

29 Ekim 1923'te mazinin ihtişamından feyzini alıp kademe kademe yükselen, geleceği kucaklama haslet ve hissiyatıyla ülkülerini kamçulamış büyük bir Türk devletidir.

Bu devlet ona buna peşkeş çekilmeyecek, onun bunun ağzına bakmayacak, üç beş soysuzun eline ve emeline düşmeyecektir.

Karşılaştığımız zorluklara rağmen, bugün karşımıza çıkan sorunların, demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti niteliği taşıyan Cumhuriyet'imizin temel değerleri olan; tek millet, tek vatan, tek devlet, tek bayrak ve tek dil ülküsüne bağlılıkla aşılabileceğini bir kez daha vurguluyorum.

Cumhuriyet'imizi, kuruluş felsefesiyle yaşatmak bugün hepimize düşen büyük görev ve sorumluluktur.

Milliyetçi Hareket Partisi sorumluluğunun fevkinde, görevinin bilincindedir.

Bu hafta sonu karşılayacağımız Türkiye Cumhuriyeti'nin 94.yıl dönümünü kutluyor, aziz milletimin Cumhuriyet Bayramını şimdiden tebrik ediyorum.

Devletimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e, Millî Mücadele'ye emek veren, ter ve kan döken kahraman şehitlerimize, sivil ve asker şahsiyetlere Cenabıallah'tan rahmet diliyorum.

Allah hepsinden razı olsun diyor, muhterem hatıralarını minnet ve şükran hislerimle anıyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Öncelikle şu sorunun cevabını uluslararası toplumun açık ve kesin olarak cevaplaması acil bir ihtiyaçtır:

Adalet, barış, hukuk, güvenlik ve demokratik bir gelecek mi desteklenecek; yoksa devamlı derinleşen, devamlı genişleyen şiddet ve kan gölünün suç ortağı mı olunacak?

Bize öyle geliyor ki, bu sorunun somut, doyurucu ve ikna edici bir cevabı henüz verilmemiş, verilememiştir.

Verilememiştir çünkü, karşımızdaki dünya gerçeği hedeflenenin tam tersi istikametine doğru gitmektedir.

Hüsran verici fillerle, parlak ambalaja sarılmış süslü fikirler birbirini desteklemekten ve doğrulamaktan oldukça uzaktır.

Huzurla huzursuzluk arasındaki makas gittikçe açılmaktadır.

Velhasıl tutarsızlık devasa, tartışmalar diz boyudur.

Medeni ve gelişmiş olmakla övünen ülkeler çelişki yumağına kısılmış, yanlış ve yozlaşmaya kapılanmıştır.

İnsanlık, nevi şahsına münhasır bir karanlık çağa, cehaletin at koşturduğu, husumetin alan tuttuğu bir devire dümen kırmıştır.

Uzlaşmazlık, güvenilmezlik, güvensizlik, anlaşmazlık, düşmanlık yeni ve aşılması güç rekorlara koşmaktadır.

Orta Doğu coğrafyası kaos darbelerinden ağır yara almıştır.

İspanya ve İtalya'daki referandum deneme ve deneyimleriyle, Avrupa coğrafyası risk ve belirsizliklerden kıvrınmaktadır.

Asya ve Afrika coğrafyalarının diğerlerinden aşağı kalır yanı ise zaten yoktur.

Kıtaların kesişme, yolların buluşma noktasında bulunan Türkiye'mizin, muhatap olduğu ve aleyhine projelendirilen oyunların dozajında artış ve yükseliş görülmektedir.

Türk milleti tehdit edilmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti tek dişi kalmış canavar tarafından köşeye sıkıştırılmak istenmektedir.

Zalimler kanlı planlarını tahkim ve tatbikle meşgullerdir.

Kahramanlık korkaklığa karşı yine direnç göstermektedir.

Her kahraman haysiyet numunesi her korkak hıyanet hamulesidir.

Başımızı çevirdiğimiz her yerde sorun vardır.

Gözümüzü gezdirdiğimiz her coğrafyada zulmün borusu ötmektedir.

Irak'ın içine sürüklendiği buhran, peşmerge ve PKK'nın tutunduğu Türkmen yurtlarından kovalanmasıyla kısmen zayıflamıştır.

25 Eylül korsan referandumu, görünüşe bakılırsa 21 günde gümlemiş, Barzani rezil rüsva olmaktan kurtulamamıştır.

Irak ordusu, federal polis güçleri ve Haşdi Şabi, 16 Ekim'de Kerkük ve diğer tartışmalı bölgelerin denetimini peşmergeden geri almak için operasyon başlatmıştır.

Sonunda mezkûr bölgelerin büyük bir kısmında kontrol sağlanmıştır.

Türkiye, İran, Irak arasında kurulan sağlıklı ve istikrarlı diyaloglar etki gücünü göstermiş, Barzani'nin ve arkasındaki şer güçlerin manevra alanını daraltmıştır.

Hakkı teslim edelim ki, bu olumlu bir gelişmedir.

Barzani'nin bağımsızlık sevdası, arkasında başka bir hesap ve hazırlık yoksa, şimdilik ve zorunlu olarak beklemeye alınmış, rafa kaldırılmıştır.

Kerkük'e yuvalanmaya, Türkmeneli'ne konuşlanmaya çalışan hainler arkalarına bakmadan kaçmışlardır.

Görünüşe bakarsak, yalnızlaşan Barzani ve peşmerge çetesi tarihî bir hayal kırıklığı yaşamıştır.

15 Ekim'de kanlarının son damlasına kadar savaşmaktan, Kerkük'ün Kudüsleri olduğunu söylemekten âdeta nefesleri kesilen peşmerge fitnessi, ne olmuştur da deyim yerindeyse tek bir mermi atmadan tabana kuvvet kaçmayı seçmiştir?

Öyle ya, Kerkük'ü terk etmeyeceklerdi. İddiaları buydu.

Ama çığlık çığlığa, bağıra çağıra kaçarken üzerlerindeki sözde resmi üniformaları bile çıkarıp atmışlar, ciğersizliklerini, naylon kimlik ve kişiliklerini afişe ve ilan etmişlerdir.

Hani bir ara, fistan giymiş hainler ülkemizde sokaklara çıkıyor, zoru görünce tabana kuvvet çil yavrusu gibi dağılıyorlardı ya, bunların emmi çocukları da aynısını Kerkük ve mücavir bölgelerinde tekrarlamışlardır.

Irak'ın kuzeyindeki Talabani yandaşlarıyla Barzaniciler ters düşmüş, birbirlerinin altını oymuşlardır.

Nitekim karşılıklı hain suçlaması bunun işaretidir.

Gerçekte ise bunların hepsi hain hepsi de Kürt kökenli kardeşlerimizin iliğini kurutan, hayatlarını ve hayallerini karartan cinayet ve suç ortaklarıdır.

Hedef olarak birbirlerinden farkları yoktur.

Ancak Barzani ve örgütü ne hikmetse çekile çekile kapana girmiştir.

Kerkük kurtarılmış, Türkmenler derin bir oh çekmişlerdir.

Ne var ki, Barzani'nin çok kısa sürede, hiçbir karşı direniş göstermeden kaçıp gitmesi ister istemez şüphelere, soru işaretlerine neden olmuştur.

Şayet, Kerkük özelinde yeni ve kabul edilemez siyasi bir tasarım ve planlama için düğmeye basılmışsa, buna da maşalık görevine talip peşmerge ön açmışsa pek yakında bunun kokusu elbette çıkacaktır.

Bilinsin ki, Kerkük'ün statüsü üzerinde kumar oynamak için masaya oturan güç ve çevreler mutlaka Türkmenlerin varlık ve tarihî haklarını da hesaba katmak, dikkate almak mecburiyetindedir.

Değerli Milletvekilleri,

Barzani'nin vahim hesap hatası sonucu zorladığı referandum sonrası, Irak'ta ortaya çıkan siyasi denklem Kerkük'ün statüsünün nihai çözümü için yeni bir süreç başlatmıştır.

Peşmergelerin Kerkük ve mücavir alanlardan çekilmesiyle bir geçiş dönemi yaşanacaktır. Bu nettir.

İlk etapta, Kerkük'te güvenliği Irak ordusu ve federal polis sağlamalıdır.

Haşdi Şabi'nin güvenlik konusunda görev üstlenmemesi büyük bir önemdedir.

Kerkük'teki Türkmen ve Arapların güvenliğin temini bağlamında Irak ordusuna yardımcı olmalarını sağlayacak düzenlemeler yapılmalıdır.

Bununla birlikte, Barzani'nin Kerkük'e taşıdığı PKK'lı teröristler tamamıyla sökülüp atılmalıdır.

Kerkük'ün idari ve siyasi statüsünün belirlenmesi için Irak merkezî yönetiminin öncülüğünde bir diyalog-görüşme-müzakere süreci başlatılmalıdır.

Bu süreçte, Irak Türkmenlerinin masada olması zarurettir.

Kerkük'ün nihai statüsünün belirlenmesi sürecinde, ilk adım olarak normalleşmenin sağlanması, daha önce bozulan nüfuz yapısının da bu kapsamda ele alınması kaçınılmazdır.

Bu çerçevede;

Kerkük'e dışardan iskan edilenlerin geldikleri yerlere gönderilmeleri ve Kerkük'ten göçe zorlananların yurtlarına, yuvalarına dönmeleri için bir başlangıç tarihi belirlenmelidir.

Bu konuda ABD işgalinin başladığı 2003 yılı esas alınabilecektir.

2003 yılından sonra Kerkük'e dışarıdan getirilenlerin ve Kerkük'ten göçe zorlananların evlerine dönmeleri uygun bir çıkış ve çözüm yolu olarak düşünülebilecektir.

Bundan sonra sağlıklı bir nüfus sayımı yapılabilecektir.

Kerkük'ün statüsüne Irak'ın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü ve millî birliği içinde bir çözüm yolu bulunması elzemdir.

Irak'ın kurucu tüm halkları; yani Türkmenler, Araplar, Kürtler, bunların yanı sıra Süryaniler, Keldaniler ile diğer grupların hak ve hukukları korunmalıdır.

Kerkük hiçbir vilayete bağlı olmayan özel bir statüye kavuşturulmalıdır.

Türkmenlerin dışlandığı, yok sayıldığı bir Kerkük, tarihî köklerinden koparılmış, kültür mirasından sökülmüş, genlerinden, gerçeklerinden ve geçmişinden uzaklaştırılmış demektir.

Buna ise tamam demek, aslı astarı olmayan vaatlere kanarak aza tamah etmek Türklüğün kitabında yazmayan bir alçalma ve kayıp halidir.

Kerkük'te Haşdi Şabi'nin provokasyonları, mezhebi dayatmaları, Türkmen kardeşlerimizin arasına nifak sokmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

Ne Şii ne Sünni diyoruz; Türk'ün birdir ahlakı, vicdanı, imanı ve töresi diyerek yüksek sesle haykırıyoruz.

Türkmen'e bakınca mezhep görmeyiz, göremeyiz.

Yanılıp yenilip görürsek, bunu ecdada izah, tarihimize ifade edemeyiz.

Türkmen'e bakınca ayrılık gayrılık bilmeyiz.

Türk, Türk'tür, başka bir tanım ve tasvire kesinlikle ihtiyaç duymayız.

Mezhep kutuplaşması konusunda tahrik edici hamleler yapan bölge ülkelerinin doğru ve isabetli bir tavır içinde olmadıklarını özellikle belirtmek istiyorum.

Peşmergenin kaçmasının ardından, Kerkük'ün asli sahiplerine tevdi zorunluluktur.

Kerkük'teki devlet dairelerinden Barzani'nin fotoğraflarının indirilmesinden sonra, Irak'ın bütünlüğünü sarsacak ve mezhebi gerilimi teşvik edecek afiş ve posterlerin asılması yanlıştır, birlik duygusuna zarar verecektir.

Yarın Türkiye'ye gelecek olan Irak Başbakan'ına bunların hatırlatılması yararlı ve yerinde olacaktır.

Etnik ve mezhep temelli sıcak çatışma ihtimali Irak ve Suriye'yi tümünden yutacak, Türkiye'yi her yönden olumsuz etkileyecek çok tehlikeli, çok vahim bir tuzaktır.

Bu tuzağa düşülmemeli, bu oyuna gelinmemelidir.

Türkiye, 25 Eylül Referandumunu tanımayarak, Barzani'ye uyguladığı yaptırımlarla Irak merkezî Yönetiminin elini güçlendirmiş, cesaret aşlamış, Türkmen kardeşlerimizin umutlarını yeşertmiştir.

Barzani mevzi kaybetmişse, bağımsızlık hamlesi akamete uğramışsa, bunda Türkiye'nin önemli bir payı vardır.

Bu kapsamda Kerkük ve diğer Türkmen yurtlarının demografik operasyonlarla tasfiye planları derhal kesilmeli, Kerkük tarihi dokusuna, kültürel derinliğine müzahir bir şekilde yönetilmelidir.

Söylüyoruz, rahatsız oluyorlar.

Diyoruz, sancılanıyor, kulaklarını tıkıyorlar.

Yine de söyleyeceğiz yine de diyeceğiz: Kerkük Türk'tür, Türk'ün ebedî yurdudur.

Kürt kökenli kardeşlerimize saygımız vardır, insani haklarına gölge düşürülmemelidir.

Arap kökenli kardeşlerimize hürmetimiz vardır, dostluk ve tarih bağlarımız bakidir.

Diğer sosyal ve etnik gruplardaki insanlara elbette kucağımız ve gönlümüz açıktır.

Ancak bir yanda herkesin hakkına riayet ederken, diğer yanda da Türkmenleri savunmak, Türkmenliğin onurunu yere düşürmemek bizim için namus, bizim için şeref, bizim için telafisi olmayan beka meselesidir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye terörle amansız bir mücadele halindedir.

Yurt içinde yurt dışında teröristlerin tepesine milletimizin azameti ateş gibi yağdırılmaktadır.

Kahraman Türk Silahlı Kuvvetlerini yürekten kutluyor, sonuna kadar arkalarında durduğumuzu bir kez daha beyan ve ifade ediyorum.

Bu arada şehit olan evlatlarımıza Allah'tan rahmet, yaralı evlatlarımıza şifalar diliyorum.

Hepimizin dikkat etmesi gereken husus, Türk Silahlı Kuvvetlerini siyasi tartışmaların içine çekmekten, yıpratmaktan, zan ve töhmet altına almaktan süratle kaçınmaktır.

Bugünkü hassasiyet düzeyi yüksek ortamda, bilhassa Genelkurmay Başkanı'mızı ve komuta kademesini maksatlı şekilde tariz ve taciz etmek ahlaksızlıktır.

Buna hiç kimsenin hakkı yoktur.

15 Temmuz'da korkusuzca direnmiş, darbecilere tamam dememiş bir komuta heyeti üzerinde kuşku uyandırmak, ipe sapa gelmez yorumlarla dedikodu yapmak bize göre utanmazlıktır.

Düşman güldürenlerin nereye ve kimlere hizmet ettiği pek yakında görülecektir.

Fakat bunlara yine de diyorum ki, o kirli ellerinizi Türk askerinin üzerinden çekiniz, nifak saçan çenenizi hemen ve acilen kapatınız.

Türk askerî Irak'ın Zap, Avaşin, Basyan terörist kamplarını peş peşe vurmaktadır.

Şimdiye kadar 50'ye yakın cani etkisiz hâle getirilmiştir.

Sınır içi ve sınır ötesi alanları terörden temizlemek için olağanüstü bir gayret vardır.

Bunun takdir edilmesi yerine, köstekleme çabaları, şüpheleri tetikleme arayışları terör örgütlerine pas vermek, el sallamak, ikramda bulunmakla eş değer aymazlık ve çürümüşlüktür.

Etrafımız mayınlarla döşenmiştir.

Kimin eli kimin cebinde, kim kiminle düşüp kalkıyor kim kime teşrifatçılık yapıyor, hepten karışmış, manzara kaotik bir durum almıştır.

Hatırlarsanız Rakka IŞİD'in en önemli merkeziydi.

El Bab'dan sonra, Türkiye'nin Rakka Operasyonu'na katılmaması için bin dereden su getirilmişti.

Çünkü, ABD bu operasyon görevini; Suriye Demokratik Güçleri paravanı altına saklanan yeni stratejik ortağı ve müttefiki PYD-YPG'ye vermişti.

Yaklaşık 4 aylık bir süreden sonra PKK'nın Suriye kolu olan YPG-YPJ Rakka'yı ele geçirdi.

İşin tuhaf yanı, ciddi bir direnişle karşılaşmadı.

Rakka'ya ön kapıdan sokulan IŞİD, arka kapıdan, PKK'nın mihmandarlığıyla âdeta elini kolunu sallayarak çıkıp gitti.

Sonuçta, Rakka PYD-YPG'nin denetim ve kontrolüne girmiş oldu.

Ardından, bebek katilinin poster ve fotoğrafları düzenlenen uydurma, sefil ve rezil kutlamalarla meydanlara asıldı, terörizm ABD müşahitliğinde gövde gösterisi yaptı.

ABD, PKK'yı buyur ederek, canibaşını selamlatarak nerede durduğunu, kimlerle koyun koyuna olduğunu hiç tartışmaya yer bırakmayacak şekilde göstermiştir.

Bunun manası, eşkıyanın övülmesi, eşkıyalığın onaylanmasıdır.

Rakka danışıklı dövüş hâlinde, bir terör örgütünden alınıp diğerine teslim edilmiş, bir işgalden diğerine havalesi yapılmıştır.

Bu bir kepazelik, seviyesiz bir skandaldır.

Rakka komplosunun açıklaması yoktur.

Süper güç olduğunu söyleyen, aslında çöküş sürecine giren, çarpık ve çürük bir yönetimle sendeleye sendeleye devrilmeye kadar gidecek olan bu ülkenin insanlık adına söz söylemeye yüzü olmayacaktır.

ABD Büyükelçiliği tepkiler üzerine diyor ki, *"PKK, yabancı terör örgütleri listesinde yer alan bir örgüttür ve Öcalan, PKK ile bağlantılı terörizm faaliyetleri yüzünden Türkiye'de hapiste bulunmaktadır. Saygı görmeye değer bir şahsiyet değildir."*

Bunu Rakka meydanlarında katilin posterlerini astırmadan düşünecektiniz.

Bunları PKK-PYD-YPG'yle sahibi olduğunuz IŞİD'in üzerine dümenden göndermeden önce söyleyecektiniz.

Yazıklar olsun, geçti borun pazarı, sürün merkebinizi Kandil'e.

ABD Başkanı Trump'ın IQ testine girmesini tavsiye ettiği Dışişleri Bakanı ise YPG'yi tebrik etmiş, gerçek niyet ve aklının dibini göstermiştir.

ABD politikalarındaki çatlaklık ve çoraklık öyle bir boyut almıştır ki, mantık ölçüleriyle tevili imkânsızdır.

Bu ülkenin İstanbul Başkonsolosluğunda irtibat görevlisi olarak çalışan, 25 Eylül'de gözaltına alınıp 4 Ekim'de tutuklanan tartışmaların odağındaki şahsa ait cep telefonu yeni bir kriz çıkarmıştır.

ABD bu cep telefonun ve sim kartının iadesini bir nota eşliğinde Türkiye'den istemiştir.

Pensilvanya'daki hoca görünümlü teröristbaşını iadeye yanaşmayan, onca delile, onca kanıta rağmen 15 Temmuz FETÖ Darbe Teşebbüsü'ne tam olarak inanmayan ABD, telefon isteyerek şaka mı yapmış, yoksa kafa mı bulmuştur?

Darbecileri Türkiye'ye vermeyen ABD, kala kala telefona mı kalmış, gözü telefona mı takılmıştır?

Madem telefon bu kadar değerlidir, o zaman verin hain Gülen'i alın telefonunuzu, üstelik tepe tepe kullanın, sabahlara kadar IŞİD'den FETÖ'ye, PKK'dan YPG'ye kadar önünüze gelen terör örgütüyle konuşun, anlaşın, uzlaşın, özlem gidirin.

Kontörünüz biterse yüksünmeden, milletvekili maaşımdan fedakârlık yaparak, kişisel harcamalarımın kısarak, söz veriyorum ben size göndereceğim.

Yok, telefonu alamazsınız, hükûmet buna aldırış etmezse, hemen yaka silkmeyin, yine sözüm söz olsun, yeni bir telefon alıp kargoya vereceğim ve Rakka'ya göndereceğim.

Nasılsa anında elinize geçer nasılsa hemen size ulaşır.

Merak ediyorum, bu kadar mübalağa ve marazi olayların arasındaki hakikat kırıntılarını hangi teleskopla görüp keşfedeceğiz?

ABD kararını vermelidir; dost muyuz, düşman mı?

Müttefiksek eğer, stratejik ortaksak eğer, herkes bunun gereğini yapacak, sorumluluğunu yerine getirecek ahlak, siyaset ve erdemi derhâl göstermelidir.

Oyalamaya, oyalanmaya, oyunlara gerek yoktur, vakit de kalmamıştır.

Bu düşüncelerle, konuşmama son verirken hepinizi saygılarımla selamlıyor, Cenabıallah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun diyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

31 EKİM 2017

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Basınımızın Kıymetli Temsilcileri,

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Ekranları başında bizleri izleyen aziz vatandaşlarımıza sevgi ve şükranlarımı sunuyorum.

Geçmişte yaşanan her şey geride kalsa da unutulmamış, unutulmuşluğa terk edilmemiştir.

Sorumlu ve şuurlu millî kafaların hafızaları saat gibi işlemektedir.

Dün dündür anlayışı en azından Milliyetçi-Ülkücü Hareket için geçerli değildir.

Hayat devam etmekte, elbette ileriye doğru akmaktadır.

Bu nedenle geriye takılıp kalmak ilerlemeyi kesintiye uğratacaktır.

Ancak bu durum, geçmişten kopmak, dünden bugüne süregelen emanetlere yüz çevirmek şeklinde yorumlanmamalıdır.

Maziye bilmeden atıye tutunmak, kökten güç almadan geleceğe ulaşmak ihtimal bile değildir.

Elbette hedefler ileriye doğrudur.

Kaldı ki böyle de olmak zorundadır.

Arayışımızın istikamet ve iradesi geleceğin parlak ufkuyla buluşmalıdır.

Bununla birlikte, geçmişin sağlıklı muhasebesi yapılmadan geleceğin sağlam mukavemeti, sarsılmaz mücadelesi ortaya çıkmayacaktır.

Eski çamlar bardak oldu demek bize yarar sağlamayacaktır.

Olan oldu, ne yapalım, iyisi mi önümüze bakalım demek de kuru bir teselliden öte anlam taşımayacaktır.

Geçmişe takılıp kalmak ne kadar yanlışsa, geçmişten ders ve sonuç çıkarmamak, geçmişin üzerine sünger çekmek bir o kadar hata ve hamakattır.

Bugünleri dünün fenerleri aydınlatmakta, yarınları ise bugünün fikir ve fiilleri belirlemektedir. Bir defa bunu bilmek lazımdır.

Türkiye zorlu dönemlerden geççe geççe, tehlikeli badireleri aşça aşça varlık ve birlik mücadelesini sürdürmektedir.

Niyeti karanlık, maksadı bulanık, akli karışık çevreler her fırsatta ülkemizin karşısına engel çıkarmışlardır.

Türkiye'nin kaybetmesi, tarihsel yürüyüşünün sekteye uğraması için fitne ve fenalık yarışına girenler her devirde boy göstermişlerdir.

Bu kapsamda 7 Haziran 2015 Milletvekili Seçimlerinden sonra yaşanan ibret verici gelişmeler, 1 Kasım Milletvekili Seçimlerini takip eden süreçte vasat bulan isyan ettirici olaylar yakın tarihimizin içinde ayrı bir yere sahiptir.

Millî iradeyi kundaklamak arzusuyla yanıp tutuşan vesayet odakları ellerini ovuşturup emellerini olgunlaştırırken her tertipten, her çirkeflikten, her çirkinlikten medet ve menfaat ummuşlardır.

Özellikle Milliyetçi Hareket Partisi üzerinde korkunç ve asla hatırımızdan çıkmayacak oyunlar tezgâhlanmıştır.

Bu oyunun senaristleri bellidir.

Senaryosu ise ihanetin kara kalemiyle yazılmıştır.

Milliyetçi Hareket Partisini karalamak için komut alanlar, kötölemek için vicdanlarını aldırınlar yaklaşık iki yıllık süre zarfında gerçek yüzlerini fazlasıyla göstermişlerdir.

7 Haziran'dan hemen sonra üzerinde titiz çalışmayla ana hatları belirlenmiş şer bir plan anında devreye alınmıştı.

Millî iradenin ne dediğini duyan yoktu.

Sandığın mesajını okuyan ve yorumlayan çok nadirdi.

Blok siyasetine umut bağlayanlar, cephe mantığını tahrik ve teşvik edenler, sırf iktidar uğruna ilkelerimizden, ülkülerimizden ayrılmamızı bekliyorlardı.

PKK'yla aynı kümeye gelmemiz isteniyor, bu öneriliyordu.

Türkiye'nin istikrarını, millî birlik ve toplumsal dayanışmasını düşünen de maalesef yoktu.

Bizim önce çözümde uzlaşanların bir araya gelmelerini tavsiye etmemiz, ardından bu olmazsa kurulacak koalisyon hükûmetine katılma konusundaki samimi ve yapıcı tutumumuz sürekli çarpıtıldı, sürekli saptırıldı, sürekli yok sayıldı.

Çünkü Türkiye'ye tuzak kuran iç ve dış mihraklar o dönem oldukça faaldi.

Milliyetçi Hareket Partisinin siyasetin ağırlık merkezi konumuna gelmesi onları ürkütmüştü.

Pensilvanya'dan sufle alan, Türk düşmanlarıyla düşüp kalkan, egemenliğin yegâne sahibi aziz milletimize şaşsı ve şüpheyile bakan kirlî oluşum ve çıkar grupları ölkemizi ölümü gösterip sıtmaya razı etmek için vaziyet almışlardı.

HDP eş başkanını saziyla ekranlara çıkarıp şarkı türkü söyletenler, % 60'lık blok inşa etmek için var gücüyle söylenenler, tıpkı bugünlerde olduğu gibi, yozlaşmış kafalarını MHP'ye takmışlardı.

Bir yanda 20 Temmuz 2015'ten sonra patlayan terör, diğere yanda bitmek bilmeyen istikşafi görüşme turlarıyla çatlayan hükûmet arayışları milletimizin gözü önünde cereyan etmişti.

Türkiye sinsi bir siyasi tasarımın pençesine düşmüştü.

Gâvurun ekmeğini yiyip kılıcını sallayan güruh sanki süttten çıkmış ak kaşık gibi, demokrasi, özgürlük ve istikrar masallarıyla göz boyamaya, gönül almaya çalışmıştı.

Ama bu sefiller, güneşin balçıkla sıvanamayacağını unutmuşlardı.

Acemi nalbant gibi kâh nalına, kâh mihına vurmuşlar; en sonunda da baltayı taşa indirmişlerdi.

Her zaman olduğu gibi doğru söyledik, doğruyu savunduk.

İnandıklarımızı konuşup inançlarımızın ve milliyetçi irademizin gereğini yaptık.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak tutarlı davrandık.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak ahlaklı ve ilkeli duruş gösterdik.

Türkiye'mizin hükûmetsiz kalmaması için elimizden geleni yaptık.

Ne var ki muhataplarımız başka havadaydı. Bunu da her defasında gördük.

Değirmen iki taştan, muhabbet iki baştan dedik, münakaşadan ziyade müzakere ve mutabakatın yanında durduk.

Olmadı, olamadı, aş tutmadı.

Doğrudur, 7 Haziran sonrasında partiler arasında bir koalisyon hükûmeti kurulamamıştır.

Ancak, Türkiye 15 Temmuz'da açığa çıkan, yankısı hâlen de devam eden büyük bir kopuş ve içe dönük çöküş sürecinin kıyısından milletimizin müdahalesiyle kurtulmuştur.

Sırf iktidar uğruna geçmişimizi inkâr etmemizi, bizi biz yapan değerleri çiğnememizi dayatanların melun davetlerine aldırış etmedik.

Kırmızı plaka dediler, kırmızı çizgilerimizi hatırlattık.

Başbakanlık önerdiler, milletin vermediğini siz nasıl veriyorsunuz ikazında bulunduk.

Koltuk diyenlere; bayrak dedik, millet dedik, vatan dedik, devlet dedik, Ülkücülüğümüzü hamdolsun pazarlık konusu yapmadık, yaptırmadık.

Hükûmetten kaçmışız, bilmiyorlar ki, kaçmak bizim kitabımızda yoktur, kaçak güreşmek 48 yıllık mücadelemizde görülmeyen bir seviyesizliktir.

Biz hükûmet dedik, bahane ürettiler.

Biz, Türkiye hükûmetsiz kalmasın dedik, kulaklarının üstüne yattılar.

Biz istikrar içinde, en çok oyu almış partiler bir araya gelsin ve hükûmet kursun dedik, aklını kendine sakla ihtarında bulundular.

Bunca direnişe, bunca duyarsızlığa karşı ne yapacaktık, elimizi ovuşturup, her mihnete avuç mu açacaktık?

Bizi bilen bilecek, bilmeyenin de paşa gönlü bilecektir.

Milliyetçi Hareket Partisi kula kulluğu reddeden muazzam bir mizaca, teslimiyet ve tavizi elinin tersiyle iten muhteşem bir maziye sahiptir ve böyle de kalacaktır.

Her rüzgâra yelken açsaydık, her akıntıya düşüncesizce kapılsaydık, her çağrıya gözü kapalı uysaydık, sorarım sizlere bugüne kadar nasıl var olacak nasıl ayakta kalacaktık?

Davamızın onur ve haysiyetini dünyevi çıkarlara, mevzi kazanımlara, gelip geçici heveslere değişmiş olsaydık; Türk-İslam ülküsünün zamanlar üstü irfan, ilke ve iffetini nasıl koruyacaktık?

Eleştirenler çokmuş, varsın olsun, karalar mı bağlayalım?

İftiralar, haksız isnatlar, hak ihlalleri fazlamış, ne yapalım, başımızı kuma mı gömelim, haktan, hakikatten ödün mü verelim?

Söyleyiniz bana; ardından yüz itin havlamadığı bozkurta, bozkurt demek mümkün müdür?

Mümkün değilse, o zaman işimize bakacağız, yolumuza devam edeceğiz, milletimize samimiyet ve safiyetle hizmetin çarelerini arayacağız.

Çünkü biz Türk milletinin umut ufku, Türkiye'nin ve Türklüğün cesur ve sevdalı yüreği Milliyetçi Hareket Partisiyiz.

Değerli Arkadaşlarım,

7 Haziran'dan sonra terörizm kartını masaya çıkararak zalim güçler maşaları terör örgütleriyle ülkemizi kana bulamış, siyasal tansiyon yükselerek tıkanmaya yol açmıştı.

Bu tıkanmayı açmanın ve aşmanın yolu demokrasilerde elbette seçimdi ve 1 Kasım 2015'de milletimiz seçim tekrarıyla 4 ay 23 gün sonra bir kez daha sandık başına gitti.

Milliyetçi Hareket Partisi haklıydı, ama hak ettiği sonucu alamadı.

Milliyetçi Hareket Partisi çok cepheden saldırıya uğramıştı.

Saldırıların daha büyüğü ise takdir edeceğimiz üzere, 1 Kasım'dan itibaren hızlandı, canlandı, ur gibi bünyeye yayıldı.

Partimiz üzerinde hesap yapan, davasına sırt dönmüş ve çıkar karşılığında devşirilmiş isimler yattıkları pusudan başlarını kaldırarak zaman kaybetmeden harekete geçtiler.

1 Kasım akşamından itibaren dedikodu imaline başladılar.

Aslında hedef Türkiye'ydi, bunu özenle sakladılar.

Aslında hedefin tam ortasında Türk milleti vardı, bunu da kurnazca örtbas etmeye kalktılar.

MHP'yi içten içe çürütmek, iç hesaplaşmaya çivilemek için aldıkları talimatlara harfiyen uydular, taşıdıkları zehri peyderpey kustular.

Kimliğimizi kullanıp, anılarımıza sığınıp tarihsel hükmü şahsiyetimize nifak kurşunu sıktılar.

Türkiye karşıtlarından el aldılar, ama bunu inkâr ettiler.

Türklüğe kin duyanlarla fiskos yaptılar, yanak yanağa verdiler, ama bu utanmazlıklarını da gözle kaş arasında hasıraltına ittiler.

İmza toplayıp tarladan çıktılar, şehir şehir dolaşip tezviratın hain çıkarmasını yaptılar.

Özellikle 7 Haziran'dan beri devam edegelen Türkiye ve MHP hazımsızlığı şimdi ete kemiğe bürünmüş, kendisine yuvalanacağı hastalıklı bir vücut, tutunacağı çürük bir İP bulmuştur.

Bu vücudun sonu siyasi mezarlık, İP'in sonu ise mezbeleliktir.

"MHP diye bir parti artık yok." diyebilecek kadar cüret ve küstahlık gösteren kripto simaların, karaktersiz fırladıkların, parti değiştirirken dillerinin ayarını da kaçırmaları kendilerini kurtarmaya yetmeyecektir.

Yeni ve ısmarlama koltuklarına ısınmaya çalışan köhne, dönme ve siyasi tortuların çıra gibi yanacağı zaman elbet gelecektir.

Ve Türk milleti olan biten her şeyi görmektedir.

Biliniz ki, altı olur, yedi olur, fakat hep Allah'ın dediği olur.

Ecdadımız Oğuz Kağan'ın asırlar öncesinden söylediği şu sözü aklımızdan asla çıkmayacaktır:

“Siz birbirinizden ayrılırsanız, hepinizi ok gibi birer birer kırıp parçalarlar. Oysa birlik olursanız, hiçbir güç sizi yıkamaz, kıramaz.”

Türk milletini tarih önünde ölümcül bir düelloya sürükleyenlere karşı teyakkuzdayız.

Özgürlük, demokrasi, insan hakları ve eşitlik adına bütün millî değerleri hayasızca linç etmek için uğraşanları her cephede karşılamak için son ferdimize kadar hazırlıklıyız.

Kapanmamış tarihî hesaplar yeniden açılrsa da, Türk milletine karşı ahlaksızca meydan okumalar sürse de biz bunları püskürtmeye azimli ve yeminliyiz.

Milliyetçi Hareket Partisi, vatan ve millet mücadelesinde geriye dönüşün olmayacağını çok iyi bilmektedir. Zira biz gemileri yaktık.

İnanıyorum ki, haykıracağımız mesajlar iş birlikçilere korku, gafilere uyarı olacaktır.

Ve de dostlarımıza güven verecek, milletimizin inancını tazeleyecektir.

Türk milleti kararlı mücadelemiz sonucunda;

“Beni düşünenler var, bana sahip çıkanlar var.” diyecektir.

“Yüreği benim için çarpan, gönlü bana sevdalılar var.” diyecektir.

Dün olduğu bugün de bozgunculara, yıkıcılara fırsat vermeyeceğiz.

İstismarcılara itibar etmeyeceğiz.

Tahrik ve tertiplere dikkat edeceğiz.

Birlik olup kucaklaşacağız.

Tek bir ses tek bir nefes olacağız.

Türkiye'mizi ve aziz milletimizi çağların ötesine taşıyabilmemizin başka bir yol ve yönteminin olmadığını bileceğiz.

Tekrar ifade ediyorum ki, bizim gönlümüzde herkese yer vardır.

Bizim yüreğimiz herkesi kucaklamaya yetecektir.

Milliyetçilik varsa umut vardır.

Milliyetçi Hareket varsa çare tükenmemiştir.

Milliyetçi Hareket olarak,

Bütün meselelerin üstesinden geliriz.

Duymayalım, görmeyelim istendi.

Susmamız ve seyirci kalmamamız beklendi.

Ama bunların hepsini aştık, hepsini geçtik, hepsini buruşturup muhataplarının yüzüne fırlattık.

Kenarda durmamız, kenarda tutulmamız için çaba gösterilse de başaramadılar, bu büyük kervanı bu ulvi davayı durduramadılar.

Emin olunuz ki, biz istemeden, biz tamam demeden, biz boyun eğmeden hiçbir kokuşmuş fâni, hiçbir zelil fail bizi faka bastıramayacak, oyuna getiremeyecektir.

Güvence mensubiyetiyle övündüğümüz aziz Türk milletidir.

Vazgeçilmez irademiz, vatan ve millet sevgisidir.

Terk edilemez ilkemiz, "Ne mutlu Türk'üm diyene!" sözünü seslendirmektir.

Üzerine titrediğimiz hassasiyet ise çağa ve insanlığa Türkçe seslenebilmektir.

Bütün vatandaşlarımıza çağrımdır:

Bunlar yabancı gelmiyorsa,

Bunlarda bir sıcaklık ve anlam buluyorsanız;

Gelin bir olalım, diri olalım, iri olalım.

Türkiye'nin geleceğini el ele, omuz omuza ve hep birlikte inşa edelim.

Şundan eminim ki, Türkiye Cumhuriyeti, egemenliğin asıl sahibi olan Türk milleti sonsuza kadar hür, müstakil ve tam bağımsız bir şekilde yaşayacaktır.

Çünkü varlığını onun bekasına adanmış sevdalıları vardır, asla, ama asla ülkülerinden, millete sadakatten, meşru ve demokratik çizgiden ayrılmayacak ve sapmayacaklardır.

Bu sevdalıların ebedî yuvası ise Milliyetçi Hareket Partisidir.

Muhterem Arkadaşlarım,

Irak'ın kuzeyinde gerçekleştirilen 25 Eylül korsan referandumu, Barzani'ye pahalıya patlamış, sonuçları doğal ve beklendiği gibi ağır olmuştur.

Barzani ısrarının bedelini taksit taksit ödemeye başlamıştır.

Atalarımız boşuna söylememiş; *"Aptal ata binerse bey oldum sanır, şalgam aşa girerse yağ oldum sanır."* Barzani'nin durumu da aynısıyla budur.

Peşmerge kuru inadinın, kötü ve kötürüm iradesinin kurbanı olmuştur.

Barzani'nin yardım ve destek olarak inşa ettiği iğrenç komplot bizzat ayağına dolaşmış, sırtını yere getirmiştir.

Küresel efendileriyle dar alanda kısa paslaşmaları işe yaramamış, kendi kalesine gol yemekten kurtulamamıştır.

Bu Barzani ki, mazlumların ahını ala ala, masumların beddualarını duya duya tahtının altını dinamitlemiştir.

Elbette bize düşen, bize yakışan Allah'tan bulsun, fitnessinde boğulsun demektir.

Anlaşıldığı kadarıyla, peşmerge başının görev süresi 1 Kasım'da dolacaktır.

Görevine devam etmeyeceği, süresinin uzatılma taleplerini kabullenmeyeceği medyaya yansımıştır.

Bu arada, yetkilerinin de hükûmet, parlamento ve Adalet Konseyine devredilmesiyle ilgili kararın da parlamentoda oy çokluğuyla kabul edildiği ortaya çıkmıştır.

ABD ise bu durumdan memnun olduğunu dün itibarıyla açıklamıştır.

Barzani ister görevde olsun ister olmasın; onun defteri çoktan dürülmüş, işi çoktan bitmiş, fişi çoktan çekilmiş, miadı da çoktan dolmuştur.

İhanet yapanın yanına bırakılmamış, dökülen kanlar cezasız kalmamıştır.

Barzani batmış, kendi bataklığına gömülmüştür.

Geçtiğimiz günlerde Barzani, yayımladığı bir mesajda utanmadan, sıkılmadan diyor ki:

"Kerkük için iyi bir hazırlık yapmıştık. Maalesef 16 Ekim gecesi büyük ihanet gerçekleşti. 16 Ekim gecesi, peşmerge ve halkımıza zehirli bir hançer gibi saplandı. Irak ordusu ve Haşdi Şabi güçleri, ABD'nin gözleri önünde ve onların silahlarıyla saldırdı. ABD buna neden sessiz kaldı?"

Barzani Türkmenleri katlederken her şey yolunda ve tıkırındaydı.

Türkmenelini işgal ederken, Kerkük'ün ruhunu zilletle deşerken de her şey normal ve kıvamındaydı.

Bu haydut kendini ne zannetmektedir?

Hâlâ konuşacak yüz ve cesareti nereden bulmaktadır?

Neyin hazırlığından, ne tür bir ihanetten, hangi hançerden bahsetmektedir?

Hançer arıyorsa kendine baksın, hain arıyorsa tavsiyem eliyle yüzünü avuçlasın.

Barzani'nin gitmesi, bölgesel hesap ve planların ertelendiği, hatta tamamen rafa kaldırıldığı anlamına gelmeyecektir.

Burada dikkat edilmesi gereken, Irak'ın siyasi ve toprak bütünlüğünün korunması ve desteklenmesidir.

Geçen hafta ülkemizi ziyaret eden Irak Başbakanı'nın kararlı tutumu, Türkiye'yle kurduğu dostane ve komşuluk hukukuna yaraşır ilişkileri bölgesel huzur ve istikrar açısından önemli bir kazançtır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ile Irak Başbakanı İbadi arasındaki temasların bölgesel denge ve sükûnete hizmet edeceğini düşünüyor, yapılan açıklamalardan bu sonucu çıkardığımızı da özellikle vurgulamak istiyorum.

Irak hükûmetinin, havaalanı ve hudut kapılarının peşmergeden alınarak kendi kontrolüne geçmesi için başlattığı çalışmalar ve buna Türkiye'nin desteği kayda değer önemdedir.

Peşmergenin referandumu dondurma teklifini, Bağdat yönetiminin iptal et çağrısıyla reddetmesi bize göre müspet gelişmelerdir.

Unutmayalım ki, komşu komşunun külüne muhtaçtır.

Irak'la Türkiye arasına kara kedi gibi giren Barzani kızağa çekilmiş, hakkında tasfiye işlemleri başlatılmıştır.

Irak Türkmenlerinin tarihî haklarının savunulması, kültürel miras ve zenginliklerinin muhafazası iki ülke arasındaki hassas konuların başında gelmektedir.

Kerkük; peşmerge ve PKK'nın tasallutundan arındırıldıktan sonra, sırayı soydaşlarımızın haklı taleplerini karşılamak almalıdır.

Kerkük'ün tarihsel derinliğine, kültürel dokusuna, huzur ve kardeşlik iklimine bağlı kalmak kaydıyla, özel bir statüye kavuşturulması acilen sağlanmalıdır.

Türkiye ve Irak arasındaki sağlıklı ve sağlam diyalogların Irak Türkmenleri için ümit verici gelişmelere kapı aralaması, demografik dengenin işgalden önceki dönemlere göre yeniden teşekkülü temennimiz, beklentimizdir.

Türkmen yurdu Kerkük'ün istilacı canilerden kurtarılması, ardından Barzani'nin istifası, daha sonra da Irak'la kurulan tutarlı, karşılıklı saygıya dayalı ve anlamlı ilişkiler milletimiz nezdinde sevindirici gelişmelerdir.

Türkiye'nin yükselen Irak politikası, sınır ötemizde körüklenen ihanet ateşinin söndürülmesinde önemli ve tarihî bir görev icra etmiştir.

Bu politikayı tasvip ediyor, takdir ediyor, muhataplarımıza da şüphe yok ki teşekkür ediyoruz.

Hem bölgesel hem de küresel olaylara başkent Ankara'dan bakabildiğimiz sürece, belagat belahata dönmediği, hamaset gerçekleri perdelemediği müddetçe Türkiye'yi hiçbir güç tutamayacaktır.

Caydırıcı olduğumuz kadar saygın olmalı, saygı görmeliyiz.

Bilinmelidir ki, Türkiye'nin dostluğu kucaklanmalı, düşmanlığından da korkulmalıdır.

Cesaretimizi tarihten, gücümüzü milletimizden, ilhamımızı ecdadımızdan aldıktan sonra, inanıyorum ki, karşımızda hiç kimse, hiçbir kuvvet duramayacaktır.

Varsayalım duran oldu; bu durum karşısında ya yenilecek ya da zoru görünce kenara çekilmekten başka şansı olmayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Astana Süreci kapsamında, Gerginliği Azaltma Bölgelerinden biri olarak belirlenen İdlib'de, Türk askerî üstlendiği görevi layıkıyla yerine getirmektedir.

Ateşkesin etkinliğinin artırılması, çatışmaların sona erdirilmesi, insani yardımların ihtiyaç sahiplerine ulaştırılması, yerlerinden edilenlerin evlerine dönüşü için uygun şartların sağlanması ve ihtilafların barışçıl yollarla çözülmesi konusunda Türkiye لازم gelen desteğini göstermektedir.

Türk Silahlı Kuvvetleri, Gerginliği Azaltma Kontrol Gücü olarak kahramanca duruş ve mücadelesini sürdürmektedir.

Türk askeri, 8 Ekim'den itibaren gözlem noktaları tesis etmek için çalışmalarına başlamıştı.

13 Ekim'de 1 Numaralı Gözlem Noktası, 23 Ekim'de de 2 Numaralı Gözlem Noktası oluşturulmuştur.

Yapılan açıklamalardan anlaşılmaktadır ki, Türkiye, Batı Halep ve Afrin yakınlarında 9 askerî nokta daha kuracaktır.

Bab bölgesinde patlayıcı ve mayın arama-temizleme çalışmaları devam etmektedir.

PKK-PYD terör örgütünün Afrin'den doğuya, Münbiç'ten batıya doğru muhtemel saldırı ve tahriklerine karşı her tedbir yerinde ve zamanında alınmaktadır.

Kahraman Türk askerinin, beka mücadelemizde eşsiz ve emsalsiz fedakârlıklar yaptığını iftiharla ifade ediyor, hepsine üstün başarılar diliyorum.

Teröristler, Azez-Mare bölgesiyle Münbiç bölgesinden belirli aralıklarla yaptıkları taciz atışıyla Türk Silahlı Kuvvetlerine saldırmaktadır.

Ne var ki, bu eşkıyalık, bu kana susamışlık hainlerin son çırpınışlarıdır.

Türkiye Cumhuriyeti, zulmün başını ezecek güçtedir.

Türk milleti varlığını ve güvenliğini tehdit eden odakların kökünü kurutacak cesaret ve inanmışlıktadır.

Terör belası ya bitecek ya bitecektir; artık başka yol ve çare kalmamıştır.

İdlib'den sonra Afrin'e çöreklenmiş hainlerin başına ateş topu gibi düşmeli, Irak ve Suriye sınırlarımız tam olarak emniyete alınmalıdır.

Allah'ın izniyle bunu yapar, bunu başarır, hıyanetin hakkından geliriz.

Hepsinden mühimi Türk askerinde aşılmaz iman vardır, korkusuz yürek vardır, yüksek bir fazilet vardır.

Bakınız, 16 Ekim 2017'de başlayan Zap Operasyonu'yla Irak'ın kuzeyinden 3 km içeri girilmiştir.

PKK'nın vatan topraklarına sızdığı alanlar kesilmiş, terör hattı kapatılmıştır.

Hakkâri Çukurca ilçe kırsalının karşısında Irak'ın Dahuk kentine bağlı olan bölgeye âdeta set çekilmiştir.

Sonunda da bu bölgedeki Kokozer Dağı'na çok şükür şanlı Türk bayrağı dikilmiştir.

Merhum şairimiz Arif Nihat Asya Bayrak şiirinde ne diyordu:

"Tarihim, şerefim, şiirim, her şeyim:

Yeryüzünde yer beğen!

Nereye dikilmek istersen,

Söyle, seni oraya dikeyim!"

Nerede Türk milletine kurşun atan, namlu doğrultan, ölüm yağdıran, saldırı hazırlığında olan varsa ya direkte sallandırılmalı, ya da bayrağımız ibretiâlem için heybetli bir şekilde oralara dikilmelidir.

Ve elbette Kandil Dağı'nın doruğunda al bayrağımızı nazlı nazlı dalgalandırmanın, insan görünümlü canavarların girdikleri inleri tümünden ateşe vermenin vakti de gelmiştir.

Türkiye, çok yoğun beka mücadelesi verirken, müttefiklerinden, müttefiklik bağlarıyla bağlı olduğu uluslararası örgütlerden ne hikmetse aleyhe devamlı beyanatlar duymaktayız.

NATO askerî Komite Başkanı, ağzından baklayı sonunda çıkarmış, Türkiye'nin Rusya'dan hava savunma sistemi satın almasının sonuçları olacağını söylemiştir.

Tehditvari üslupla konuşan bu zat, *"ülkelerin, karar almakta bağımsız olduğu gibi, aldıkları kararın sonuçlarıyla yüzleşmekte de bağımsız olduklarını"* yüzü kızarmadan hatırlatma gereği duymuştur.

Kimden ne alacağımızı NATO'ya mı soracaktık?

Türkiye'nin millî güvenliği korkunç saldırılarla kuşatmaya alınırken, bu NATO neredeydi, ne yapıyordu, hangi kumpasın peşindeydi?

Ülkemiz NATO'ya 1952'de üye olmuştur.

Her zaman sorumluluğunun gereğini yapmıştır.

Ancak NATO bugüne kadar, huzur ve millî bekamız için hangi fedakârlık ve faaliyetlerde bulunmuştur?

NATO, 15 Temmuz FETÖ işgal girişimine karşı hangi tedbirleri almış hangi önleyici hamleleri hayata geçirmiştir?

Nerede kirlî ve örtülü bir ilişki ağı varsa altında NATO'nun parmağı olduğu yıllarca iddia edilmiştir.

Nerede kapalı devre bir faaliyet varsa ucunda kıyısında NATO'nun izi olduğu söylenegelmiştir.

Askerî darbelerdeki payını ise sağır sultan bile duymuştur.

Peki NATO, Türkiye'yi nasıl tehdit edebilmektedir?

Türkiye kumdan, çakıldan, çadırdan, eften, püften bir devlet midir ki, bir NATO bürokratı çıkıp azarlamaya, tepeden bakmaya teşebbüs ve tevessül edebilecektir?

NATO bürokratlarına soruyorum, nedir sizin zorunuz? Nedir asıl gayeniz?

Ne yapmaya çalışıyor, Türkiye'de neyi hedefliyor, neyin alt yapısını kurmaya çalışıyorsunuz?

Siz kendinizi ne zannediyorsunuz?

Türkiye bağımsız bir ülkedir, zoruna giden varsa kendi meselesidir.

Türkiye, kendi ihtiyaçları doğrultusunda istediği silahı istediği ülkelerden bedeli mukabilince alabilecektir.

Keyfi kaçan, canı sıkılan, hesabı karışan, pusulası şaşan varsa ya gitsin komedi filmi izleyip kahkalarla gülsün ya da kendi haline yanıp iki göz iki çeşme ağlamaya koyulsun.

Aslımız neyse neslimiz de odur.

Ve de aslını inkâr eden haramzadedir.

Türk milleti haramzade değildir, tarihin hiçbir döneminde olmamıştır.

Biz NATO'ya değil, KATO'ya bakıyoruz, Kandil'i gözümüze kestiyoruz, akıllarınca katlimizin fermanını imzalayan katillerle ölüm kalım mücadelesi veriyoruz.

Canımız kimden isterse silahı ondan alırız, bunun hesabını da NATO'ya matoya vermeyiz, veremeyiz.

Herkes yerini yurdunu bilsin.

Brüksel'den bize parmak sallamaktan vazgeçsin.

O parmak sahibini eninde sonunda mahcup edecektir.

Onlar varsın şatoda oturup NATO'nun düdüğünü çalsınlar.

Biz Ankara'dan 29 Ekim 1923 ruhuyla dünyaya bakacağız; onurlu, imanlı, millî, ahlaklı, cesur ve elbette tam bağımsız bir şekilde sonsuza kadar yaşayacağız.

Bunu çekemeyenler, tuzak kurmak için fırsat kollayanlar, yeni saldırılar için ortam açanlar varsa, ki bu güçlü bir ihtimaldir, Allah'ın izniyle gerekirse göğüs göğüse, gerekirse de kıran kırana istiklalimizi ve istikbalimizi son nefesimize kadar savunacağız.

İşler sarpa sarar, ÷lkemize zarar gelirse, NATO'yu falan bilmeyiz, NATO'cuları hiç takmaz, tanımayız; önümüze takoz koymak isteyenleri de yıkar geçëriz.

1940'lı yıllarda Başbakanlık yapan, Çanakkale Savaşı'nı anılarında anlatan dönemin İngiltere Deniz Bakanı aynıysıla şunları yazmıştı:

“Türkler öyle bir savunmaya girişmişlerdi ki, canlarını veriyorlar, ama topraklarından bir karış yer bile vermiyorlardı.”

Herkesin bilgisi ve haberi olsun ki, bu ruh, bu asalet, bu kahramanlık şuurı ölmedi, millî vicdanlarda yaşıyor ve yaşatılıyor.

Değerli Arkadaşlarım,

Tarih şuurundan mahrum kişi ve toplumlar; kendilerini, ancak bir vasıta, bir alet, bir gölge, nasıl ortaya çıktıklarını bilmeyen bir parça sanacaklardır.

Bundan dolayı da kendi varlıklarının devamını, hatta mutluluklarını başka yerlerde başka milletlerin coğrafyalarında arayacaklardır.

Bugün yaşadığımız an, yüzyıllar boyunca sürmüş mücadelelerin, heyecanla ve bedel ödeyerek çizilmiş olan haritaların, yeni bir geleceğe açılan eşîğidir.

Bu itibarla, tarih sadece keşfolunan ve yalnızca seyredilen kuru olaylar resmigeçidi değildir.

Aynı zamanda önümüze konan ve bir bakıma hâlâ tekemmül etmemiş yaşayan bir hayattır.

Bizi köksüzlükten kurtarıp, ebediyete akıp giden coşkun bir nehre dönüştüren, aynı kaderi paylaşan diğer milletlerin arasında bize varlığımızı duyuran sahip olduğumuz tarih şuurudur.

İstikbali, istiklalimizden zerre kadar taviz vermeden planlayıp hayata geçirmemiz için de tarih şuuruna çok ihtiyacımız vardır.

Türk tarihi geleceğimizin rotasını çizmektedir.

Bugün Avrupa'ya bakınız, başınızı çevirip Asya'yı izleyiniz, oradan Orta Doğu ve Afrika'yı baştan ayağa süzünüz; karşınıza hep bir sorun hep bir kanayan yara çıkacaktır.

Ecdadımızın hâkimiyetinde iken huzur ve adaletle yönetilmiş toplum ve coğrafyalar bugün inim inim inlemektedir.

Çünkü Türk demek adalet demektir.

Türk demek vicdan demektir.

Türk demek muzaffer bir ruhun müşfik bir bakışla kucaklaşma halidir.

Osmanlı sarığınının kardinal külahına tercih edilmesi şanımızı asırlara kazımıştır.

Çekildiğimiz topraklar âdeta can çekişmektedir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşüyle kurulan, kurdurulan devletler şimdi perişan hâlde, kavga ve kaos içindedir.

Gelişmeler karşısında ecdadımızın ahı tuttu dersek abartı olmayacaktır.

Orta Doğu volkan gibi patlarken, Irak'ın kuzeyindeki gayri-meşru referandumun sonuçlarına uluslararası toplum kilitlenmişken Avrupa kaynamaya başlamıştır.

Malumlarınız olacağı üzere, kaynayan kazan kapak tutmayacaktır.

İspanya, Katalonya Özerk Bölgesi'nin bağımsızlık ilanından sonra diken üstündedir.

Karşılıklı restleşmeler had safhadadır.

İnsanlar sokaklardadır.

Avrupa tedirgin ve korku içindedir.

Diğer yandan Bask bölgesiyle ilgili endişeler de yoğunlaşmaktadır.

İtalya'nın kuzey bölgeleri olan Lombardiya ve Veneto'nun kopuşu gündemdedir.

Güney Tirol ise tartışmaların odağındadır.

Belçika; Flaman, Valon ve Brüksel bölgeleri olmak üzere fiilen üç parçaya uzun süre önce ayrılmıştır.

Fransa'nın Korsika sorunu, ardından Bretonya ve Alsas meselesi de ufukta belirmiştir.

Almanya'nın 14 milyonluk nüfusuyla Bavyera eyaleti ise kıpır kıpırdır, her gelişmeye yakın ve yatkındır.

İskoçya, Kanada, İngiltere ve ABD'deki ayrılıkçı eğilimler yabana atılmayacak kadar ciddidir.

Güney Sudan ve Kosova'da yaşananlar ise unutulmuş değildir.

Yeni Dünya düzeni teorisi tersine dönmüş, Yeni Dünya düzensizliği şekline bürünmüştür.

Bir asır önce kim bizim altımızı oymuş, gizli veya açık anlaşmalarla topraklarımızı paylaşmışsa; ne paylaşana ne paylaşılana bir şey sağlamamış, herhangi bir şey kazandırmamıştır.

Ecdadımızın kılıcın yanında duayla aldığı, inançla baktığı, Allah'ın bir emaneti gördüğü toprakları zorla üzerine geçiren, çalan ve gasb edenler dünya üzerinde rahat ve huzur yüzü göremeyeceklerdir.

Bu itibarla, Avrupa'da başlayan çözülmenin, insanlığı yeni bir arayışa, devletleri de yeniden bir muhasebe yapmaya sevk edeceğini düşünüyorum.

Bölünmeyi dilemeyiz, bölücülüğü hoş görmeyiz, burası kesindir.

Ancak gelişmiş ülkelerin Anadolu coğrafyasına ve mücavir coğrafyalara da aynı tutarlılıkla bakmasını ister, bunu bekleriz.

Ülkemin her güzel insanına sesleniyorum:

Kim olursanız olunuz,

Türkiye'nin neresinde doğarsanız doğunuz,

Kökünüz, kökeniniz, mezhebiniz ne olursa olsun,

Vatanım, bayrağım, milletim, kardeşliğim ve mukaddesatım diyorsanız, biliniz ki beraberiz, aynı saftayız, biriz, kucaklaşmaktan kıvanç duyarız.

Başkaları paldır küldür bölünme korkusu yaşarken, biz bin yıllık kardeşliğimizi daha da sağlama alalım, karşımızdaki düşmana ve içteki kollarına zemin ve fırsat vermeyelim.

Birlik olursak, beraber durursak aşamayacağımız hiçbir engel yoktur.

Yolumuz sağduyu ve millî birlik yoludur; gaflet, dalalet ve bölücülüğe kapalıdır.

Bu yoldan sapanları tarih ve millet affetmeyecek, bunlar millî vicdanda da ebediyen mahkûm olacaklardır.

Sözlerime son verirken, TBMM'de görüşülen 2018 yılı bütçesinin hayırlı olmasını diliyor, milletvekili arkadaşlarımla bütçe sürecini ilgili komisyonlarda yakından takip etmelerini istiyor ve bekliyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyor, Cenabıallah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun diyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

07 KASIM 2017

**Değerli Milletvekilleri,
Muhterem Misafirler,
Basınımızın Değerli Temsilcileri,**

Haftalık olağan Meclis grup toplantımıza başlarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Sözlerimin hemen başında, sessiz milyonları hasretle kucaklıyor, ekranları başındaki aziz vatandaşlarıma sevgi ve şükranlarımı sunuyorum.

Türk milleti fazilet ve fedakârlık numunesi evlatları konusunda tarih boyunca talihli ve önu açık olmuştur.

İftiraya ve işgale uğrayan bir tarihi bütün ihtişamıyla diriltmek amacıyla her şeyi göze almış yüksek ahlaklı, yüce gönüllü şahsiyetlerin varlığı milletimizin her daim gurur kaynakları arasında yerini almıştır.

Vicdanının sesine kulak verip, tarihin ihtarlarına sadakat gösteren kahramanlar, bir yoklayış, bir çırpınış, bir arayış sonucunda üzerlerine düşen sorumlulukları farklı dönemlerde yerine getirmişlerdir.

Bu kahramanlar ki, yalçın bir irade, engin bir tecessüs, uyanık bir şuurla zorlukların üstüne üstüne gitmişler, sonunda da zafere ulaşmışlardır.

Kimi zamanlarda, bir geniş "Ah!" ile bir derin "Eyvah!" arasına sıkışmış aziz milletimize ümit aşılayan, hedef gösteren, yön veren, kurtuluşun iradesini yeşerten büyük insanlar tarihe mühür vurmuşlardır.

Bu büyük insanlardan birisi de hiç şüphe yok ki, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'tür.

Vefatının üzerinden 79 uzun yıl geçmesine rağmen, aziz Atatürk hâlâ özlemlerle andığımız, hâlâ hayranlıkla anılarımızda taşıdığımız muktedir bir komutan, muazzaz bir devlet adamı, muteber bir siyasetçidir.

O, cehaletin, sefaletin ve taassubun hüküm sürmesine karşı gelmiştir.

O, tahribata, teslimiyete, tavizkâr anlayışlara karşı çıkmıştır.

Zora, zorbalara yok demiş; Hakk'a ve halka buyur etmiş, bitaraf değil, bir taraf olduğunu, hem de Türk milletinin yanında durduğunu bilatereddüt göstermiştir.

Baş ağın çıkması için tohumun çatlaması lazımdır.

İradenin canlanması için, sahibinin ayağa kalkması şarttır.

Kabuk kırılınca ya öz çıkacak ya da ölüm olacaktır.

İşte tohumu çatlatan, irade sahibini ayağa kaldıran, kabuktaki özü fark edip imhayı durduran kurucu ve kurtarıcı kahramanlardır.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk de kahramanlar sayfasına ismini altın harflerle yazdırmıştır.

Tahakkümün duvarlarını iskambilden şatolar gibi deviren millî ve meşru bir stratejisi vardı.

Millî ızdırapları bıçak gibi kesen azmi ve inanmışlığı vardı.

Millî arayışlara cevap üreten bir irade ve ilke gücü vardı.

Olayların akışına kapılan değil, istikamet çizen; pasif ve parçalı değil aktif bir şekilde gelişmelere müdahil olan bir müktesebat zenginliği bir mizaç özelliği şahsında temerküz etmişti.

Bizzat demişti ki: *"Büyük ölümlere matem gerekmez, fikirlerine sadakat gerekir."*

Bu hafta karşılayacağımız 10 Kasım; bir matem gününden ziyade, Gazi Mustafa Kemal'in daha iyi anlaşılıp daha iyi kavranıp fikir ve eserlerinin her yönüyle tanıtılması açısından önemli ve tarihî bir eşiktir.

Harap olmuş bir ülkeyi, yorgun düşmüş bir milleti yeniden kuvvet hâline getirmek onun marifeti, onun muzafferliğidir.

Önce vatan kurtarıp sonra devlet kuran milliyetçi bir mimar, millî bir mihverdir.

Milletimiz ve vicdan sahibi her insanımız aziz Atatürk'e müteşekkirdir.

O, vatani parçalamaya yeltenenlere sur olan,

Türk milletinin maddi ve manevi varlığını çiğnemeye cüret edenlere dur diyen kutlu ve kutsal mücadeleye liderlik yaptı, nur olup istikbaldeki sisli ve gölgeli alanları aydınlattı.

Milletimizin içine gömüldüğü hareketsizliği, karamsarlığı, çaresizliği ve şaşkınlığı kolektif akılla tedavi edip, çağın stratejik boşluklarını dolduran ahlak ve adanmışlıkla tasfiyeye girişti ve bunda da çok şükür başarılı oldu.

Bağımlılığı elinin tersiyle itip manda ve himaye çabalarını tersledi, müstevli hesapları millettten aldığı güçle tepeledi, işgalcilerin tepelerine yıldırım gibi indi.

Diyordu ki; *"Geçmiş ne kadar unutursak geleceği korumak o kadar zorlaşır."*

Gerçekten de mazinin kudretinden güç alıp geleceğin rotasını çizdi.

En büyük eserim dediği Türkiye Cumhuriyeti'ni nice badireleri aşarak nice bedelleri ödeyerek kurdu ve bizlere emanet etti.

Atatürk, tam bağımsızlıktır.

Atatürk, Cumhuriyet'tir, cumhurun ta kendisidir.

Ve de Atatürk Türk milletinin ortak değeridir.

Tarihten husumet çıkarmak için yarışanların, Millî Mücadele yıllarına kara çalmak için fırsat kollayanların Cumhuriyet'in miras ve ilkelerine tahammülsüzlükleri on yıllar içinde patolojik bir vaka hâlini almıştır.

Bu durum son derece hazin ve hüsrana verici bir vakiydir.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk isminden rahatsız olanların, aslında istiklal düşmanı, istikbal kaçkını oldukları aşikâr bir gerçektir.

Kendilerini Cumhuriyet bekçisi vehmeden ilkesizlerle, Cumhuriyet'i tehdit ve geçmişin inkârı gören istismarcılar aynı anda hem Atatürk'e hem de devletimizin kuruluş esaslarına olmadık zararlar vermişlerdir.

Türk milleti bu uçuk ve ucube kutuplaşmadan çok çekmiştir.

Büyük adamlar, uzun bir arayış ve gelişmenin son halkasıdır, ama son durak, son insan değillerdir.

Asırlar boyu ele ele veren bir sürü kuvvetin muhassalası, birçok tutkunun mahsulü büyük adamları ortaya çıkardığı gibi, toptaki barutu ateşleyen bir kapsül işlevi de görmektedir.

Gazi Mustafa Kemal, tarihin bir anında tesadüfen ortaya çıkmış, Türkiye Cumhuriyeti keyfekeder, can sıkıntısından, hadi şimdi de böyle olsun diye kurulmuş bir devlet değildir.

Bu nedenle Türkiye Cumhuriyeti'ne dil uzatmak, aziz Atatürk'e bühtanla saldırmak tarihe, ecdada, millete, mukadderata, muhteşem Türk asırlarına husumet ve hazımsızlıktır ki, bunun adı tam anlamıyla vatan hainliğidir.

Bilhassa son yıllarda, aziz Atatürk'ün özel hayatını kurcalayarak ağır ve ahlaksız sorgu ve yargılamalara teşebbüs edenlerin bayağı tavrı ve ayağa düşmüş zihniyetleri dikkat çekicidir.

Muhterem ve merhume annesine bile iftira atan, her türlü rezil iddiayı değişik platformlarda diline dolayan güruhun varlığı bize göre utanç vericidir.

Atatürk düşmanlığına heves edenler, Sakarya'da Türk'ün süngüsüyle kalan tek dişleri de sökülmiş işgalcilerin bu çağdaki mirasçılarıdır.

Cumhuriyet'i bela görenler, Dumlupınar'da yere serilip İzmir'e kadar kaçan hayasızların müptelası olan köhne ve kirli şahsiyetlerdir.

Atatürk Türk'tür, Türk'ün Samsun'dan Ankara'ya kadar süren mücadelesinin kınından çıkmış kılıcıdır.

Biz, bir milleti kurtarmış, bu varlık içinden bir devlet çıkararak onurlu bir mevkie yükseltmiş bir kahramanının özel hayatıyla değil, fikirleriyle, eserleriyle ve mücadele yönetimiyle meşgulüz, onunla da övünürüz.

Dedikodu çarkını döndüren ilkelere tavsiyem, Atatürk'ün millî tarih şuurunu öğrenmeleridir.

Vatan ve millet sevgisini kendilerine örnek almalarıdır.

Hür yaşama arzusu, millet egemenliği, millî kültürün geliştirilmesi, muasır medeniyetler seviyesine ulaşma hedefini anlamalarıdır.

Bu mesajları çıkaramayanların veya çıkarmak istemeyenlerin ya millete mensubiyetlerinde devasa bir gedik ya da millî konularda alınların tam ortasına vurulan dev gibi bir çentik vardır.

Yıllardır millet varlığını, Cumhuriyet'in değerlerini aşındırmak için seferber olanların, bir türlü başaramayınca bunu ancak devletin kurucusunu gözden düşürerek yapmaya kalkışmaları izansızlık ve insafsızlıktır.

Biliyor ve inanıyoruz ki, altın çamura düşmekle pul olmaz, yiğit attan inince ona buna kul olmaz.

Hiçbir milletin, kendi geçmişine tek boyutlu bakarak, tarafsızlık adına veya objektif olma bahanesiyle acımasızca ve haksızca

eleştirerek ve hatta karalayarak büyük ve onurlu bir geleceğe ulaşması düşünülemez.

Geçmişinden ilham ve güç almayan bir neslin yetişmesi de mümkün olamaz.

Kim ne derse desin, ne yazarsa yazsın, binlerce yıllık millî tarihimiz, hatasıyla sevabıyla, üzüntüsüyle sevinciyle, bozgunuyla zaferiyle bizim ceddimize aittir, bizim namusumuza tevdi, tamamı Türk varlığına tevzi edilmiştir.

Biz hatalardan sonuç çıkarır, başarılarla gururlanır, tarihten aldığımız ders, güç ve feyizle önümüze bakar, geleceğe yol alırız.

Son zamanlarda Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e yönelik yaygınlaşan ilginin, yoğunlaşan dikkat çekici sevgi, saygı ve sempatinin artarak devamını yürekten diliyorum.

Çünkü onun açtığı çığır, göstermiş olduğu ufuk, işaret ettiği millî hakikatler bizi her türlü düşmanlıktan, her türlü işgal ve ihanet girişiminden inanıyorum ki, muhafaza edecek rehber niteliğindedir.

Biliyor ve savunuyoruz ki, muhtaç olduğumuz kudret, aynen onun ifade ettiği gibi, damarlarımızdaki asil kanda mevcuttur.

Ve *"Ne mutlu Türküm diyene!"* sözüyle, *"Bir Türk dünyaya bedeldir."* kararlılığını koruyup kollayarak gelecek kuşaklara ulaştırılması için üzerimize düşen ne varsa yerine getireceğimizi bir kez daha ilan ediyorum.

"Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır, ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır." sözüyle devletimizin beka ve ebediliğini haykıran Gazi Mustafa Kemal

Atatürk'ü önümüzdeki cuma günü karşılayacağımız 79. vefat yıl dönümünün öncesinde rahmetle, minnetle yâd ediyorum.

Aziz anısının, muazzam eser ve hizmetlerinin sonsuza kadar yaşayıp yaşatılacağına içtenlikle inanıyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Türk milleti aynı iman, aynı irade, aynı idealler etrafında küme küme, saf saf toplanmıştır.

Milletimiz görkemli ve göğüs kabartan bir medeniyetin varisidir.

Geçmişimiz zaferlerle doludur.

Fakat düşmanlıklar, düşmanca emeller de hiç eksik olmamıştır.

Millî ziyanın göz kamaştırıcı gücü, milliyetsiz zillete, melanet illete hamdolsun göz açtırmamış, şu güne kadar geçit de vermemiştir.

Bugün hangi sorunları konuşuyor hangi komplo ve tuzaklara maruz kalıyorsak, biliniz ki kökü geçmiştedir, kaynağı eskiye dayanmaktadır.

Türk milletini teslim almak, kutsal topraklarında boğmak maksadıyla tüm imkânlarını seferber eden güçler, aslında tarihin intikamını almak için yanıp tutuşmaktadır.

Elbette teslimiyet idrak ve iradenin intiharı demektir.

Buna büyük Türk milleti asla izin vermeyecek, asla boyun eğmeyecektir.

Fert fert bedenlerimiz çiğnenmeden, tek tek çöküşümüz sağlanmadan Allah'ın izniyle soysuzlar kazanamayacak, günahkârlar sonuca ulaşamayacaktır.

İman ve millî asalet sahneden çekilmeden ihanet hâkimiyet kuramayacaktır.

Merhum fikir kaynağımız Ziya Gökalp, “*Vatan uğruna hayatlar feda olunan mukaddes bir ülkedir.*” derken mühim bir noktaya temas etmiştir.

Biz mukaddesatımızın varlığı, devamlılığı ve güvenliği için baş koyduk, gerekirse de baş almaya, baş vermeye; ama asla baş eğmemeye ant içtik, ecdadımıza söz verdik.

Hiç kimse kem küm etmesin, eğip bükmesin, itiraz edip bahane üretmesin, Türkiye şu anda hedef ülkedir.

Haklı yere şikâyet etsek de bölgesel ve küresel şiddetin tüm okları varlığımıza sabitlenmiş, bahtımıza kilitlenmiştir.

İç ve dış odaklar faaldir, tutduğumuz zemini ittifakla kaydırmak, bulunduğu alanı insafsızca kapatmak için fitne ve fesat yaymaktadırlar.

Siyasi operasyonlar; döviz, faiz ve borsa oyunları, terör eylemleri, darbe teşebbüsleri, karalama ve itibarsızlaştırma hamleleri peş peşe, birbirine eklemlenerek ortaya çıkmaktadır.

Bugün aslında kavgaların en çetiniyle, saldırganlıkların en vahşisiyle, tehlikelerin en vahimiyle karşı karşıya olduğumuzu herkesin görmesinde yarar vardır.

Türkiye üst düzeyde bir beka mücadelesi vermektedir.

Ve bu bir vehim, bir hayal, bir kuruntu değildir.

Türkiye ne zaman kırırdasa ne zaman doğrulup sorun ve sıkıntılarının çözümü için inisiyatif alsın ya bir kriz ya da bir kaos anında tetiklenmektedir.

Nitekim millî birlik ve kardeşlik ruhunu sabote etmek için kuyruğa girmiş karanlık çevreler, ülkemizin diriliş ve yükseliş gayesinden her zaman ürkmüşler, zaman geçirmeden başımıza üşüşmüşlerdir.

İşler düzelmeye başlasa, bozguncular gecikmeden devreye girmişlerdir.

İleri, daha da ileri gidelim desek, hep bir engel çıkaran hep bir çengel atan görülmüştür.

Huzurun vekâleti olmaz.

İstiklalin velayeti olmaz.

İhanetin vedası olmaz.

Dost gibi görünen düşmanların vefası ise hiç olmaz, olmamıştır.

Biz ecdadımızdan öğrendik ki, mücadele mücahedenin yekûnudur.

Mücadele varsa, umut vardır.

Mücadele varsa, gelecek vardır.

Mücadele varsa, öyle ki, bir de şuurluysa, melun heves ve hedeflerin başarı şansı yoktur, bugüne kadar da olmamıştır.

Türkiye, terörizmin kanlı saldırılarıyla uzunca bir süredir muhataptır.

Katiller öldürdükçe pes edeceğimizi düşünüyorlar.

Korkacağımızı, kaçacağımızı, zelil dayatmalara tamam diyeceğimizi sanıyorlar.

Bilmiyorlar veya bilinsin istemiyorlar ki, Türk milleti kahramandır, korkakça yaşamaktansa kahramanca ölüme dünden razıdır.

Nasil ki, sirkeden şeker olmazsa, korkaktan da kahraman çıkmaz, çıkmamıştır, çıkmayacaktır.

Irmak içinde kuru kerpiç, gübrede misk koku aranamayacağına göre, terörlü mücadelede de kesinti, ağırdan alma, kafa karışıklığı, sistem ve strateji yanlışlığı olamayacak, şu günkü tabloda aransa bile bulunamayacaktır.

Terörizm kanalıyla Türkiye'yi tehdit eden, diyet isteyen, bedel ödetmek için her yolu deneyen ülke ve mihraklar, kalemizi düşüremeyecekler, kalemimizi kıramayacaklar, kaderimize ambargo koyamayacaklardır.

Dövene elsiz durmayacağız.

Sövene dilsiz kalmayacağız.

Vurana tepkisiz olmayacağız.

Maalesef ki, geçen hafta hainler bir kez daha başlarını kaldırmışlar, yeniden Türkiye'ye, Türk milletine saldırmışlardır.

Teröristler aldıkları alçak emirlerin gereğini tekraren yapmışlardır.

2 Kasım 2017 tarihi sabah saatlerinde, Hakkâri Şemdinli ilçesi Ortaklar bölgesinde, sisli ve kötü hava şartlarından istifade eden PKK'lı caniler vatan evlatlarına saldırmış, 7'si asker, 2'si korucu olmak üzere 9 evladımızı şehit etmişlerdir.

Mehmetlerimiz al bayrak inmesin, ezan susmasın, vatan bölünmesin diye fâni bedenlerini feda etmişlerdir.

Zonguldak'tan Kırşehir'e; Isparta'dan Samsun'a; Bursa'dan Hatay'a; Bolu'dan Manisa'ya; Bingöl'den Hakkâri'ye kadar Türk milleti şehit naaşlarını omuzlarda taşıyarak kahramanlarını dua ve tekbirlerle ebediyete uğurlamıştır.

3 Kasım 2017 tarihinde, PKK'nın sözde gençlik yapılanması YPS'ye karşı Diyarbakır Kayapınar ilçesinde düzenlenen operasyonda 1 polisimiz şehit, 9 polisimiz de yaralanmıştır.

Bu vesileyle tüm şehitlerimize Cenabıallah'tan rahmet, ailelerine, silah ve mesai arkadaşlarıyla birlikte milletimize sabır ve başsağlığı niyaz ediyorum.

Yaralı kardeşlerimize şifalar diliyorum.

Diyarbakır'da şehit düşen Özel Hareket Polisimiz Ahmet Alp Taşdemir'in Manisa Salihli ilçesindeki cenaze merasimi hakikaten ibret verici sözlere, ders niteliğinde manevi duruşa şahitlik etmiştir.

Şehidimizin eşi Yeşim Taşdemir gözyaşları içinde tabuta sarılırken, küçük kızı Esmâ tabutu okşamıştır.

Cenaze namazını ise aynı zamanda imam olan muhterem babası İbrahim Taşdemir kıldırmıştır.

Baba İbrahim Taşdemir namazdan sonra herkesin yüreğine oturan, duyan herkesi titreten şu sözleri haykırmıştır:

"Hilal, ezan, bayrak inşaallah bu necip milletin omuzlarında yücelmeye devam edecek. Doğduğunda bizi şerefleştirmişti; şehit oldu, şehadetiyle bizi şerefleştirdi. Bunun için Rabbi'min hükmüne

boyun eğdim. Hiç şikâyetim yok. Rabb'imizden gelen başım gözüm üstüne. Vatanımız sağolsun. Allah bu millete zeval vermesin."

Elbette bu duaya sonuna kadar amin diyor, böyle babalarla, böylesi metanet ve asalet zirvesi babaların kahraman evlatlarıyla hayatımız boyunca iftihar edeceğimizi gür ve güçlü bir şekilde açıklıyorum.

Türk milletinin gerçek kudreti, hakiki potansiyeli bu asil söz ve imanlı kalplerde saklıdır.

Allah şehitlerimizin şehadetini kabul buyursun.

Allah şehit analarından, şehit babalarından, şehit eşlerinden, şehit yavrularından her daim razı olsun.

Asker kınası deyip geçmeyin, kıyamete kadar silinmez.

Kurşun izi deyip geçmeyin, ebediyete kadar kapanıp gitmez.

Vatan mücadelesinin meşalesi yanıyor deyip geçmeyin, sonsuza kadar sönmez.

Geceleri yıldız kaydı deyip geçmeyin, fidanlarımız yere kapanıp bitti saymayın, hele onlara öldü hiç demeyin; çünkü onlar ölmedi, yaşıyor, bunu yalnızca biz göremiyoruz, buna inanın.

Şehit ve gazilerimizin hatıraları millî haysiyetimize, millî şerefimize emanettir.

Emanete leke sürdürülmeyecektir.

Leke sürmeye kalkanların da elleri kırılmalı, kafaları ezilmelidir.

Bakınız, geçtiğimiz hafta sonu, Ankara-Eskişehir kara yolunda duyan ve gören herkesi helak eden, hüsrana iten bir olay yaşanmıştır.

Sol bacağını kullanamayan bir gazimiz, yanında eşi, iki yaşındaki yavrusu, yine belden aşağısı tutmayan bir gazimiz ve onun ailesiyle seyahat hâlindeyken, yol verdin vermedin tartışması sonucunda şehir eşkiyalarının, şehir magandalarının saldırısına uğramıştır.

Gazilerimiz 6 gözü dönmüş alçak tarafından darpedilmişlerdir.

Bu olayı lanetliyor, saldırgan suçluların savunmasız gazilerimize vurmanın ne demek olduğunu, bunun sonuçlarının neler olacağını burunlarından fitil fitil gelesiyeye kadar yaşayıp görmelerini tezelden bekliyorum.

Gazilerimize el kaldıran, tekme sallayan, küfür ve hakaret yağdıran bu iğrenç mahluklar doğduklarına pişman edilmeli, ağır ve acımasız bir şekilde cezalandırılmalıdır.

Sürecin takipçisi olacağımızı, bu namertlerin peşinin bırakılmamasını yürekten temenni ediyorum, bunu bekliyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Şehitlerimizin hesabı mutlaka sorulacaktır ve de karadan, havadan yağdırılan ateşler göstermektir ki, azimle sorulmaktadır.

Teröristler nerede iseler bulunup yok edilmektedir.

Caniler çürümüş ceset, şehitler ise canlı cesaret timsalleridir.

Türk devleti kiralık cellatların, kandan nemalanan vampirlerin hakkından gelecek yüreğe, beceriye, kadroya, akıl ve inanmışlığa sahiptir.

Son bir hafta içinde 80 terörist imha edilmiştir.

Kandil'de fotoğraf verip AKP-MHP faşizminden bahseden lider kadrosunun da sonu yakındır, aksini düşünmek akıl ve ahlak iflasıdır.

Bu vatanının aşını yiyip, suyunu içen; sonra da dönüp ihanet eden, vatan evlatlarına kasteden azılı katiller, öyle ya da böyle helal kurşunu da mutlaka yiyeceklerdir.

Bu vatan, bundan bin yıl önce gerçek sahibini bulmuştur.

Tarihi geriye döndürmek istense bile mümkün değildir.

Bu iş bitmiş, sayfa kapanmış, perde inmiştir.

Bu topraklar Türk vatanıdır, üzerinde yaşayan muazzam beşerî varlık Türk milletidir.

Türk milleti, köklerin, kökenlerin, dillerin, mezheplerin üstünde bir maddi ve manevi bağ ile birleşmiştir.

Bizleri bir araya getiren, acılarımız, anılarımız, zaferlerimiz, hüznlerimiz ve coşkularımız olmuştur.

Bizi bugüne getiren kökenimiz, doğduğumuz yöre, muhterem anamızın dili, ruhumuzu teslim ettiğimiz yer neresi olursa olsun, bizim adımız Türk milletidir.

Son iki yüz yılda bu coğrafyada oynanan oyunların tamamı bu tertemiz ve soylu milleti Anadolu'dan göndermek üzerine kurgulanmıştır.

Türk milletinin, üç kıtadaki varlığını hazmedemeyen haçlı zihniyetinin Türk ve İslam cihan devleti için ne düşündüğünü millî tarih okuyan herkes bilecektir.

Türkleri Anadolu'dan atmak hayali, yüzyılları aşarak günümüze kadar ulaşan vazgeçilmez bir hedeftir.

Bu hedefin maşaları, PKK'sından FETÖ'süne, DHKP-C'sinden PYD, YPG, IŞİD'ine kadar tüm terör örgütleridir.

Güçlü olduğumuzda boyun eğenler, gücümüz tükendiğinde hemen sindikleri yerden doğrulmuşlardır.

Bir sır gibi taşıdıkları hain amaçları gerçekleştirmenin yollarını her fırsatta aramışlardır.

Çanakkale Savaşı, son yaşama alanımız olan Anadolu'ya sığındığımız şehadet, göç ve acılarla dolu yürek yaralayıcı bir tablo içinde gerçekleşmiştir.

Aziz milletimiz, altı asırlık hükümrancılığının sonucunda, Anadolu topraklarına, asli unsurun ocağına dönmüştür.

Bu tarihten sonra, büyük Türk milleti için dönülecek başka toprak parçası, gidilecek başka göç güzergâhı ve verilecek başka vatan köşesi de kalmamıştır.

Anlamakta ve anlamlandırmakta güçlük çekenlere tekrarlıyorum:

Burasının adı Türkiye'dir, milletin adı ise Türk milletidir.

Ya bu topraklar ve üzerinde yaşayan millet bir ve bütün tutulacaktır ya da Türk milleti Anadolu'dan atılacak ve tarihten silinecektir.

Ya bir olacağız ya da birer birer yerimizden yurdumuzdan yuvamızdan olacağız.

Bir yanda Türk milleti, diğer yanda yedi düvel, yani karşımızdaki seçenek ikidir.

Etnik ve mezhep ayrımcılığını körükleyenler cevap versin; Türkiye Cumhuriyeti, bugüne kadar hangi kökenden gelene menşeyini sormuş ve ayrımcı muamele etmiştir?

Kucaklayıcı ve konuksever gönlüne sığınmak isteyen hangi topluluğu reddetmiş, hangisini aşağılamıştır?

Kim ülkemizde kökeni nedeniyle, anasının dili nedeniyle, yönetime, siyasete, ticarete, idareye, memuriyete, bürokrasiye giremediğini iddia edebilir?

Kim cumhurbaşkanı, başbakan, meclis başkanı, general, profesör, vali, bürokrat ve büyükelçi olamayacağını söyleyebilir?

Değerli Arkadaşlarım, bugün ülkemizi yöneten kadrolara baktığınızda devletimizin ve milletimizin nasıl haksız bir ithamla karşı karşıya bulunduğunu anlayabilirsiniz.

Özellikle belirtmek istiyorum:

İşte bu yüce Meclis çatısı altında ve hükûmet bünyesinde yer alan arkadaşlarımıza lütfen bakınız.

Fikirlerine katılmayız, düşüncelerini benimsemeyiz, ama aileleriyle de doğdukları yörelerle de iftihar ederiz. Hepsi milletimizin evlatlarıdır.

Bu noktaya ulaşmakta özel zorluklar yaşamış olabilirler. Bunlar ülkemizin kimlik değil, her vatan evladının maruz kaldığı genel sosyoekonomik sorunlarıdır.

Ama herkes için açık olan yolda yarışa katılıp öne çıktılar ve bu en yüksek millet eserinin üyesi olma şerefini taşıyorlar.

Bu yörelerden gelen sayın üyelere hayatın her alanında kapı açan bir devlet ve hukuk sistemi, neden birilerini dağa çıkmaya sevk etmiş olsun?

Aksini iddia edenler neye ve kimlere hizmet etmektedir?

Bizden çözüm isteniyorsa, işte bizim çözüm önerimiz, daha önce de dile getirdiğim gibi, aynısıyla şudur:

1 - Yurt içinde ve yurt dışındaki bütün teröristler silahları ile birlikte teslim olmalıdır.

2 - Tamamı Türk adaletine hesap vermeli ve verilecek hükme rıza göstermelidir.

Hükûmetin de ilk görevi tamamını teslim alıp, adaletin önüne yaka paça çıkartmak, bu mümkün olmuyorsa mücadelenin doğası kapsamında gereğini eksiksiz yapmaktır.

Bu süreçte devletin yanındayız.

Seçilmiş hükûmetin destekçisiyiz.

Kahraman asker ve polislerimizin de hilafsız arkasındayız.

Muhterem Arkadaşlarım,

31 Ekim günü, ABD'nin New York şehrinde meydana gelen bir terör saldırısı, dikkatleri bu ülkeye yeniden çevirmiştir.

Dünya Ticaret Merkezi yakınlarındaki bir bisiklet yoluna kullandığı kamyonetle tersten giren bir terörist, araçtan inerek çevreye ateş açmış, 8 kişinin ölümüne, 15 kişinin de yaralanmasına neden olmuştur.

Bu terör saldırısını şiddetle kınadığımı özellikle belirtmek istiyorum.

6 Kasım Pazar günü de Teksas eyaletinde bir kilisede meydana gelen silahlı saldırıda yaşları 5 ile 72 arasında değişen 26 kişi hayatını kaybetmiş, 20 kişi de yaralanmıştır.

ABD Başkanı Trump, saldırıyanın akıl sağlığının yerinde olmadığını ağıklamıştır.

Bu menfur hadiselerden dolayı ABD halkına taziyelerimi bildiriyorum.

İster terör saldırısı olsun isterse de farklı bir gaye ve nedeni olsun, masumların canına kastetmek her ÷lkede her coğrafyada cinayettir.

Biz ABD'de belirli aralıklarla vasat bulan terörist saldırılardan veya bir başka sebepten kaynaklanan vahşi eylemlerden elbette üzüntü duyuyoruz.

Ancak ahlaki tutarlılık gereğince aynı tavır ve vicdanlı yaklaşımı ABD'den de beklemenin en tabii hakkımız olduğuna inanıyoruz.

İnsanlık terörün acı ve kanlı yüzünü sık sık görmektedir. Bunu herkes gibi biz de biliyor ve hatta yaşıyoruz.

ABD'nin terörizmden şikâyet ederken, teröristlerden yakınırken, menhus ve müessir saldırılardan dert yanarken durumunu gözden geçirmesinin zorunluluk olduğunu düşünüyoruz.

Bir ÷lkenin teknik ve ekonomik olarak ilerlemesi, sosyal ve ahlaki bakımdan ileri olduğuna delil teşkil etmez.

ABD, madem terörizmi tehdit görmektedir, 11 Eylül'den bugüne madem terör örgütleriyle savaş hâlinindedir, o hâlde 2 Kasım günü Hakkâri şemdinli'de, sınırın sıfır noktasında vatan evlatlarımızı şehit eden canilerin kullandığı silahların ABD menşeli çıkmasını nasıl izah edecektir?

PKK'nın elinde ABD yapımı ağır silahların ne işi vardır?

Mehmetler şehit düşerken bir şey olmuyor da, Hans, John, Sam ölürken mi kıyamet kopuyor, o zaman mı insanlık ve insani değerler hatırlanıyor?

New York'ta saldırı olunca ayağa kalkıyorlar, Vaşington'a namlunun ucu değince dünya sallanıyor; ne var ki Hâkkari'de, Şırnak'ta, İstanbul'da, Şam'da, Bağdat'ta, Kerkük'te katliamlar yaşanırken kimseden çıt çıkmıyor, ses gelmiyor, tepki duyulmuyor.

Bu mudur medeniyetiniz?

Bu mudur demokrasi ve insan haklarından anladığınız?

Bu mudur gelişmişliğinizin ölçüsü, zenginliğinizin övücü?

Buysa eğer, diyeceğim odur ki, yere batsın medeniyet algınız, yere çakılsın demokrasi ve gelişmişlik anlayışınız.

ABD'nin terörizmden canı yanıyorsa, sormazlar mı, koltuğa kurulunca hacıyım hocayım diye böbürlenen, ama soyununca koltuğunun altından haç çıkan, haçlı boyası akan FETÖ'cüler ne arıyor, ne geziyor Pensilvanya'da?

PYD-YPG-PKK'ya silah veriyorsunuz, Mehmetlerin şehadetine hizmet ediyorsunuz, dönüp 250 şehidin katili teröristbaşı Gülen'i Pensilvanya'daki yüzlerce dönümlük çiftliğinde bakım ve korumalığını yapıyorsunuz.

Bu ne yüzsüzlüktür?

Bu nasıl bir skandaldır?

Bu ülkeye Hz. Mevlana'nın bir sözünü hatırlatıyorum: "Kimle gezdiğiniz, kimle arkadaşlık ettiğinize dikkat edin. Çünkü bülbül güle, karga çöplüğe götürür."

ABD, Türkiye düşmanlarıyla al gülüm ver gülüm içindedir ve çöplüğe doğru gitmektedir.

Ata et, ite ot vermekle vakit geçirmektedir.

Yalanlarla oyalanmakta, Türkiye muhaliflerinin eline su dökmekle meşguldür.

ABD ve Avrupa FETÖ'nün avukatlığına taliptir.

Çünkü gerçekler belli olursa suç ortaklığı gün gibi ortaya çıkacaktır.

ABD suçluları, hainleri, darbecileri görmezden gelmektedir.

Ne var ki, asıl suçlu, asıl katil, asıl hunhar suikastçı Pensilvanya'dadır, ama ne gören ne de görmeye heves eden vardır.

Gülen Türkiye'ye neden iade edilmemektedir?

ABD ülkemizin taleplerini niçin kulak ardı etmektedir?

Biz bunu nasıl okuyalım, nasıl yorumlayalım?

Bölgemizde her taşın altından ABD çıkmaktadır.

Lübnan Başbakanı, Saad el Hariri geçtiğimiz günlerde Riyad ziyareti esnasında, İran ve Hizbullah'ı sert bir şekilde hedef aldıktan sonra suikast iddialarını bahane ederek istifa etmiştir.

2005'te öldürülen babasının akıbetinden korkmuştur.

4 Kasım'da Yemen Riyat'a füze fırlatmıştır.

İki ülke arasında gerilim doruktur.

Suudi Arabistan'da süren ve gün geçtikçe yaygınlaşan mıntika temizliğiyle; aralarında bazı prenslerin, eski ve yeni bakanların, iş adamlarının olduğu çok sayıda kişi tutuklanmıştır.

Şaibeli helikopter kazalarında prensler can vermektedir.

Eski hâkimiyet havzalarımız kaynamakta, istikrarsızlık kamçılanmaktadır.

Ve ABD Suudi Arabistan'a destek vermektedir.

Ancak aynı desteği, Türkiye'den esirgemiştir.

Terörle yatmış, kör kalkmıştır.

Unutulmasın ki, terör, terörle yok edilemeyecektir.

Bunun örneği dünya üzerinde görülmemiştir.

Vahşetin çözümü vahşilikte aranamaz, aransa da bulunamaz.

Terör konusunda çivi çivi sökmez, iki yanlış bir doğru etmez.

İnsanlık suçu, hiçbir art niyetli devlet ve muhasım güç tarafından örtülemez.

Terör örgütlerinin hiçbir girişimi meşru kabul edilemez.

2016 yılında, dünya genelinde savaş ekonomisine aktarılan paranın 1 trilyon 686 milyar dolar olduğu, bunun da % 70'nin BM Güvenlik Konseyinin Daimî üyelerinin kasalarına gittiği yapılan son araştırmalarla belli olmuştur.

Biliniz ki, kulun hesabı varsa, Allah'ın da bir hesabı vardır.

Ve zafer inananların, insanca yaşamaya karar vermişlerin, bir ve beraber kalarak zalimlere meydan okuyan büyük Türk milletinin olacaktır.

Terörü politik araç olarak görenlerin tuttıkları paslı silah ters tepecek, bumerang gibi günü geldiğinde kendilerini vuracaktır.

Terörizm yanı başımızda devletleşir, ihanet koridoru Akdeniz'e ulaşırsa Ankara'nın kuşatması tamamlanmış olacaktır. Hesap budur.

Terör örgütlerine bu çerçevede silah verilmekte, yıkımın temeli atılmakta, Türkiye rehin alınmak istenmektedir. Plan budur.

Buna izin vermeyeceğiz, buna sessiz kalmayacağız.

PKK-PYD-YPG'yi muhafaza altına alma emeli güdenlerin hevesleri boşunadır.

Sınırlarımızın ötesinde oluşturulmak istenilen terör kuşağına Türkiye müsaade etmeyecektir.

Bu habis senaryonun arkasında gizlenen projeleri de asla kabullenmeyecektir.

Bizi kimse sindiremez.

Bize kimse dış geçiremez.

Türk milletine tehdit sökmez, tuzak işlemez.

Şayet birileri yeniden haçlı seferi dalgası yaratmak istiyorsa, unutmasınlar ki Kılıçarslan'ın torunları hâlâ hayattadır.

Türklük şuurunun İslam ahlak ve faziletiyle kemikleşmiş iradesi ilk günkü heyecanıyla hüküm sürmektedir.

Türk milletinin kuşatmaları yarmakta, kirli ve sinsi oyunları bozmakta usta olduğunu muhataplarına Gazi Meclisten haykırmak, ayaklarını denk almalarını ikazla hatırlatmak boynumuzun borcudur.

Bu haftaki konuşmama son verirken, siz değerli milletvekili arkadaşlarımı ve muhterem misafirlerimizi bir kez daha saygılarımla selamlıyor, başarılarla ve esenlik dolu bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

14 KASIM 2017

Değerli Milletvekili Arkadaşlarım,

Muhterem Misafirler,

Basınımızın Değerli Temsilcileri,

Haftalık olağan Meclis parti grup toplantımız vesilesiyle buluşmanın, bir araya gelmenin kıvancını hep birlikte yaşıyoruz.

Konuşmamın hemen başında sizleri hürmet ve muhabbetle selamlıyor, başarılarla dolu bir hafta geçirmenizi diliyorum.

Ekranları başına geçerek gözünü ve kulağını pürdikkat bizlere çeviren aziz vatandaşlarımıza her zaman olduğu gibi sevgi ve şükranlarımı sunuyorum.

Komşu coğrafyalardaki her türlü gelişme bizim ilgi sahamız içindedir.

Aramızda derin tarihi ve kültürel bağlar vardır.

Atalarımız, “*ev alma, komşu al*” sözünü boşuna telaffuz etmemişlerdir.

Özellikle 911 km uzunluğunda sınırimız olan Suriye, 350 km uzunluğunda sınırimız olan Irak bizim nazarımızda önemi inkâr ve ihmal edilemeyecek boyuttaki iki ülkedir.

Bunun elbette bilincindeyiz.

Doğası gereğince, Irak, Suriye ve hatta İran'daki her hadisenin ama öyle ama böyle ülkemize yansımaları olmaktadır.

Sınırlarımızın diğer yakasında yaşanan doğal afetlerden bile Türkiye az veya çok etkilenmektedir.

Bildiğiniz gibi, 12 Kasım günü akşam saatlerinde merkez üssü Irak'ın Halepçe kentinin güneybatısı olan ve ilk belirlemelere göre 7.3 şiddetinde bir deprem meydana gelmiştir.

Bu doğal felaket Irak'ın kuzeyiyle, İran'ın Irak'la sınır alanlarını yoğun bir şekilde tesir altına almıştır.

İran'ın Kirmanşah kentinde maalesef ölü sayısı bir hayli fazladır.

Ayrıca ülkemizin Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleriyle Suriye, Kuveyt, Azerbaycan, Birleşik Arap Emirlikleri'nde depremin sarsıntıları hissedilmiştir.

Şu ana kadar yapılan açıklamalardan sayıları 400'ü aşan insanın hayatını kaybettiği, binlercesinin de yaralandığı anlaşılmaktadır.

Tablo vahim, yıkım ileri boyuttadır.

Elbette deprem felaketinin yaralarının sarılması amacıyla komşuluk hukukunun gereği neyse o yapılmalıdır.

Memnuniyetle ifade ediyorum ki, Türkiye depremzedelere yardım konusunda hazır olduğunu samimiyetle dile getirmiş, enkazın kaldırılmasıyla ilgili duyarlılığını göstermiştir.

Nitekim Türk Kızılayı anında harekete geçmiş, AFAD tüm hazırlıklarını yapmıştır.

Deprem hayatın bir gerçeğidir. Bundan kaçış yoktur.

Bölgemiz de deprem kuşağındadır.

Ve de Türkiye depremin ağır sonuçlarını belirli aralıklarla yaşayan bir ülkedir.

1939 Erzincan, 1941 Reşadiye, 1942 Erbaa, 1944 Bolu, 1967 Adapazarı, 17 Ağustos 1999 Gölcük, 12 Kasım 1999 Düzce depremleri son yüz yıl içinde yaşadığımız felaketlerden bazılarıdır.

Allah korusun, İstanbul'da yaşanacak muhtemel büyük depremle ilgili uyanışı sağlayacak ikazlar, uyarıcı ifadeler uzun süredir gündemdedir.

Depremle yaşamasını öğrenmek zorundayız.

Depreme teslim olmak yerine, olacakları öngörüp, feci akıbetleri bugünden yorumlayıp mutlaka önlem almak mecburiyetindeyiz.

Açıktır ki deprem değil, tedbirsizlik ölümlere yol açmaktadır.

Vatandaşlarımızın depreme karşı bilinçlendirilmesi önemli olduğu kadar; inşaat faaliyetleri, imar çalışmaları ve kentlerin yeniden inşası konularında da özen gösterilmesi, dürüst ve sorumlu hareket edilmesi tartışmasız önemlidir.

Şunu özellikle vurgulamalıyım ki, Irak'ın kuzeyindeki depremden, şiddetli yıkım ve can kayıplarından dolayı son derece üzgünüz.

Bu kapsamda hayatlarını kaybedenlere Allah'tan rahmet, yaralılara şifa diliyorum.

Dost ve kardeş ülkeler Irak ve İran'a başsağlığı dileklerimi bildiriyorum.

Muhterem Arkadaşlarım,

Türkiye'nin bölgesinde bileğini bükmek, sırtını yere getirmek için hava koklayan, fırsat kollayan, zemin yoklayan pek çok husumet ve musibet odağı vardır.

Karışıklıktan nemalanan, kaostan mamalanan, krizden çıkar sağlayan karanlık çevreler ülkemizin bekasını, tarihî birlikteliğini sakatlamak maksadıyla pusudadır.

Bunların değirmenine su taşıyan ve beşinci kol faaliyetiyle içten içe fitne aşıl原因an mihrakların pusulası da çoktan şaşmış, gerçek yüzleri açığa çıkmıştır.

Türk milleti tehdidin boyutunu görmektedir.

Tehlikenin büyüklüğünü ferasetiyle sezmektedir.

Aziz milletimiz millî birlik ve kardeşlik duygusuna şuurla ve gururla sahip çıkmaktadır.

Bozguncular, çok şükür karamsar ve umutsuzdur.

Bölücüler arkasına baka baka yaşamakta, rahat nefes alamamakta, kimisi kafese kimisi de kodese girmekten kurtulamamaktadır.

Buhran sevdalıları, bunalım düşkünleri kısırılmış, köşeye sıkışmıştır.

Vurguncular tedirgin ve korku içindedir.

Terörle mücadele korkusuzca, kararlı bir şekilde hainleri hedef almaktadır.

Türk Silahlı Kuvvetleri sınır ötesinde ve vatan topraklarında teröristlere göz açtırmamaktadır.

Şırnak merkez Bestler-Dereler, Diyarbakır Lice, Irak'ın Zap, Avaşın ve Basyan bölgelerinde tavizsiz şekilde askerî operasyonlar icra edilmektedir.

En son terörist teslim alınıncaya, en son kanlı silah kırılıncaya kadar mücadeleden geri dönüş, millî azim ve iradeden geri adım yoktur ve tüm yollar kapalıdır.

İnanıyorum ki, hainler döktükleri tertemiz şehit kanlarında boğulacaklar, yaptıklarına pişman edileceklerdir.

Bekamıza silah doğrultan, bin yıllık kader ortaklığına gölge düşürmeye heves eden, kardeşlik bağlarımıza hançer sallamayı aklından geçiren kim ya da kimler varsa yaktıkları nifak ve niza ateşinde yanıp kül olacaklardır.

İster ekonomik saldırılarla,

İster silahlı eylemlerle,

İsterse de farklı vasıtalarla olsun, doğrudan üzerimize gelen, güvenliğimizi açıktan hedef alan, toprak ve insan bütünlüğümüze acımasızca suikaste yeltenen kim olursa olsun kaybetmeye mahkûmdur.

Kör gözünü açmış, kan damarlara yürümüş, kahramanlık ete kemiğe bürünmüştür.

Millet kenetlenmiş, kirli hesapları yerle bir etmek için dev cüssesiyle ayağa kalkmıştır.

Hatırlayınız, ne diyordu merhum vatan şairimiz Mehmet Akif:

"Sâhibsiz olan memleketin batması haktır;

Sen sâhib olursan bu vatan batmayacaktır.

Feryâdı bırak, kendine gel, çünkü zaman dar...

Uğraş ki: Telifi edecek bunca zarar var."

Zaman dar, zarar ziyan fazla olsa da bunların üstesinden gelecek inanmışlık ve yüksek irade bu cennet vatana, bu kutlu devlete, geleceğin büyük Türkiye özelemlerine son damla kan, son kahraman nefere kadar Allah'ın izniyle sahip çıkacaktır.

Milliyetçi –Ülkücü Hareket olduktan sonra, ne memleket, ne de millet batacaktır.

Ne melanet ne de menhus ve melun emeller kazanacaktır.

Diyor ya şair, "Bir yerin adına denince Türk ülkesi, gözüm bayrak arar, kulağım ezan sesi."

Al bayrak ufkumuzda dalgalandığı müddetçe, korkuya yer yoktur, hainlere aman verilmeyecektir.

Çünkü bayrağı bayrak yapan üstündeki kandır, bu mübarek kan ki, bağımsızlığımızın canevidir.

Ezanlar sonsuza kadar iftiharla okunduğu ve üzerinde yaşadığımız topraklar uğrunda hayatlarını feda eden yiğitlerle vatan kaldığı sürece hiçbir düşmanlık hiçbir alçaklık, bırakınız karşımızda durmayı, önümüze çıkmaya cesaret bile edemeyecektir.

Yeter ki, kudretimizin farkında olalım.

Yeter ki, tarihimizden kuvvet alalım, yeter ki millî ve tarihî şahsiyetlerimizle onur duyalım.

Büyük milletler, görkemli medeniyetler geçmişle ünlü, geleceğiyle güçlüdür.

Geçen haftaki grup konuşmamda da ifade ettiğim gibi, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e yönelik artan ilgiden, yoğunlaşan sevgi ve sahiplenmeden ziyadesiyle mutluluk duyuyor, bunun devamını temenni ediyorum.

Türk tarihinin en şanlı sayfalarını fedakârlıkla, millete hürmet, hizmet ve hayranlıkla yazan aziz Atatürk'ün siyasetüstü kalması samimi dileğimdir.

Atatürk hiç kimsenin tekelinde değildir.

Hele hele HDP, PKK ve FETÖ'nün yörüngesine giren CHP'nin Atatürk adını anmaya ne yüzü ne de hakkı kalmıştır.

Atatürk hiç kimsenin siyaset dövüşünün, sinir harbinin, sivri dilinin konusu da olamayacaktır.

Atatürk'e alaka yükseliyormuş, ne var bunda, olması gereken bu değil mi?

Son zamanlarda herkes Atatürk demeye başlamış, ne güzel işte, bunu polemik malzemesi hâline getirmek ahlaki mi?

10 Kasım'da Anıtkabir dolmuş taşmış, bunun neresi mahzurlu, daha fazlası için arayış ve arzuya sahip olmayalım mı?

% 50 artı 1 nelere kadırmış, Atatürk konusu abartılıyormuş, bazıları şaşkınlık geçiriyor, kelli felli kalem sahipleri hayretler içindeymiş.

Laf cambazlığını bırakınız, közlenmiş düşmanlıkları geçiniz, ipsiz sapsız değerlendirmeleri, uçuk kaçık beyanatları buruşturup atınız; nitekim Gazi Mustafa Kemal Atatürk Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Millî Mücadele'ye ve milliyetçi kahramanlara şaşı bakanlar, ters yaklaşanlar, küfredenler, kötü konuşanlar, kara çalmak için mevziye girenler ya Trikopis torunları ya da işgalden bakiye kalmış haçlı tortulardır.

Böyle gayrimeşru torunlardan, böylesi kasvetli tortulardan bir kez daha kurtuluşun müjdesi yakındır ve sayılı günler inşallah çabucak geçecektir.

Atatürk, tam bağımsızlıktır; bundan ürkenler son gelişmelerden muzdarip ve meyustur.

Atatürk, Türk milliyetçisidir; kozmopolit, komünist, köksüz, kimliksiz, fessisi fessizi ne kadar çürük sima varsa kıvrınmakta, kızmakta, hırlamaktadır.

Atatürk ismini duyunca irkilen ve kızarmaz yüzleriyle zehir saçanlar, varsın köhne ve karanlık yolcularına böyle devam etsinler.

Varsın cehaletlerinin esiri olsunlar.

Atalarımız ne güzel de söylemiş: *“Âlim ile eyle ülfet, alırsın mertebe; cahil ile etme sohbet, dönersin merkebe.”*

Fazla söze yer ve gerek yoktur; karşımızdaki hakikat bu kadar yalın bu kadar açıktır.

Ve Atatürk ortak kıvancımız, kurtuluşumuzun kutup başı, milletimizin baş tacı olarak ebediyete kadar millî vicdanlarda eserleriyle, eşsiz miraslarıyla var olacak, aynı zamanda da manen yaşayacaktır.

Değerli Arkadaşlarım,

Komşu coğrafyalardaki huzursuzluk sarmalı azalmak şöyle dursun, devamlı körüklenmekte, günbegün kamçılanmaktadır.

Bu durumdan derin bir kaygı duyduğumuzu altını kalın bir şekilde çizerek belirtmek istiyorum.

Suudi Arabistan'da sular durulmuyor.

4 Kasım günü, Riyad ziyareti esnasında istifasını açıklayan Lübnan Başbakanı'yla ilgili belirsizlikler ve bilinmezlikler artıyor.

Beyrut ile Riyad arasındaki ilişkiler sürekli geriliyor sürekli çıkmaza sürükleniyor.

Saad Hariri'nin rehin mi, yoksa gönül rızasıyla ve şahsına yönelmiş tehditlerden dolayı mı Suudi Arabistan'da bulunduğu tam olarak anlaşılmıyor, açıklanamıyor.

İsrail'le ilgili kuşkular, İran ve Yemen ekseninde kuluçkaya yatmış korkular, Suudi Arabistan'ı tümünden kavramış geniş çaplı operasyonlar, tutuklamalar, cinayetler, bölgesel projeler, küresel senaryolar son günlerde herkesin gündemindedir.

İlimli İslam yorumundan, yolsuzluk suçlamasından dolayı prenslerin teker teker gözaltına alınıp bol yıldızlı bir otelde zorla tutulmalarına kadar yaşanan onca hadise Suudi Arabistan'ı tartışmaların odağına doğrudan çekmiştir.

Bu ülkede tansiyon oldukça yüksektir.

Meselenin özünde, Suudi Arabistan'da kıran kırana bir iktidar savaşı yaşanmaktadır.

Mevcut kraldan sonra tahta geçmesi beklenen 32 yaşındaki oğlunun saha temizliği yaptığı, engel çıkaracak ne kadar isim varsa susturmaya veya suçlu hâle getirmeye çalıştığı yoğun biçimde iddia edilmektedir.

Suudi Arabistan'da yaşananlar Körfez ülkelerini de tedirgin etmektedir.

Bizim ilgilendiğimiz hanedanlar arasındaki kavga değildir.

Bizim ilgi alanımız kimin kral kimin veliaht olacağı, kimin suçlu, kimlerin suçsuz yere tutulduğu ya da takibe alındığı da değildir.

Bunlar Suudi Arabistan'ın iç meselesidir.

Ancak inancımızın kutsal mabet ve miraslarının bulunduğu Suudi Arabistan'ın küresel oyunlara teşne olması, dünyevi iktidar çatışmalarına kapılması hakikaten de esef vericidir.

Ve bizim tarafımızdan yadırganmış, yanlış bulunmuştur.

Suudi Arabistan'da asıl kimin mağlup, gerçekte kimin galip geleceğini zaman gösterecektir.

Bu vesileyle taht ve taç kavgasına tutuşanlara hatırlatmak istediğim ve ibret alınmasını ümit ettiğim yüzyılları aşip gelen gür bir seda vardır.

Endülüslü mimarlar, İspanya'nın Gırnata, yani Granada şehrindeki El Hamra Sarayı'nı 250 yılda tamamlamışlardır.

Endülüs düşse de El Hamra tarihe mal olmuştur.

Dünyanın hiçbir yerinde Allah adının bu kadar zikredildiği sütun, kemer, kubbe, tavan, kapı ve duvara sahip başka bir saray bulmak mümkün değildir.

El Hamra Sarayı tarihin ta derinliklerinden tüm insanlığa, şöhret, şehvet ve servet bağımlısı olan, görünüşü mümin, aslı müzmin münafık olanlara her yerine kazınmış şu sözle haykırmaktadır:

“Ve la galibe illallah.”, yani Allah'tan başka galip yoktur.

Kendini galip görenler, günü geldiğinde mağlup olduklarını anlayacaktır.

Netice itibarıyla mağluptur bu yolda galip olduğunu zannedenler.

Yüce dinimizin hangi buyruğunda, kutlu Peygamber'imizin hangi sözünde bugünkü İslam toplumlarının rezilliğine, ilkelliklerine cevaz vardır?

Şüphesiz yoktur, aransa bile bulunamayacaktır.

Milyarlarca Müslüman aç ve sefalet içinde kaybolmuşken; bir avuç şeyhin, emirin, kralın, prensin açgözlülüklerini, doymaz kursaklarını, onmaz hırslarını, tedavisiz nefsi hastalıklarını nasıl açıklayacağız?

Bu nasıl Müslümanlıktır?

Bu nasıl İslam anlayışıdır?

Sırf Batıya şirin ve sempatik görünmek için ılımlı İslam denilen dayatma nasıl dillendirilmekte, dinimize bu leke ne hakla sürülmektedir?

Ne ılımlısı, neyin ılığı, ılımlı İslam da neyi nesidir?

Düne kadar radikal, selefi ve kanlı niyetlere sponsor olanlar, şimdi de ibreyi ılımlı İslam'a mı çevirmişlerdir?

FETÖ'ye sipariş edilen dinler arası diyalog ve ılımlı İslam projesine şimdi akıllı bir karış havada, yeni yetme prensler mi taliptir?

Bunun sonu bölgesel yok oluştur.

Bu yolun sonunda hayır, huzur, diriliş ve toparlanış yoktur.

Suudi Arabistan, bir Hollywood yıldızı ve moda ikonuna benzetilerek tasarlanan robota dünyada ilk kez vatandaşlık vermekle ne yapmak, nereye varmak istemektedir?

Nasıl bir hezeyan, nasıl bir hüsrân, nasıl bir husumet kutsal topraklarda hâkimiyet kurmuştur?

İslam'ın özüne zarar veren, Allah'ın emir ve yasaklarını çiğneyen, çiğnenmesine göz yuman, batıl hedeflerle yana yana gelen anlayışı Müslümanlıkla bir tutmak, sorarım sizlere, nereye kadar mümkündür?

Değerli Milletvekilleri,

Suudi Arabistan merkezli olayların önünü arkasını iyi okumak lazımdır.

Zira hem ülkemizi hem de bölgeyi her açıdan tesir altına alabilecektir.

Kaldı ki Orta Doğu zaten sıkıntılıdır.

Irak ve Suriye gerilim yüklüdür.

Lübnan ise, 1975-1990 arasında gömüldüğü iç savaşın hâlâ ağır sancılarını çekmekte, dehşet verici sonuçlarıyla boğuşmaktadır.

Terör örgütleri komşu coğrafyaların sosyal dokusunda, siyasi şablonunda bedeli uzun seneler ödenecek vahim hasarlar bırakmıştır.

Bu arada, Batı imalatı, görev emri sınırlı süreli olan IŞİD'le sürdürülen mücadelede görünüşe bakarsak önemli mesafeler alınmaktadır.

9 Kasım'da Suriye rejimi, Irak'a geçiş bölgesi olan Ebu Kemal'i Bağdat yönetiminin desteğiyle almıştır.

Telafer, Havice, El Kaim IŞİD'ten kurtarılmıştır.

Bu terör örgütü, Suriye'deki Mayadin ve Deyrizor'da hâkimiyeti kaybetmiştir.

Anlaşıldığı kadarıyla IŞİD, Irak ve Suriye topraklarında işgal ettiği alanlarının büyük bir kısmını yitirmiştir.

IŞİD'in çekildiği bölgeleri, başta Rakka olmak üzere, PKK-PYD-YPG terör örgütleri doldurmaktadır.

Bu kabul edilemez bir komplö ve şiddetli bir tuzaktır.

Katar'ın başkenti Doha'da, "Anti IŞİD Koalisyon Merkezi" varken, ABD, Rusya ve Ürdün arasında 8 Kasım'da imzalanan memoranduma "Amman Gözlem Merkezi"nin kurulması dikkat çekici bir gelişmedir.

Bu gözlem merkezine Türkiye'nin nasıl yaklaşacağı, bölge ülkelerinin tanıyıp tanımayacağı belli değildir.

Ürdün'ü sivirtme çabalarının, Astana Zirvesine mesafeli duruşun, Cenevre ruhunu sulandırma tutumunun hangi manaya geldiğini, sonuçlarının nelere mal olacağını yakın bir zamanda anlamak ve görmek mümkün olacaktır.

Dün Rusya Federasyonu'na giden, bugün Kuveyt'i, yarın da Katar'ı ziyaret edecek olan Sayın Cumhurbaşkanı bu konular

çerçevesinde, inanıyorum ki, muhataplarından bilgi alacak, Türkiye'nin tavrını muhakkak gösterecektir.

Bu temas trafiğinin ülkemiz yararına olması başlıca dileğimdir.

"Dış politika evin içinde başlar, önce evin içerisi düzenli olması lazım ki dış politika da başarılı olsun." diyenler, dürbüne tersinden bakan, davulun kasnağına vuran, atı arabanın ardına koşanlardır.

Evimiz hamdolsun düzenlidir, aksini iddia edenler varsa, geçmişteki günahlarını affettirmek için özveri, öz eleştiri yapacak cesareti gösterebilmelidir.

Bu coğrafyada Türkiye'nin arkasından iş çevirenler, terör örgütlerini açık ya da gizli destekleyenler, ince işçilikle ülkeler arasında nifak tohumu ekenler insanlık vicdanında her zaman mahcup ve mahkûm olacaklardır.

Bunu özellikle ABD ve Rusya'nın bilmesinde fayda vardır.

Diğer yandan, Başbakan Binali Yıldırım'ın geçen hafta düzenlediği ABD ziyaretinin, taraflarca verimli geçtiğinin ifade edilmesi hiç kimseyi rehavete sürüklememelidir.

Biz, elbette ABD'yle gevşeyen ilişkilerin düzelmesini, köklü dostluk ve müttefiklik hukukunun dengeye kavuşmasını arzuluyoruz, bunu bekleriz.

Fakat burada sorumluluğun esas itibarıyla ABD'de olduğunu da aklımızdan çıkarmayız.

Çürük iple kuyuya inen dibe çakılır.

Huyly huyundan vazgeçmez.

Ihlamurdan odun, terör örgütleriyle düşüp kalkandan da dost olmaz.

Şunu da biliyoruz ki, hile ile iş görenin mihnet ile can vermesi kaçınılmaz bir akıbetir.

Türkiye ile ABD, yapıcı diyalog temelinde yeni bir sayfa açılmasına karar vermişlerdir. İlk bakışta bu durum sevindiricidir.

Ne var ki, ayinesi iştir kişinin, lafına da bakılmayacaktır.

9 Kasım'da görüşen ABD Başkan Yardımcısı ile Başbakan Yıldırım, Türkiye ile ABD arasında devam eden stratejik ortaklığı teyit etmişlerdir.

Söz konusu görüşmede, diyalogun devamı kararlaştırılmış, sorunların anlık müdahalelerle ve telefonlarla çözümü konusunda mutabık kalınmış, tarafların birbirlerine 24 saat telefonla ulaşılabilmesinin önü açılmıştır.

Buraya kadar her şey yolundadır.

Ancak ABD, anlık müdahaleyi, telefon diplomasisini bir kenara bırakmalı; samimiyse, Türkiye'yle aynı ittifakın içindeyse, önce terör örgütlerinden elini ayağını çekmeli, ardından FETÖ'nün hain başını elleri kelepçeli şekilde ilk uçakla Türkiye'ye göndermelidir.

ABD'yle, geçmişte PKK'ya karşı anlık istihbarat paylaşımı yapılması konusunda uzlaşma sağlanmıştı, ancak sonuç yine fiyasko, yine fos çıkmıştı.

Bu anlık oyalanmaları, muhtemel telefon diyaloglarını, beylik lafları, suya sabuna dokunmayan ezbere dayalı klişe ifadeleri geçelim.

Türkiye hukukunu koruyor, hakkını istiyor, hainlerin cezalandırılmasını bekliyor, suçluların derhâl ve ön şartsız iadesini talep ediyor.

Çok şey mi istiyoruz?

İmkânsız olanı mı umuyoruz?

Sadece devlet olmaktan kaynaklanan haysiyetimize saygı duyulmasını, sadece milletimizin egemenlik ve tarihsel haklarına riayet edilmesini şart görüyoruz.

ABD, PKK'ya silah vermeyi bıraksın.

FETÖ'yü arkalamaktan vazgeçsin.

Türkiye'yi küçümsemekten, küçük görmekten çok acil uzaklaşsın.

Zira Türkiye büyüktür, söküğü varsa kendi dikebilecek, eksiği varsa kendi giderebilecek bir ülkedir.

Değerli Arkadaşlarım,

Geçtiğimiz hafta salı günü, Meclis grup toplantımızın hitamında, basınımızın değerli temsilcileriyle yapmış olduğum bir sohbet esnasında, dile getirdiğim bazı değerlendirme ve düşüncelerim hafta boyunca tartışılmıştır.

Ne tuhaf ki, kuyuya taş atmasam da kendilerini akıllı sanan bazı gafiller olmayan taşı düştükleri çukurdan çıkarmak için âdeta çırpınmışlar, ekranlarda, gazetelerde, buldukları kürsülerde seçim barajı kapsamında evlere şenlik hikâyeler uydurmuşlar, MHP'yi çarpıtmak istemişlerdir.

Bilinmesini isterim ki, bunlara hakikaten de acıyorum.

"Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az" desem de nafile, yine aynı tas aynı hamam, densizler durmayacaktır.

"*Ardıcın közü olmaz, yalancının sözü olmaz*" desem de bu zevat yalanlarına, ham hayallerine tam gaz devam edecektir.

Farkındayım, "*çalıda gül bitmez, cahile söz yetmez*"; ama olsun, biz doğru bildiklerimizi doğru gördüklerimizi, doğruluğundan şüphe etmediğimiz gerçekleri hilesiz, hurdasız haykırmayı sürdüreceğiz.

Dedim ki, "*% 10 barajı Türkiye'de çok ağır bir barajdır.*"

Buna şimdiye kadar itiraz eden pek çıkmamıştır.

Dedim ki, "*12 Eylül'ün sonrasında, yeniden siyasi yapılanma sürecine geçildiğinde, % 20, % 25 arasında il barajı, bunun üstünde de yüzde 10 ülke barajı olmuştu.*" Bunu yok sayan çıkacak mıdır?

Yine dedim ki, "*o baraj tabii 12 Eylül Dönemi'nde darbe teşebbüsünde bulunan zihniyetin himayelerinde faaliyetlerine başlayanlar için böyle bir baraj söz konusu edilmemişti.*"

12 Eylül sonrasında inşa edilen barajla Milliyetçi Hareket Partisinin ve Millî Selamet Partisinin silinmesi hedeflenmişti.

Seçim barajının aşağı çekilememesi sonucunda, mesela 1991'de olduğu gibi, ittifaklarla barajın aşılması mümkün olmuştu.

% 10 barajı, ittifaklarla veya başka türlü kararlılıklarla aşılabilir bir duruma gelmiş, bu geçmişteki örneklerle de somut bir hâl almıştı.

Artık bu zorlamalar ve dayatmalarla, birilerini öldürerek, kendini yaşatma yerine, hep beraber nasıl yaşarız, demokrasi içinde bunu nasıl başarırız, Türkiye'yi nasıl istikrar ve normalleşme sürecine getirebiliriz noktasında bir uzlaşmaya varacak çalışma yapılmalıdır.

Bu % 5 mi olur, 6 mı olur, % 7 mi olur, yoksa % 10 olarak mı kalır, böyle mi devam etmesi gerekir, bunları görmek lazımdır.

Özet olarak söylediklerim bunlardır.

Bildik koroda yerini alan müfteriler, gözlerini fal taşı gibi açarak, mal bulmuş mağribi gibi saldırmaya, MHP'yi karalamaya başlamışlardır.

Ayvaz kasap hep bir hesap, bunların ki aynen böyledir.

Alayı birden cürmümeşhut hâlde yakalanmışlardır.

Şunu herkes bilsin ki, Milliyetçi Hareket Partisinin baraj maraj sorunu asla yoktur, aziz milletimizin muazzam teveccüh ve desteği bunun en açık delilidir.

Köpüren millet selinin önünde hiçbir baraj duramayacak, tutunamayacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi, selin önündeki kütük değil, bizzat selin ta kendisidir.

Biz barajdan korktuğumuz için değil, Türkiye'nin 16 Nisan Halk Oylamasından sonra değişen hükûmet etme sistemiyle beraber ortaya çıkan siyasal zaruretten, üstelik bağımsız adaylarla veya ittifaklarla barajın delinmesinden dolayı düşüncelerimizi paylaştık.

Terör örgütü PKK'nın siyasi uzantılarının hülleyle Meclise geldiklerini ifade ettik.

Bununla birlikte seçim barajının oransal bazda ne olması gerektiğini değil, tartışılarak sonuca ulaşılmasını önerdik.

Milliyetçi Hareket Partisi on yıllardır, % 10'luk ülke barajının aleyhine kurgulandığını, önünün kesilmesi için 12 Eylül cunta yönetimi tarafından uygulamaya konulduğunu gayet iyi bilmektedir.

Bunu söyledik diye iftira ve isnat mangası karşımızda saf saf toplandı.

Baraj altında kaldığımızdan dolayı telaşlandığımızı söylediler.

Yenilgi çılgılığı attığımızı, inişe geçtiğimizi utanmadan, sıkılmadan, yüzsüzce, hayasızca ifade ettiler.

Oy oranımızın % 3, % 5'lerde gezdiğini şerefsizce dillendirdiler.

Merak etmeyiniz, bunların dileği tutmayacak, gökten de kemik yağmayacaktır.

Bozkurdun beğenmediğini çakallar kapışmış, bunların alayının sıraya girmesi bu yüzdendir.

Demokratik sistemlerde siyasi yönetim yetkisinin kaynağı, meşruiyetin temeli takdir edeceğiniz üzere seçimlerdir.

Bir seçim sisteminden beklenen yalnızca yönetimde istikrar ilkesini hayata geçirmek değildir.

Aynı zamanda tüm siyasi akım ve eğilimlerin de parlamentoya yansımalarıdır. Zira temsilde adalet ilkesinin gereği de budur.

1946, 1950, 1954, 1957 Milletvekili Seçimleriyle 1961 Cumhuriyet Senatosu Seçimlerinde Liste usulü çoğunluk sistemi,

1961 Milletvekili, 1964 Cumhuriyet Senatosu Seçimlerinde Çevre barajlı d'Hondt sistemi,

1965 Milletvekili ve 1966 Cumhuriyet Senatosu Seçimlerinde Mili bakiye sistemi,

1969 Milletvekili Seçiminden 1979 Cumhuriyet Senatosu Seçimlerine kadar barajsız d'Hondt sistemi,

1983 Milletvekili Seçiminde çifte barajlı d'Hondt sistemi,

1987 ve 1991 milletvekili seçimlerinde çifte barajlı d'Hondt artı kontenjan sistemi,

1995'ten itibaren de ülke barajlı d'Hondt sistemi uygulanmıştır.

Yasama meclislerinde elde edilen sandalyelerin oranı oy oranından yüksek olduğunda aşkın, düşük olduğunda ise eksik temsil söz konusudur.

Temsilde adalet ilkesine öncelik verilecekse, kaldı ki doğrusu budur, aşkın ya da eksik temsil oranları en aza çekilmelidir.

Türkiye, Avrupa ülkeleri içinde % 10 oranı ile en yüksek seçim barajına sahiptir.

Dünyada % 10 barajı Türkiye dışında sadece Şeysseller Cumhuriyeti'nde görülmektedir.

Avrupa ülkelerinin % 36'sında baraj sıfırdır.

Birçoğunda da % 5 ve altındadır.

Mesela Almanya'da % 5, Belçika'da % 5, İsveç'te % 4, İspanya'da da % 3'tür.

Seçim sistemleri düzenlenirken, temsilde adalet ve yönetimde istikrar ilkeleri açısından öngörülen hedefler her zaman gerçekleşmemiştir.

% 10 düzeyindeki ülke barajı, seçmen oylarının büyük bölümünün TBMM'de temsil edilememesi sonucunu doğurmaktadır.

Bu yıllardır eleştirilmiş ciddi bir sorundur.

Üstelik önemli bir adaletsizliktir. Ve bizim kanaatimiz de budur.

% 10 barajına kafayı takanlar, haberiniz olsun, Cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemiyle artık baraj % 50+1'e çıkmıştır.

Cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemiyle yönetimde istikrar ilkesi sağlanacağına göre, temsilde adaletin temin edilmesine yönelik engel teşkil ettiği çok açık olan % 10 ülke barajı tıkanmaya yol açmayacak şekilde yeniden yorumlanmalıdır.

Uyum yasalarını düzenlerken ele alınmasını beklediğimiz husus ve demek istediğimiz de budur.

CHP baraj aşağı insin, hatta sıfır ile % 3 arasında olsun diyor, ses edilmiyor, tepki verilmiyor.

AKP'sinden diğer partilerine kadar baraj fazla deniyor, çıt çıkmıyor.

Şu işe bakınız ki, MHP baraj tekrar düşünülün, bir kez daha ele alınsın dediğinde kıyamet kopuyor, yer yerinden oynuyor.

Biz ülke barajı tartışılın diyoruz sorun oluyor, CHP % 3'e çekilsin diyor, itiraz eden çıkmıyor. Bu ne yaman bir çelişkidir?

Acaba CHP siyasi varlığı ve geleceğiyle ilgili korku mu yaşıyor?

Bunu soruşturan, buna kafa yoran ne hikmetse hiç kimse yoktur.

Vicdanına baraj yaptıranlar, ahlakına set çekilenler, şerefine mil çektirmişler, hele bir deyin, bize ne söylemeye çalışıyorsunuz?

MHP barajları yıka yıka, manşetleri yara yara, iftiraları yine yine bugünlere gelmiştir.

Tökezlememizi bekleyen, irademize pranga vurmaya çalışan odaklara rağmen yoluna da devam edecektir.

Gücümüz milletimizin tertemiz irade ve vicdanıdır.

Asıl değerlendirmemizi ısmarlama anket düzenleyen kiralık şirketler değil, bizzat Türk milleti yapmaktadır.

CHP'nin müflis ve geveze sözcüleri unutmazınlar ki, horozu çok olan köyün sabahı geç olurmuş. Ala keçi her vakit püsküllü oğlak da doğurmazmış.

Önce sabaha çıksınlar, önce adam olsunlar, sonra yüzleri kalırsa bize laf yetiştirsinler.

Bunların eğer nefesleri elveriyorsa, tavsiyem gitsinler terör örgütlerine borazancıbaşı olsunlar, kendilerine yakışan da bu olacaktır.

Bu CHP'nin 16 Nisan'dan beri karın ağrısı geçmek bilmiyor.

Değişen hükümet etme sistemiyle, barajın aslında % 50 artı 1'e çıkmasından dolayı ödü patlıyor, kâbuslar görüyor.

CHP, 16 Nisan'da sandıktan çıkan % 49'luk hayır blokunu derinleştirmek ve kendine mal etmek için İP'ten HDP'ye, Türkiye Komünist Partisinden diğer marjinal partilere kadar herkesten medet umuyor, hepsine el uzatıyor.

Biz de diyoruz ki, alın birini vurun ötekine.

Sayın Kılıçdaroğlu, geçen hafta bir yurt dışı ziyaretinden dönerken diyor ki: *"2019 Seçimleri iki eksenli olacak. Tek adamdan yana olanlarla demokrasiden yana olanlar. Demokrasiden yana oy kullanacaklar, demokratik parlamenter sistem için özel çaba gösterecekler."*

Şayet önümüzdeki siyasal süreçte bloklaşma sertleşir, cepheleşme keskinleşirse, CHP yanına HDP ve diğer yedeklerini alıp 16 Nisan'ın rövanşını almak için çalışmalarına hız verirse Milliyetçi Hareket Partisi buna duyarsız ve tepkisiz kalmayacaktır.

Bu bloklaşmaya cevaben, 15 Temmuz'dan beri süregelen tutarlı ve kararlı duruşumuz korunacak, siyasi pozisyonumuz tartışmasız muhafaza edilecektir.

Bu durum karşısında partimiz; 7 Ağustos Yenikapı Ruhu ve 16 Nisan Halk oylaması şuurunun gereği olarak Adalet ve Kalkınma Partisiyle Cumhurbaşkanı hükümet etme sistemini 2019'da tam manasıyla tesis etmek maksadıyla, sonuna kadar birlikte ve yana yana mücadelesini sürdürecektir.

Türkiye'nin demokratikleşme, normalleşme ve istikrar içinde bir yönetim yapısına kavuşabilmesi için 15 Temmuz'dan bu yana üstlendiğimiz sorumluluk aynen devam ettirilecektir.

Geçim kapısı fitne olanlara karşı ülkenin geleceği için millet iradesiyle aynı hizada, aynı kümede, aynı safta duracağız.

Bu Milliyetçi Hareket Partisi sözüdür.

Bunun adına kim ne diyorsa desin ne yorum yaparsa yapsın, hepsi kendi meseleleri, kendi bilecekleri iştir.

İhanete karşı iman,

İhtilafa karşı irade,

İlkelliğe karşı itibar,

İftiraya karşı ihtiram sağlam tercihimiz, şaşmaz teklifimizdir.

Bu duygu ve düşüncelerle, sözlerime son verirken, TBMM Başkan adayımız İstanbul Milletvekili ve Genel Başkan Yardımcımız Sayın Celal Adan Bey'e başarılar diliyor, adayımızın arkasında sonuna kadar duracağımızı ifade ediyorum.

Ayrıca tedavisi halen süren olimpiyat ve dünya şampiyonu eski millî haltercimiz Naim Süleymanoğlu'na acil şifalar diliyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyor, Cenabıallah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

28 KASIM 2017

Değerli Milletvekilleri,

Saygıdeğer Misafirler,

Basınıımızın Kıymetli Temsilcileri,

Haftalık olağan Meclis parti grup toplantımıza başlarken muhterem heyetinizi saygılarımla selamlıyorum.

Ekranları başında bizleri izleyen aziz vatandaşlarımıza sevgi ve şükranlarımı sunuyorum.

Milletimin her güzel insanını hasretle, muhabbetle kucaklıyorum.

Geçtiğimiz hafta sonu başkent Ankara görkemli ve göğüs kabartıcı bir toplantıya ev sahipliği yapmıştır.

"Doğumunun 100.Yılında Başbuğ Alparslan Türkeş Türk Gençlik Kurultayı" muazzam bir katılımıla, coşkulu bir atmosfer altında gerçekleşmiştir.

Yüz binler Ankara'ya akmıştır.

Türk gençliği âdeta kükremiş; dosta güven, düşmana korku salmıştır.

Oluşan heyecan dalgası ümitlerimizi kamçulamıştır.

Dimdik duruş sergileyen Ülkücü Türk gençliği şevkimizi kabartmıştır.

Gururla hatırlatırım ki;

Merhum Ord. Prof. Dr. Fuat Köprülü, Atatürk'e; 1924'te kurulan Türkiyat Enstitüsü'nün ambleminin nasıl olması gerektiğini sorduğunda şu cevabı almıştı:

"Fuat Bey, karlı Tanrı Dağları'nın önünde elinde meşale tutan bir bozkurt olsun, bu meşale genç Türkiye Cumhuriyeti'nin ilminin ifadesi olsun. Ergenekon'dan çıkmamızda kılavuz olan bozkurt, Türklüğün Anadolu topraklarındaki yeni devletinin kuruluşunu ifade etsin."

Merhum Başbuğ'umuz da; *"Ergenekon seddinden geçerken önümüzde bir bozkurt vardı. Türklük için en güzeli ne pahasına olursa olsun elde etmek mücadelesinde binlerce bozkurt olarak yürümekteyiz. Yarın ise hür ve mesut ufuklara milyonlarca bozkurt olarak koşacağız."* öngörüsüyle umut saçmıştı.

Allah aratmasın, eksiklerini göstermesin, bugün milyonlar kutlu mücadelemizin destekçileri, canlı tanıklarındır.

İşte o bozkurt ruh, işte o bozkurt şuur Ankara'ya damga vurmuş, nitekim akan suları durdurmuş, tehditlere sur çekmiştir.

Bozkurtların ölümüne umut bağlayanlar, bozkurtların dirilişiyle şaşkına dönmüşler, küçük dillerini yutmuşlardır.

Ülkücü Türk gençliği kınından çıkmış kılıç gibi parlamıştır.

Yayından fırlamış ok gibi göz kamaştırmıştır.

Partimizin kurucu Genel Başkanı merhum Başbuğ'umuz Alparслан Türkeş Bey'in doğumunun 100.yılında Türk ve Türkiye sevdasıyla kavru lan yiğit yürekler güçlü bir iradenin ilan ve ifadesini haykır mışlardır.

Türkeş Bey'in emanetleri çok şükür ehil ve emin ellerdedir.

Hedefleri hedefimiz, fikirleri fikrimiz, hayatı ise fâni ömrümüzün kıvanç kaynağıdır.

Bizzat demişti ki: *"Türk milliyetçiliği, Türk milletinin kendi varlığını, meşru savunma isteğinden, meşru savunma duygusundan doğmuş bir şuur ve duygudur."*

Ardından da şunları dile getirmişti: *"Türkçülük, milliyetçilik anlayışımız manevi şuur lanmaya dayanır. Bu temel üzerinde Türklük şuuruna erişmiş, samimi olarak ben Türküm diyen herkes Türk'tür."*

Özellikle *"mezhepçiliğe, coğrafyacılığa, laboratuvar ırkçılığına inanmadığımızı"* söyleyen oydu.

"Başka milletleri küçük gören, dünya barışını tehlikeye sokan antropolojik ırkçılık Türk milliyetçiliğinin dışındadır" diyen oydu.

"Milliyetçilik anlayışımızın maneviyatçı, akılcı, demokratik ve çağdaş" olduğuna vurgu yapan da oydu.

"Yeni bir Türk mucizesi doğmalıdır. Doğacaktır. Belki yarın, belki yarından da yakın." müjdesini veren de ondan başkası değildi.

Merhum Türkeş Bey'in ifade ettiği üzere, Türklük bugün de eski dünyanın belkemiğini teşkil eden bölgede, milletlerarası hayat ve siyasetin en hareketli kuşağındadır.

Son yüz yıl içinde uğranılan felaketler, geçirilen ciddi mücadeleler milletimizin büyük hayat ve hâkimiyet gücünü kıramamıştır.

Milliyetçi Hareketin insan sevgisine dayandığı,

Demokrasiye inandığı,

İnsanlığa düşman, insanlığı bölücü her sistem ve ideolojiye karşı olduğu da merhum Türkeş Bey'in net görüşleri arasındadır.

Milliyetçiliğimizin amacı, bütün vatandaşlarımızı hiçbir ayırım yapmaksızın; din, mezhep ve ırk farkı gözetmeksizin kucaklamak, sevmek ve insanca yaşama şartlarına kavuşturmadır.

Yine Başbuğumuzun tespitiyle söyleyecek olursak, *"Milliyetçiliğin karşısına çıkmak, kale kapılarını düşmana açmak demektir."*

Milliyetçiliği kim öcü gösteriyorsa, milliyetçiliği kim öteki-
leştiren öğütme için uğraşıyorsa, biliniz ki; keçeden topuz,
ipten üzengi, tahtadan kılıç yapmakla oyalanan ucuz ve ucube
şahsiyetlerdir.

Ankara'da yapılan muhteşem toplantımızı görmek istemeyen,
görülmemesi için olan biten tüm imkânlarıyla direnen ne kadar
yazarçizer, medya kuruluşu varsa, kalemizi içten yıkmak için pusuya
yatmış işbirlikçilerdir.

Ne kadar görmeseler de, Milliyetçi Hareket Partisi akın akın
geliyor.

Ne kadar ihmal ve inkâr etseler de Türk milleti sevdalarına
sahip çıkıyor.

Bunlar için milliyetçilik korku, MHP ise hasımdır.

Malumlarınız olacağı üzere, bittiğimizi söylüyorlardı.

Eridiğimizi ileri sürüyorlardı.

Barajaltı polemikleriyle vakit harcıyorlardı.

Taban kaymasından, çatı çökmesinden, gövdenin yarılmamasından bahsedenler de keçeyi suya atmış çıkan yerlerini taşlamakla zaman geçiriyorlardı.

Birbirlerinin tavuğuna kış demeyen güruh, bozkurdun ürkeceğini ahmakça, aptalca, küstahça ima ve iddia ediyordu.

Ne oldu, Allah bağışlasın, Ülkücü Türk gençliği alayını zelzele gibi titretti, iftiralarını devirdi, hepsini çığına çevirdi.

Anca beraberiz, kanca beraberiz diyen milliyetçi-Ülkücü irade, nemelazımcılığa kapılmadan, kara propagandaya aldırmandan; eyyamcılar, entrikacılar, erdemsiz niyetleri, ihanete yakasını kaptırmış tüm bereketsizleri hallaç pamuğu gibi savurdu.

Türk gençliği gidene ağam gelene paşam demeyecektir.

Ve bizim gözümüz gibi sakınacağımız bir gençliğimiz vardır, onlar Türk istikbalinin güvencesidirler.

Bazılarının öylesine çirkin ithamları vardı ki, arpaya katsanız at yemeyecek, kepeğe katsanız it yemeyecektir.

Elbette bunlar ağızlarının payını da tam olarak almışlardır.

İyisini kötüsünü bilmeyiz, orasını burasını anlamayız, şuna buna kafa yormayız; gerçekten de 26 Kasım Pazar günü Ankara'da mahşerî bir kalabalık davasını tıpkı bir bayrak gibi yüceltmiştir.

Türk milliyetçilerinin haklı ve meşru mücadelesi göz doldurmuş, gönüllere girmiştir.

Paslı kulaklar varsın duymasın.

Sisli gözler varsın görmesin.

Mühürlü kalpler varsın idrak etmesin.

Milliyetçi-Ülkücü Hareket günden güne büyüyerek, devamlı gücüne güç katarak, dünüyle kucaklaşıp geleceğe yürümektedir.

Kıskananlar varmış, bunlar boşuna heves etmesinler, kirli yüzlerini rüyada görsek hayra yormayız.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk demişti ki: *"Ben Erzurum'dan İzmir'e sağ elimde tabanca, sol elimde sehpa, öyle geldim."*

Biz de bir elimizde al bayrak, diğer elimizde üç hilalli sancak, yüreğimizde vatan ve millet sevgisi, aklımızda büyük ve müreffeh bir Türkiye özlemiyle durmayacağız, durdurmaya kalkışanları da Allah'ın izniyle mağlup edeceğiz.

Bazları da var ki, tıpkı karabatak gibi, bir görünüp bir kayboluyorlar.

Tıpkı karaçalı gibi, ara bozmak, araya girmek, gıybet yapmak, onu bunu çekiştirmek, dedikodu çarkını çevirmek için zannederseniz özel görevli gibi çalışıyorlar.

Bir kısım siyasi mevta ve marazi tipin MHP'nin milliyetçilik anlayışına itirazları varmış.

Bunlar gelsinler de dertlerini külahıma anlatsınlar.

Bunların ipiyle suya inilmez, sularına pirinç haşlanmaz.

Her seferinde uyarıyor her defasında akıllarını başlarını almalarını söylüyoruz; ne çare, bana mısın demiyorlar.

Niye rahatsızlar, çünkü köksüzlüğün pençesindedir.

Niye rahatsızlar, çünkü kimliksizliğin esiri olmuşlar.

Niye rahatsızlar, çünkü Türk'e düşman kesilmişler.

Allah yazdıysa bozsun, Türkiye işgal edilse ilk sevinecek bunlardır.

Allah korusun, Türk milleti bölünüp parçalansa havalara uçacak, sevinç naraları atacak bu çukur şahsiyetlerdir.

Birlik ve beraberlik yara almış olsa, emperyalizm hakimiyet kursa, millî ve yerli ne varsa tökezleyip yere düşse, önce bu kripto ve karanlık niyetler alkışlayacaktır.

PKK'ya evet diyenler, İmralı canisine hürmet edenler, FETÖ'yle aynı çuvala girenler elbette bize itiraz edecekler, ilkesiz ve ikiyezli tavırlarıyla rezilliklerinin altında ezileceklerdir.

Unutmayınız ki, ikiyezlinin dilinde aldatıcı tat, kalbinde kahredici fesat gizlidir.

MHP'nin milliyetçiliğini kabullenemeyenlere, yaşlı gözleriyle kum torbasına dönenlere tavsiyem, önce edep, önce ahlak, önce adamlık, önce insanlık öğrenin.

Bizim milliyetçiliğimizin kaynağı millet sevgisi, tarihimizin mirası, kimliğimizin unvanı, düşmanların ezeli korkusudur.

Bir gün camide safa girip, diğer gün kilisede mum yakanlar bizi anlayamaz.

Akıl dağıtılırken değirmene karpuz öğütmeye gidenler bizi algılayamaz.

Takdir edersiniz ki, zihin fukara oldu mu, akıl ukala olurmuş.

Dengesi kaybolanların, korkuyla ürperenlerin, kaygıyla yaşayanların dili laçkaya dönermiş.

Bizim Pensilvanya yetiştirmelerinden, FETÖ'cü yurtsuzlardan duyacağımız bir şey yoktur.

Bizim Türk düşmanlarına bekçilik yapanların, hıyanete yakasını kaptırmışların, haçlıların sözcülüğüne soyunanların oyunlarını Allah'ın izniyle bozacağımız günler de çok yakındır.

Türk milliyetçiliğine itiraz edenler, hakaret ve hıyanetten geçinenler; unutmayınız ki, ya Kandil ya Pensilvanya ya da İmralı'ya köle olmuş yıkım, yabancı ve yozlaşma hayranlarıdır.

Elbette hiçbir parti hiçbir siyasi gelenek tıpatıp birbirine benzemek zorunda değildir. Kaldı ki bu doğru da değildir.

Her partinin, her fikrin, her siyasi düşüncenin kendine özgü bir alanı, nevi şahsına münhasır bir çizgisi vardır ve olmalıdır.

Ancak vatan savunmasında, millet mücadelesinde, millî olmak konusunda payda ortak, zemin aynı, şuur birdir. Ve şu anda bu durum hamdolsun Türkiye'de vasat bulmuştur.

FETÖ'nün yörüngesinde kırıştektek gibi dönen çürümüşlerin beyhude gayretleri çelik bir halat gibi sağlam olan 7 Ağustos Yenikapı Ruhü'nu, 16 Nisan Halk Oylaması şuurunu kıramayacaktır.

Sözlerimin bu aşamasında; *“Doğumunun 100.Yılında Başbuğ Alparslan Türkeş Türk Gençlik Kurultayı”*na katılan tüm kardeşlerimi, emek veren dava arkadaşlarımı içtenlikle tebrik ediyor, hepsiyle övünüyorum.

Merhum liderimize ve aziz şehitlerimize Allah'tan rahmet niyaz ediyorum.

Değerli Milletvekilleri,

Geçtiğimiz cuma günü, yani 24 Kasım'da, son yılların en dehşet verici katliamı Mısır'da yaşanmıştır.

Mısır'ın El Ariş kentinin batısındaki El Ravda Camii'nde, cuma namazı esnasında hunhar bir terör saldırısı düzenlenmiştir.

27'si çocuk olmak üzere tam 305 kişi hayatını kaybetmiş, 120'yi aşkın kişi de yaralanmıştır.

Bu tablo korkunç bir terör eylemidir.

Olan biten alçaklık şiddetli bir insanlık suçudur.

Sayıları 25 ila 30 arasında değişen teröristler bombalarla, otomatik silahlarla insanların üstüne ölüm saçmışlardır.

Mısır halkına bir kez daha başsağlığı dileklerimi iletiyorum.

Ve bahse konu insanlık dışı eylemi şiddetle lanetliyorum.

Camiye saldırı, İslam'a savaştır.

Camiye bomba, mazlumlara kurşun en ağır suç ve günahdır.

Bu kanlı saldırıyı IŞİD'in yaptığı dile getirilmiştir.

Hangi vicdan sahibi bu saldırıyı onaylayabilir?

Hangi insaf sahibi bu vahşiliği görmezden gelebilir?

IŞİD'li canilerin sakal bırakması boşunadır.

Bu alçak teröristlerin İslam'la en ufak bir bağ ve bağlantısı dahi yoktur.

Bunlar İblis'in Orta Doğu merkezli garnizonudur.

Bunlar Müslüman görünümlü müşrik, insan görünümlü canavarlardır.

İŞİD'in ve bu terör örgütünün Mısır kolu olan Ensar Beyt el-Makdis'in gözünü kan bürümüştür.

Türkiye, dost ve kardeş Mısır halkının acılarını paylaşmak amacıyla 27 Kasım 2017'de, yani dün, tüm yurttan ve dış temsilciliklerde bir günlük yas ilan etmiştir.

Bu siyasi tasarruf yerinde ve isabetlidir.

Bu karar, terörizme karşı bölgesel nitelikli ortak bir cephenin, ortak bir refleksin tesisinde önemli bir adımdır.

Mısır ile tarihsel bağlarımız güçlüdür.

Mısır ile kültürel ilişkilerimiz çok eskilere dayanmaktadır.

Bu itibarla, Mısır'daki vahşete haklı olarak en üst seviyeden tepki gösterilmesi makul ve makbul bir hamledir.

İran Cumhurbaşkanı, "İŞİD sona erdi" dese de bu açıklamanın henüz somut bir delilini Orta Doğu coğrafyasında görmek pek mümkün değildir.

İŞİD, kiralık bir çetedir ve zamanı geldiğinde efendileri tarafından tasfiye edilecek, kenara alınacaktır.

Katıksız bir İslam düşmanıdır, kaskatı kesilmiş insanlık katilidir.

Zehirde şifa, zalimde vefa, zulümde sefa aranmayacak, aransa da bulunamayacaktır.

İŞİD, diğer terör örgütleri gibi barbardır, gaddardır, canidir, Vandaldır.

FETÖ, İŞİD'in kılık kıyafet değiştirmiş hâli, farklı şekil ve kalıplara girmiş tali koludur.

İki terör örgütü arasında azımsanmayacak benzerlikler vardır ve ortadadır.

İŞİD'i kurup kudurtan çevrelerle, FETÖ'yü besleyip büyüten çevreler bir ve aynıdır.

Her İŞİD'ci aynı zamanda FETÖ'cü her FETÖ'cü aynı zamanda İŞİD'li, PKK'lı, YPG'li, kısaca özetlersek gedikli ve tek dişi kalmış Türk ve Türkiye düşmanlarıdır.

Bunların hepsi aynı tornadan çıkmışlardır.

Bunların hepsi terörizmin yeni nesil katil örgütü ve küresel cinayet yapılanması tarafından tasarlanmış yeni sürüm taşeronlarıdır.

Ne acıklı bir manzaradır ki, İslam ülkeleri âdeta ambar dibi deşiyorlar.

Âdeta asılmaya gidene can sipariş ediyorlar.

Bugünkü şartlarda, İŞİD'in neden olduğu devasa yıkım üzerine konuşan, çare arayan, kaygı duyan kaç ülke vardır?

İŞİD'in İslam'a verdiği hasarları, İslam'ın saygınlığında açtığı derin yaraları, Orta Doğu'da neden olduğu geniş yarıkları mesele eden, kafa yoran samimi ve sorumlu âlimler, din ve devlet adamları ne yapıyor, neden geride duruyorlar?

Nedir onları korkutan?

Nedir onları atalete, acziyete, akamete iten sebepler?

Ne şiş yansın ne kebab aymazlığıyla nereye kadar bitaraf kalacaklar?

“Kazan kazana kara demiş, tavanın da aklı gülmekten gitmiş.” diyen birileri çıkar diye mi endişe duyuyorlar?

Bu şüursuzluk, bu duyarsızlık, bu omurgasızlık olur şey değildir.

Neresinden baksak hezimetdir.

Neresinden tutsak elimizde kalmaktadır.

Tutarsızlık diz boyudur.

Komşu coğrafyalarda tedirginlik had safhada, dağınıklık doruktadır.

Koskoca İslam ülkelerinin istikrarsızlık ve iradesizlik selinin önünde kuru kütük gibi sürüklenmesi hayra alamet görülemeyecektir.

Her insaf ve ihlas sahibi insan, kendi kendine ne günlere kaldık diyerek, ahlaki itirazını yüksek sesle dillendirmektedir.

İŞİD'li teröristler, ABD'nin himaye ve gözetimi altında Rakka'dan kamyon kasalarında güvenle çıkabiliyor.

Suriye Demokratik Güçleri isimli paravan terör karteli ise buna mihmandarlık yapıp çevre güvenliğini sağlıyor.

Tam bir kepezelik karşıımızdadır.

Tahliyesi anbean kameralara yansıyan teröristlerin bir bölümünün Suriye'nin farklı noktalarına dağıldığı, bir bölümünün de Türkiye'ye geldiği iddia edilmektedir.

Bu teröristlerin Türkiye'de ne yapacakları, hangi hain ve kanlı saldırıların hazırlığı içinde oldukları şu aşamada belirsizliğini korumaktadır.

Küresel güçler, bir yandan PKK-PYD-YPG'yi silahlandırırken, diğer yandan IŞİD ve tek yumurta ikizi FETÖ'yü üzerimize kışkırtmaktadır.

Nasıl bir oyun sahnededir?

Nasıl bir karanlık senaryo devrededir?

Ve bu oyun, bu senaryo İslam ülkeleri tarafından hangi bahaneyle hangi gerekçeyle sineye çekilmekte, görmezden gelinmektedir?

Varsayalım çekmediler, diyelim görmezden gelmediler, o zaman sonuç nedir, sorunların çözülmesi için alınmış mesafeler nerededir?

IŞİD, FETÖ, PKK-PYD ile aynı karede, aynı kümede, aynı şerh planın gündüz şapkalı, gece külahlı parçalarıdır.

Hakikaten de aşağı koysak pas, yukarı koysak is olacaktır.

Karşımızda ölümü gösterip Türkiye'yi ve bölge ülkelerini sıtmaya razı etmeye çalışan iğrenç bir tertip vardır.

ABD Başkanı, IŞİD'i Obama kurdu demişti.

Hatta IŞİD'in Obama'yı onurlandırdığını söylemişti.

Şu gerçeği bilmek lazımdır ki, hiçbir terör örgütü, dış desteksiz yaşayamayacak, takviye ve tahkimat görmeden var olamayacaktır.

ABD'nin terör örgütlerinden elini derhâl çekmesi tarihî ve insani kapsamda bir mecburiyettir.

İhanet folluğunun kurutulması, Batılı ülkelerin katil dublörlerini kullanmaktan vazgeçmeleri kaçınılmaz bir ihtiyaçtır.

Tarih bir milletin kanını, hakkını, varlığını hiçbir zaman inkâr etmemiş, etmeyecektir.

Türk milleti varlığının bedelini ödemiş, sırasını savmıştır.

Helal ve tertemiz kanlarını döke döke bu toprakları yurt yapmıştır. Ve konu kapanmıştır.

Hangi terör örgütü olursa olsun, bunlar kimlere sırtlarını dayarsa dayasın, haçlı hayalleri kimlerin aklını başından alıp gözünü karartırsa karartsın, vatan Türk'tür, millet Türk'tür, Türkiye Cumhuriyeti bir karış toprağından, tek bir insanından vazgeçmeyecek, ihaneti zilletiyle birlikte boğacaktır.

Türk milleti yek vücuttur, millî ve manevi yadigârlarına son neferine kadar sahip çıkacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak hasım ve hıyanet odaklarını uyarıyor ve hepsine açıkça sesleniyoruz ki: "Türk'üz ve düşmanız size, kalsak da bir kişi."

Değerli Arkadaşlarım,

İran Cumhurbaşkanı Ruhani, Rusya Federasyonu Devlet Başkanı Putin, ülkemizi temsilen de Cumhurbaşkanı Sayın Erdoğan 22 Kasım 2017'de Rusya'nın Soçi şehrinde bir araya gelmişlerdir.

Türkiye Cumhurbaşkanı'yla Rusya Devlet Başkanı bu yıl içinde 8 defa görüşmüşlerdir.

Soçi Zirvesinde, üç ülke, Suriye'de istikrar ve barışın tesis edilmesi maksadıyla aktif iş birliğinin sürdürülmesiyle ilgili kararlılıklarını teyit etmişlerdir.

Suriye'deki ateşkes rejiminin muhafaza ve tahkim edilmesi konusunda garantör ülkeler şu ana kadar kazasız belasız ve eş güdüm hâlinde çalışmışlardır.

Bu durum bölgesel huzurun temin faaliyeti adına ümit ve memnuniyet vericidir.

Türkiye, İran ve Rusya'nın; IŞİD, Nusra Cephesi ve BM Güvenlik Konseyi tarafından tanımlanan diğer tüm terör örgütlerinin tam anlamıyla yenilgiye uğratılmasına yönelik iş birliğini sürdürecektik olmaları önemli bir kazanımdır.

Ülkemizin de içinde yer aldığı Astana Süreci, Suriye'de istikrar ve barışı sağlamada kayda değer bir imkândır.

Üç ülke Suriye'de yerleşik ve köklü ihtilaflara siyasi çözüm bulma konusunda mutabık kalmışlardır.

Bu anlamlı bir gelişmedir.

Ayrıca, Suriye'nin egemenliğine, bağımsızlığına, birliğine ve toprak bütünlüğüne hiçbir surette hanel getirilmeyeceğinin vurgulanması bize göre çok yerinde, çok değerlidir.

Üç ülke, yakın bir zamanda, yine Soçi'de, Suriye hükümet temsilcilerini, bu ülkenin bağımsızlığına, birliğine ve toprak bütünlüğüne bağlı olan muhalefet unsurlarını Suriye Ulusal Diyalog Kongresine yapıcı şekilde katılım sağlamaya çağırılmışlardır.

Ve de kongre katılımcılarının üç ülkenin aralarında yapacakları istişarelerle belirleneceği anlaşılmaktadır.

Şu kadar ki, PYD'nin sözü edilen Kongreye katılıp katılmayacağı belirsizliğini muhafaza etmektedir.

Türkiye buna karşı, Rusya ise maalesef razıdır.

Anlaşılan üstesinden henüz gelinememiş bu anlaşmazlık nedeniyle Suriye Ulusal Diyalog Kongresinin şubat ayına ertelendiği dün itibarıyla belli olmuştur.

Eğer PYD'nin, Soçi'de taraf veya muhatap olarak bahsi geçen kongreye katılımı hâlinde Suriye'nin toprak bütünlüğünden, bağımsızlığından ve egemenlik haklarından bahsetmek en nazik ifadeyle anlam ve muhtevasını kaybedecektir.

PYD demek PKK demektir.

PKK demek düşman demek, terör demek, bebelere kurşun sıkan, masumlara bomba fırlatan, hainliği meslek edinmiş şerefsizlik demektir.

Değerlendirmemiz odur ki, Türkiye Soçi ruhuna, zirve ortağı ülkelere saygılıdır.

Soçi'den çıkacak sonuç sadece Suriye'yi bağlamayacak, Türkiye ve bölge ülkelerini de birinci dereceden etkileyecektir.

Özellikle Rusya'nın PYD'yle arasına mesafe koyması, PKK'ya kategorik tepki göstermesi temennimiz, isteğimiz ve arzumuzdur.

Muhterem Arkadaşlarım,

Soçi'de süreç bu şekilde işliyorken, Türkiye ile ABD arasında verimli geçtiği söylenen bir telefon diplomasisi yaşanmıştır.

Geçtiğimiz cuma günü, ABD Başkanı Trump, Cumhurbaşkanı Sayın Erdoğan'ı telefonla aramıştır.

ABD Başkanı telefon trafiğinden önce, Orta Doğu'da şahsına miras kalan karmaşık duruma barış getirmek için Cumhurbaşkanı'yla konuşacağını duyurmuştu.

Sanki nedamet getirir gibi değerlendirme yaparak, Orta Doğu'da kaybedilen hayatlardan ve 6 trilyon dolara mal olan bir hatanın varlığından memnuniyetsiz olduğunu sosyal medya vasıtasıyla ima ve âdeta ilan etmişti.

En azından bu sözleri gecikmiş bir vicdan muhasebesi şeklinde yorumladığımızı söylemek isterim.

Açılan yaranın deşilmesi doğaldır ki, kimseye bir fayda sağlayamayacaktır.

Biz her zaman dostlukla gelene hoş geldin, düşmanlıkla gelene ise hoş demekten gocunmaz, vazgeçmeyiz.

Sayın Erdoğan, Trump ile yaptığı telefon görüşmesinin verimli geçtiğini açıklamıştır.

Ülkemiz Dışişleri Bakanı da *"ABD'nin artık YPG'ye silah vermeyeceğini"* duyurmuştur.

Bunun ne kadar inandırıcı, ne kadar gerçekçi bir karar ve irade olduğunu zaman gösterecektir.

ABD'nin geçmiş uygulamalarına, geçmişteki sözlerine baktığımızda ister istemez kafalardaki soru işaretleri artmaktadır.

Geride kalan yıllarda, PKK'nın Fırat'ın doğusuna çekileceğini söylemiş, fos çıkmıştı.

YPG'ye verilen silahların seri numaralarının Türkiye'yle paylaşılacağını vadetmiş, bu da asılsız çıkmıştı.

ABD, Türkiye'yle teröre karşı anlık istihbarat paylaşımı yapacaktı, şu gafillğe bakınız ki, terör örgütleriyle paydaş oldu, sürekli paslaştı.

Beyaz Saray yönetimi bugüne kadar PYD-YPG'ye 3 binin üzerinde tırla silah gönderdi.

Bunlar arasında zırhlı araçlar, tahrip gücü yüksek silahlar, tank ve helikoptarlara karşı kullanılan füzelerin varlığı bilinen gerçeklerdendir.

Hafif ve ağır makineli tüfekler, gece görüş dürbünleri, kızılötesi lazer aydınlatıcı dürbünler ABD'nin PKK'ya kirli ikramlarından bazıları olarak da millî hafızalardadır.

Şunun gayet açık seçik farkındayız ki, ABD'nin hava, eğitim ve silah desteği olmadan PKK-PYD terör örgütlerinin sınırlarımızın hemen dibinde tutunmaları imkansızdır.

Bu nedenle, YPG'ye silah yok sözünün sahadaki yansımalarının ne olacağı ne kadar uygulanıp uygulanmayacağı kuşku verici bir belirsizliktir.

Sadece ABD değil, IŞİD'le mücadeleye destek veren çok uluslu koalisyona üye 20'ye yakın ülkenin YPG'ye silah verdiği gizlenemeyecek boyuttadır.

Ve bu yürek yaralayıcı gerçek medyaya yansımıştır.

Yani, çoğu NATO üyesi olan ülkeler Türkiye'ye PKK-YPG üzerinden cephe açmışlardır.

NATO'nun Norveç ve Kanada komplosu, anlayacağınız boşuna icra edilmemiş, rastgele uygulamaya konulmamıştır.

Türkiye'nin cenderede olduğu su götürmez bir hakikattir.

Millî becamız çok yönlü tehdit altındadır.

Terör örgütleri Türkiye'ye karşı koz olarak kullanılmaktadır.

ABD ise bu karanlığın göbeğindedir.

Ve bu karanlıktan geri adım atma teşebbüs ve eğilimi ise ihtiyatla karşıladığımız, iyimser olmak için çabaladığımız, iyi niyetle bakmak istediğimiz bir hâlin özetidir.

Türkiye'nin müttefikleriyle hukukunu düzeltme arayışı bir gelişmedir.

Ama bu gelişme tabiatıyla tek taraflı olamayacaktır.

Herkese düşen sorumluluklar vardır.

NATO'nun gizli gündemi değişmeden, ABD'nin ve diğer müttefik görünümlü ülkelerin mevcut şüpheli pozisyonları düzelmeden Türkiye'nin tehdit algılamalarında azalma, kabul edeceğiniz üzere, beklenemeyecektir.

Değerli Milletvekilleri,

Şu sıralarda ABD'de süren bir yargı süreci vardır.

Aynı zamanda Türk vatandaşı olan İran kökenli karanlık bir şahıs üzerinden âdeta Türkiye yargılanmak, sanık sandalyesine oturtulmak, sorguya çekilmek istenmektedir.

Bilinmesini isterim ki, buna hiçbir ülkenin hiçbir gücün hakkı yoktur.

Amerika'daki dava, yargı yetkisi bakımından hukuki olmaktan çıkmış, siyasallaşmıştır.

Sanığı, tanığı, itirafçısı, jürisi, bilirkişisi, savcısı ve yargıcıyla Türkiye'yi hedef alan bir komplo senaryosu sahneye konulmuştur.

FETÖ'cü hainler, Türkiye'ye husumet duyan lobiler ve bütün melanet odaklar bu senaryoya dâhil olmuşlardır.

Şu hususları bütün açıklığıyla baştan ortaya koymak isterim ki;

Zarrab denilen şarlatan, ABD'nin kendi kanunlarına göre bir suç işlediyse, yargılansın ve hak ettiği cezaya çarptırılsın.

Buna kim itiraz edebilir, bundan kim rahatsız olabilir?

Türkiye'de, Türk topraklarında işlenen bir suç varsa, bunun hesabının sorulacağı yer de Amerika mahkemeleri değil, Türk yargısıdır.

Bu kirli şahıs bu suçlar için Türkiye'ye iade edilmeli, ABD bu konuda elindeki bilgi ve belgeleri Türkiye'ye vermelidir.

Ve de Türkiye'de yargılanmalı, en ağır şekilde cezalandırılmalı, cezasını çektikten sonra da Türk vatandaşlığından çıkarılmalıdır.

Evrensel kabul gören hukukun temel normları ve gerekleri bunlardır.

ABD'deki yargılama sürecinde bunlar görmezden gelinmekte ve sözde hukuk kılıfı içinde;

Türkiye'ye tezgâh kurulmakta,

Türk ekonomisinin çökertilmesi hedef alınmakta,

Dava Türkiye'de siyasi sonuçlar doğurmak amacıyla saptırılmakta ve yönlendirilmektedir.

Türkiye'deki bazı çevrelerin; bu senaryoyu alkışlamaları, buna ümit bağlamaları, kendileri açısından bir züldür, bir zillettir.

Sadece iktidara muhalif odakların değil, yandaş görünen bazı çevrelerin, her vesileyle gazete sütunlarında ve televizyon ekranlarında FETÖ konusunda günah çıkarmaya çalışanların da ellerini ovuşturduklarını ibretle görüyoruz.

Zarrab davasından siyasi ikmal malzemesi çıkarmaya çalışmak, sinsî hesaplarla bu davaya bel bağlamak, vatanseverlikle de dürüst ve namuslu siyaset anlayışıyla da bağdaşmayacaktır.

Bizim şahıslarla ilgili bir meselemiz ve telaşımız yoktur.

Hiç kimsenin de avukatı değiliz.

Biz; Türkiye'nin onuru ve haysiyetinin, millî çıkarlarının ve millî bekasının peşindeyiz.

Türkiye ahlaksızca yargılanırsa, millî onurumuz yara alırsa, Türk bankacılık sistemi ve ekonomi ağır bir hasara uğrarsa, siyaset kurumumuz Amerikalı bir yargıcın elinde oyuncak olursa, bundan kim yarar görecektir kim kazançlı çıkacaktır?

Topyekûn bir millet olarak altında kalacağımız böyle bir depremden, kim siyasi rant devşirecek kim siyasi zafer kazanacaktır?

Siyaset mertçe yapılır, Türk ahlak ve töresine göre yapılır, adam gibi yapılır.

Türkiye'nin haysiyeti üzerinden siyaset olmaz.

Türk töresinde, Türklüğün geleneğinde pusu kültürüne yer yoktur.

FETÖ hıyaneti yeni melanetler peşinde koşarken, Türkiye'yi nasıl vururum hesapları yaparken, bu alçakların değirmenine su taşımak neyle izah edilecektir?

Siyasi hesaplar uğruna Türkiye'yi sırtından hançerlemek ihanetin daniskasıdır.

Bizim bu konudaki hassasiyetimiz, tepkimiz ve öfkemiz bunadır.

Rıza Zarrap'ın yargılanması ancak ve ancak tarafsız ve objektif Türk mahkemelerinde sağlanmalıdır.

Bu kaçakçının, bu sicili kabarık şahsın işlediği hangi suç varsa hukuki çevre ve sınırlar bellidir, bu da Türkiye Cumhuriyeti'dir.

ABD, Türkiye'nin itibarıyla, iradesiyle, saygınlığıyla, siyasi ve ekonomik haklarıyla oynamayı, bunları zedelemeyi nasıl ve hangi hakla planlamaktadır?

Zarrap kimdirki, Türkiye'ye aba altından sopa gösterilmektedir?

Bizim ABD'nin yargı sisteminden alacağımız, duyacağımız, öğreneceğimiz hiçbir şey yoktur.

Yabancı bir ülkenin ağızına bakarak, bize ne düşer diyerek siyaset yapmak da bizim şerefli mazimizde olmayan, görülmeyen, duyulmayan, bundan sonra da duyulmayacak bir ilkesizlik ve ahlaki düşkünlüktür.

Milliyetçi Hareket Partisi, Türkiye Cumhuriyeti'nin ABD'de sorgulanmasına, gıyaben ve kasten mahkemeye çıkarılmasına şiddetle karşıdır, karşı çıkacaktır.

Şunu herkes çok iyi bilsin ki:

Eğer onurumuza ve haysiyetimize sahip çıkmazsak,
Bağımsızlığımızı ve egemenliğimizi korumazsak,
Siyaset kurumumuzu başkalarının tanzim etmesine ses
çıkarmazsak,

Türkiye'yi bekleyen mukadder akıbet, dış güçlerin fiilen
mandası altına girmek olacaktır.

Böyle bir zilleti, Türk milleti ve Türk milliyetçileri asla kabul
etmez, buna heveslenenlerden de bunun hesabını mutlaka sorar.

Bu bakımdan, Türkiye'yi hedef alan komplo, kumpas ve
suikastlar karşısında millî bir duruş sergilemek, herkes için ahlaki ve
vicdani bir zorunluluktur, vatanseverliğin asgari bir icabıdır.

Hangi bağımsızlık vardır ki, yabancıların öğütleriyle,
yabancıların planlarıyla yükselebilir? Tarih böyle bir olay
kaydetmemiştir, kaydetmeyecektir.

Türkiye Cumhuriyeti tam bağımsızdır, böyle de kalacaktır.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk demişti ki; *"Türkiye hiçbir
milleti taklit etmeyecektir. Türkiye ne Amerikanlaşacak ne de
Batılılaşacaktır. O sadece özelecektir."*

Biz de diyoruz ki, özümüz neyse, kökümüz neyi gerektiriyorsa,
millî vicdanımız neyi emrediyorsa onu yapacağız, onunla bir ve
bütün olacağız.

CHP başkalarının dümeninden tutunup akıl tutulması
yaşayabilir.

İftira siyasetinden medet umabilir.

Türkiye'yi yabancı ülkelere sürekli şikâyet edebilir, etmiştir de.

Bize düşen, bunların foyasını meydana çıkarmaktır.

Bu müflis CHP kafasına soruyorum;

Oğlan babadan görür at oynatmasını, kız anadan görür sofraya donatmasını, peki siz kimden gördünüz böylesi çürük ve çorak siyaseti.

Türkiye muhaliflerinin ekmeğine yağ sürüyor, emellerine hizmet ediyorsunuz.

Hadi bizden utanmıyorsunuz; bari Atatürk'ten utanın, milletten utanın, ceddimizden utanın, bu da olmadı, hiç olmazsa Allah'tan utanın, Allah'tan korkun.

Türk milleti, bir yese de bin şükreder.

Sussa da unutmaz, sessiz kalsa da ehli salibin elinden tutanları, sözcülüğüne heves edenleri asla ama asla aklından çıkarmaz ve affetmez.

Türk milleti yenilmez, teslim olmaz, tehditlere boyun bükmez.

Diyordu ki Aziz Atatürk: *“Türk yenildi derlense inanmayınız, yenilen kumandandır.”* ben de ekliyorum, bunu da asla unutmayın.

Değerli Arkadaşlarım,

2018 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanun Tasarısı ile 2016 Yılı Merkezî Yönetim Kesin Hesap Kanun Tasarısı'nın Plan ve Bütçe Komisyonundaki görüşmeleri tamamlanmıştır.

Bu kapsamda Komisyon aşamasında canla başla çalışan, partimizin görüş ve yaklaşımlarını takdir edilecek seviyede temsil eden milletvekili arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Şimdi sırayı Genel Kurul safhası almıştır.

11 Aralık'tan itibaren yine milletvekili arkadaşlarım görüşülecek 2018 Bütçe ve 2016 Kesin Hesap Kanun Tasarılarıyla ilgili düşünce, eleştiri, tespit ve temennilerimizi üstün bir mücadele azmiyle, hazırlıklı ve etkili bir üslup, temiz bir dille TBMM'de isabetle paylaşacaklardır.

Siz değerli arkadaşlarıma tekraren üstün başarılar diliyorum.

Sözlerime son verirken, hepinizi bir kez daha saygılarımla selamlıyor, Cenabıallah'a emanet ediyorum.

Sağ olun, var olun diyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

SAYIN

DEVLET BAHÇELİ'NİN

TBMM GRUP TOPLANTISINDA

YAPMIŞ OLDUKLARI

KONUŞMA METNİ

05 ARALIK 2017

Muhterem Milletvekilleri,

Değerli Misafirler,

Basınımızın Saygın Temsilcileri,

Bu haftaki Meclis parti grup toplantımıza başlarken sizleri ve ekranları başındaki aziz vatandaşlarımızı en iyi dileklerle selamlıyor, hürmet ve muhabbetlerimi sunuyorum.

İnsan hayatının bin bir türlü hâli vardır.

Nefes aldığımız müddetçe öngöremediğimiz, başa gelince katlanmak durumunda kaldığımız insani durumlar söz konusudur ve sonuçları itibarıyla herkesi bağlamaktadır.

Veya doğuştan kaynaklanan zihnî ya da bedenî bir engele sahip olan insanların varlığı da bildiğimiz, üzerinde dikkatle durduğumuz bir hayat gerçeğidir.

Engelli olmak umutsuzluğa teslimiyet değildir.

Engelli olmak çaresizliğe gömülmek, hayatın dışına çıkmak hiç değildir.

Her insanın karşılaşması muhtemel ve mümkün olan engellilik hâli aslında tüm insanların ortak meselesi ortak konusudur.

Bir defa bu kaçınılmaz hakikati anlamak ve kavramak lazımdır.

Elbette insan hayatının hazır bir reçetesi olduğunu iddia edemeyiz.

Dünyaya gözlerimizi açtığımız andan itibaren, ruh ve vücut sağlığımızın ilelebet istikrar ve garanti altında olacağını da söyleyemeyiz.

Bize göre, insani mücadeleyi anlamlı ve değerli kılan asıl husus; engellerle başa çıkma iradesini gösterebilmek, engelleri birer birer tesirsiz hâle getirebilmektir.

Tanım itibarıyla engel; bir şeyin gerçekleşmesini önleyen müşkül veya pürüzdür.

Ne var ki, bu tanımdaki statik ve tek yönlü yaklaşım engeli ya da engelli olmanın gerçek yüzünü açıklamaktan nispeten uzaktır.

Bir insanın doğuştan veya sonradan herhangi bir sebeple bedensel, zihinsel, ruhsal, duyusal ve sosyal yeteneklerini farklı derecelerde kaybetmesi bir engele maruz kaldığının delilidir.

Bize göre, engelliliği ya da insani bir engeli felaket olarak görmek, ah vah ederek içe kapanmak, sosyal hayatla teması kesmek makul ve mantıklı bir davranış olmayacaktır.

Engelli olmak yetersizlik, acizyet, düşkünlük, acınacak bir durum olarak da asla değerlendirilmemelidir.

Kaldı ki, engelli hakları, engelli kardeşlerimizin, engelsiz fertler gibi eşit haklara erişimini sağlamak için vardır ve bu pozitif ayrıcalık herkes tarafından benimsenmeli ve bilinmelidir.

Geçtiğimiz pazar "3 Aralık Dünya Engelliler Günü" münasebetiyle engelliliğin manası üzerine açıklama, yorum ve paylaşımlar yapılmıştır.

Bu kapsamda toplumsal bir bilincin uyanması elbette memnuniyet vericidir.

3 Aralık Dünya Engelliler Günü, aynı zamanda tutarlı bir vicdan muhasebesi yapılması konusunda fırsattır.

İster engeli olsun ister olmasın her insanımız problemlerle boğuşmaktadır.

Akıl ve vicdan sahibi hiç kimse bu yakın ve somut gerçeğe itiraz edemeyecektir.

Fakat önceliği elbette engelli kardeşlerimize vermeliyiz ve onlara hak ettikleri ilgi ve alakayı safiyetle, samimiyetle gösterebilmeliyiz.

Engelli olmanın utanılacak, sıkılacak, dert edilecek, kahredilecek kayıp ve kusur olmadığını bıkmadan, usanmadan anlatmalıyız.

Şunu da ifade etmeliyim ki, engelli vatandaşlarımızı hatırlamak ve beklentilerini hatırlatmak için sadece 3 Aralık gününü ya da 10-17 Mayıs haftasını beklemek hakkaniyetli ve insafli bir tutum değildir.

Engelli kardeşlerimizin arzu, istek ve ihtiyaçlarını yılın tamamında gündemin ön sıralarında tutarak yılmadan çare ve çözüm yolları aramalıyız.

Hiçbir ayrıma takılmadan insan olmanın sağladığı tüm imkânlar engelli kardeşlerimize de sunulmalıdır.

Bu da hepimizin hem insani hem vicdani ödevi, üstelik siyasi görevidir.

Şu güne kadar, engelli kardeşlerimize verilmiş sosyal, siyasal ve ekonomik imkânlar bir lütuf olmayıp engeli bulunan her vatan evladının anasının ak sütü gibi hak ve helalidir.

Engellilik başarı için engel değildir.

Asıl engel, asıl engellilik karamsarlık ve kötümserlikle birlikte engellere boyun eğmektir.

Türkiye, ilk kez, İşitme Engelliler Olimpiyatlarına 18-30 Temmuz 2017 tarihlerinde ev sahipliği yapmıştır.

21 farklı branşta düzenlenen bu uluslararası müsabakaya katılan kardeşlerimiz 17 altın, 7 gümüş, 22 bronz olmak üzere 46 madalya kazanmışlardır.

Bu takdir ve tebrik ettiğimiz bir gelişmedir.

Demek ki, engelli olmak başarıya engel, şampiyon bir ruha mani bir hal değildir.

İşte Ampüte Millî Futbol Takımımızın haklı zaferi gururumuzu okşamış, elbette hepimizi sevince boğmuş, milletimizi mutlu etmişti.

Kendi alanlarında rekorlar kıran kardeşlerimiz engelleri birer birer kaldırarak, bariyerleri teker teker atlayarak isimlerini millî hafızalara yazdırmışlardır.

Paralimpik yüzücümüz Beytullah Eroğlu, Down Sendromlular Avrupa Açık Yüzme Şampiyonu Muhammet Tuğrul Şahin ve İrem Öztekin bunlardan bazılarıdır.

Bu kardeşlerimizle ne kadar övünsek azdır.

Engelli olmayı dışlanmak ve toplumsal ilişkilerden ayrı tutulmak için bir bahane olarak görmek insani olmayacağı gibi, ahlak ve vicdanla da bağdaşmayacaktır.

Ne var ki, bu çerçevedeki sorunları da inkâr etmemek lazımdır.

Engelli vatandaşlarımız; sosyal güvenlik, sağlık, eğitim, istihdam, ulaşılabilirlik, erişebilirlik, politik haklar, sosyal hayata katılım gibi birçok alanda türlü sıkıntılar içinde ne yazık ki yaşamak zorunda kalmışlardır.

Ayrıca yaşadıkları bu sorunların ailelerini, yakınlarını ve çevrelerini içine alan geniş bir tesir alanına sahip olduğu da bilinmektedir.

Bu sorunların çözümünde devletin, özel teşebbüsün ve sivil toplum kuruluşlarının ortak çaba sarf etmesi, el birliğiyle hareketi bize göre mecburidir.

Üstelik bu alandaki ihmaller serisi insani ve toplumsal maliyetleri de ağırlaştıracaktır.

Engelli vatandaşlarımızın bağımsız, ayakları üstünde durabilen ve mutlu fertler olarak yaşayabilmeleri için yapılması gerekenler daha çoktur.

Unutmayalım ki, engelli olmak bir tercih ya da talep edilen bir durum değildir.

Engelli kardeşlerimize verilen destek ve sunulan katkılar insani ve ahlaki bir sorumluluk olmakla birlikte, aynı zamanda herkesin geleceğini de güvenceye alması demektir.

Bir insanın vicdanı engelli değilse, duygu ve değerleri engellenmemişse mesele yoktur.

Zihin yerine zihniyette engel yoksa ümitsizlik ve yılgınlık doğru olmayacaktır.

Engelli kardeşlerimizin var olan sorunlarını biliyor, hak ettikleri yardım ve desteği daha fazla almaları konusunda tüm gücümüzle mücadele edeceğimizi kararlılıkla ve tekraren ifade ediyorum.

Hâlen yaklaşık 100 bin engelli öğrencimizin okullarına devlet tarafından taşınması anlamlı bir gelişmedir, ama elinden tutulmayı bekleyen evlatlarımızın sayısı daha fazladır.

Sayıları 500 bini aşan engelli kardeşlerimize evde bakım hizmeti verilmektedir, ancak ulaşılmayı bekleyenlerin, bakım ve desteğe ihtiyaç duyanların bu kadarla sınırlı olmadığı da açıktır.

Özel bakım merkezlerinin artışı, kamuda engelli istihdamının yetersiz de olsa yükseliş göstermesi olumlu gelişmeler arasındadır.

Ancak yapılacak daha çok iş vardır.

Her zaman engelli kardeşlerimizin yanında duracağız.

Çünkü onları çok seviyor ve sahipleniyoruz.

Milliyetçi Hareket Partisi varsa, engel yoktur.

Milliyetçi Hareket Partisi varsa, engel çıkaranlar ayıklanacak, engeller kaldıracaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi varsa, huzur vardır, ümit vardır, engelli kardeşlerimize açılmış sıcak ve müşfik gönüller vardır.

Engelliliğin önündeki tüm engelleri kaldırmayı amaçlıyoruz ve bunu inşallah günü geldiğinde başaracağız.

Engelsiz bir hayat için lazım gelen tüm çabayı göstereceğiz, engelli vatandaşlarımızı yürekte kucaklayacağız.

İki gün önce karşıladığımız "3 Aralık Dünya Engelliler Günü" münasebetiyle bütün engelli kardeşlerimize sevgi ve saygılarımı sunuyor, hepsine huzurlu bir hayat geçirmelerini temenni ediyorum.

Cenabıallah onları var etsin diyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Demokrasinin erdem ve emanetlerine sahip çıkmanın ilk şartı, temsil ve katılımın önündeki pürüzleri gidermek, cinsiyetçi bir körlüğe takılmadan herkesin ülke yönetimine katılımını temin etmektir.

Kadınların seçme ve seçilme haklarını elde etmeleri uzun, zorlu ve meşakkatli bir sürecin sonucunda gerçekleşmiştir.

Kadın hakları, insan hak ve hürriyetinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Kadın demek insan demektir, insan ise bizim inancımızda eşrefi mahlukattır.

Kadınlar hayatın içinde aktif ve fedakârca mücadele ederken, demokratik imkân ve fırsatlardan mahrum olmaları elbette akla ziyan bir çarpıklıktır.

Kadının dışlanması insanlığın ötelenmesi, insani mirasın örselenmesidir.

Kadının ikinci plana itilmesi insani değerlerin ayağa düşmesiyle bir ve aynı anlama gelecektir.

Seçim yapan, tercihte bulunan kişi özgür kişidir.

Büyük ilim insanı İbn-i Sina'nın ifadesiyle söyleyecek olursak; *"Köhne fikirler paslanmış çivilere benzer, söküp atmak çok zordur."*

Kadınların seçim yapmasına karşı çıkmak, demokratik süreçlere dâhil olmasına engel çıkarmak köhne ve karanlık bir niyetin tezahürüdür.

Çünkü kadın insandır, insanlık onurunun simgesidir.

Kadınların seçme ve seçilme haklarını elde ederek kullanmaları erkeklere nazaran gecikmeli olmuştur.

Bu eksikliğin, bu kaybın; sosyal, kültürel, siyasal veya bunların haricindeki farklı nedenlere dayandığı açıktır.

Gerçi şu hususu gönül huzuruyla ifade etmek isterim ki, Türk kadınının tarihimizin kahir ekseriyetinde mümeyyiz, müessir ve müstahkem bir konumu olmuştur.

Türk kadını üstlendiği millî ve manevi vazifeleri vect ile yapmıştır.

Avrupa'nın Orta Çağ tuzağına düştüğünde kadınlar cadı diye katledilirken, Türk-İslam medeniyeti kadını baş tacı, gönül sultanı, ömür umranı olarak görmüş, böyle kabullenmiştir.

İlk Türk devletlerinde kağanın yanında mutlaka eşi de yer almış, alınan kararlarda söz sahibi olmuştur.

Hatta tarihin değişik dönemlerinde hükümdar koltuğunda Türk kadınları oturmuş, devletlerini sevk ve idare etmişlerdir.

Şu da bir gerçektir ki, Türk kadını ihtiyaç olan her durumda varlığını göstermiş, ileri atılmış, kendisini hatırlatmış ve sorumluluktan kaçmamıştır.

Millî Mücadele yıllarında cepheden cepheye koşarak bebekleriyle birlikte vatanın kurtuluş umudunu büyüten, istikbalin kundağını sarıp sarmalayan asil Türk kadınları olmuştur.

Tekerlekleri gıcırdayan kağnılarda bağımsızlık özlemini taşıyan, top mermilerine hayallerini iliştiren, çamurlu, tozlu ve yokuşlu yollara Türklüğün hedeflerini oya gibi işleyen soylu Türk kadınları hiç aklımızdan çıkmamıştır ve çıkmayacaktır.

Türk kadını millî şerefimizin abidesidir.

Türk kadını millî bekamızın beşiğini sallayan güvencedir.

Nitekim Türk kadını yuvasının da yurdunun da zarafet, zekâ ve ziynetle taçlanmış mimarıdır.

Hamdolsun, biz kendimizi biliyoruz.

Biz geçmişimizi şuurla özüksüyör, özümüz görüyörüz.

Çünkü merhum Cemil Meriç'in dediğı gibi, "kendini tanımanın marifetlerin marifeti" olduğuna inanıyoruz.

Allah'a şükür, marifetimiz, insan olmaya haysiyetle bağıllık, insan olana hürmetle mukabeledir.

Tam 83 yıl önce bugün, yani 5 Aralık 1934'de Türk kadını milletvekili seçme ve seçilme hakkını elde etmiştir.

Böylelikle demokrasi kültürümüz daha da derinleşmiş, daha da genişlemiştir.

Hatırlatmak isterim ki, ülkemizde kadınlara ilk kez oy kullanma ve seçilme hakkının temeli 3 Nisan 1930 tarihli Belediye Kanunu ile atılmıştır.

Ardından da 26 Ekim 1933'te Köy Kanunu'nun 20 ve 25. maddelerinde yapılan bir değişiklikle kadınlara muhtar ve ihtiyar heyetleri seçiminde oy kullanma ve seçilme hakkı getirilmiştir.

Bu demokratik kazanımlar şüphesiz en az 5 Aralık 1934 Reformu kadar önemli ve değerlidir.

Türk kadını hak ettiği mertebe ve mevkie sonunda gelebilmiştir.

1935 Milletvekili Genel Seçimleriyle, birisi bir yıl sonraki ara seçimde olmak üzere, 18 kadın üye TBMM'deki yerini almıştır.

Dünyanın birçok ülkesi kadına hak ettiği değer ve payeyi vermezken Türkiye'nin demokrasi, insan hak ve hürriyetleri uyarınca gereğini yapması bize göre övgüye ve takdire fazlasıyla layıktır.

Bilhassa lke yönetiminde cinsiyet ayrımının rafa kaldırılması eşitlik açısından da muazzam bir kazançtır.

Eğer bugün son yurdumuzda hr ve müstakil bir biçimde nefes alıp verebiliyorsak, bunda tarihe altın harflerle geçmiş ve elleri plesi kadınların büyük bir payı bulunmaktadır.

Evinde eş ve anne, iş yerinde el emeği ve göz nuru, sosyal hayatta fedakârlık numunesi ve namus nişanesi olan kadınlarımıza çok şey borçlu olduğumuz tartişmasızdır.

Bu itibarla 83 yıl önce kadınlara verilen milletvekili seçme ve seçilme hakkının tarihî ve ahlaki ehemmiyeti çok fazladır.

Çünkü Türk kadını kuruluşta da, kurtuluşta da sürekli ön planda yer almış, bu aziz vatanın yükünü omuzlayanlar arasında sivrilerek hayranlık uyandırmıştır.

Ne zcdr ki, bugünlerde siyasetteki temsil oranlarının yeterli olup olmadığı bir yana kadınların her neviden sorunları, karşılaştıkları zulüm ve zorbalıklar korku verici şekilde tırmanmıştır.

Artık kadına şiddet otomatige bağlanmış, saldırı ve kaba g gösterileri iyice kontrolden kmıştır.

Psikopatlar, cani ruhlular, eli kanlı canavarlar, gözü dönmüş manyaklar kadın, genç kız ve ocuk demeden katletmektedir.

şu kahredici tabloya bakınız ki, 2016 yılında 338 kadın şiddetle can vermiştir.

Bu yılın ilk 10 ayında ise 337 kadın cinayeti işlenmiştir.

Yalnızca 2017 yılının Ekim ayında 40 kadın cinayete kurban gitmiştir.

Eğer kadına şiddet artıyorsa, kadınların hayat ve varlık hakları değişik gaye ve nedenlerle tehdit ediliyorsa, medeni olmaktan, medeniyet seviyesinin yükselişinden nasıl bahsedeceğiz?

Masum bir kadına el kaldırmak, hayatına son vermek elbette barbarlık, elbette alçaklık, elbette katilliktir.

İslam ahlak, merhamet, hoşgörü ve vicdan dinidir.

İslam samimiyettir, fedakârlıktır, insaftır, adalettir.

Şüphesiz Allah nezdinde hak din, son din İslam'dır.

Buna iman ettik, bu inançla maneviyatımızı temellendirdik.

Masum bir cana kıyanın bütün insanları öldürmüş olacağı ilkesine bağlandık.

Kim bir insanı kasten öldürürse, cezasının ebedî cehennem olacağı yüce Allah'ın açık buyruğudur.

Bunu bildik, buna inandık.

Türk töresinde savunmasız bir insana saldırmak, Türk tarihinde mazlum bir cana kastetmek aşağılık ve affı imkânsız bir suç ve alçalma hâlidir.

Kadınların katline nereye kadar seyirci kalınacaktır?

Kadınların feryatları ne zamana kadar duyulmayacaktır?

8 Mart 2012 tarihinde TBMM'de bizim de desteğimizle kabul edilip yasalaşan "Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin

Önlenmesine" dair düzenlemenin caydırıcı etkisi anlaşılan yeterli değildir.

Bu sonuçtan muzdarip ve meyas olduğumu sizlerle özellikle paylaşmak istiyorum.

Bahanesi ne olursa olsun kadına şiddet konusu çözülmeyen, uzanan eller kırılmadan, daha da önemlisi şiddete müzahir psikolojik ve sosyolojik faktörler köreltilmeden seçme ve seçilme hakkını konuşmanın da tek başına bir anlam ve karşılığı olmayacaktır.

Kadın şiddetine son verilmeden gelişemeyiz, kalkınamayız, adam gibi adam olamayız.

Kadın cinayetleri kesilmeden insanlıktan hiç bahsedemeyiz.

Akan kanı durdurmalı, şiddet ve cinayetlere yol açan sosyal, ekonomik, psikolojik açmazları mutlaka rehabilite ve tedavi etmeliyiz.

Aksi hâlde, kadına şiddetin dozajındaki artış, Allah muhafaza, toplumsal huzur, asayiş ve dengeyi hepten mahvedecek, geriye sadece yıkım ve harabeden başka bir şey kalmayacaktır.

Türkiye'nin geleceği kadınlarımızın üstleneceği yapıcı role, yapacakları değerli çalışmalara ve eşsiz fedakârlıklara yakından bağlıdır.

Bu itibarla parti olarak her zaman kadınlarımızın yanındayız, her şart altında Türk kadınının hak ve hukukunu savunmaya devam edeceğiz.

Siyasetten ticarete, sanattan spora, sosyal hayattan kültürel alanlara kadar kadınların var olan sorunlarının çözülmesi

konusunda sorumluluğumuz neyi gerektiriyorsa onu inançla ve sabırla yapacağız.

Türk kadınına seçme ve seçilme hakkının 83. yıldönümünde, aramızda bulunan saygıdeğer hanımefendiler başta olmak üzere, ülkemizin her tarafındaki kadınlarımızı kutluyor, hepsine sağlık, mutluluk ve esenlik içinde geçecek bir ömür diliyorum.

Muhterem Milletvekilleri,

Türk milleti çetin şartları çevik iradesiyle aşmanın gayret ve çabasındadır.

Türkiye'nin pek çok sorunu birikmiştir.

Üzüntümüz, sorunların giderek kökleşmesi, gittikçe kemikleşmesidir.

İç meselelerimizin ağırlığı, siyasetteki gelgitler, ekonomideki risk ve belirsizlikler, güven ve güvence zaafı düne nazaran bugün daha fazladır.

Türkiye hissedilir ölçülerde zaman ve zemin kaybetmektedir.

Bir yanda uluslararası komploların şiddeti, diğer yanda ülke içinde yaşanan kamplaşma ve kısır kavgalar görüş menzilimizi sıfıra indirmektedir.

Bunun yanı sıra bölgemiz ateşle çevrilmiştir. Tehlike yüksektir.

Güney sınırlarımız boyunca yuvalanan ihanet mevzi kazanmaktadır. Tehdit azmıştır.

Zalim emeller hain hedeflerine biraz daha yaklaşmaktadır.

ABD'nin YPG'yle olan bağ ve bağlantısı bütün itirazlarımıza rağmen sürmektedir.

Teröristler palazlandırılmakta, cesaretlendirilmekte, silahlandırılmaktadır.

Beşeriyet, sınırlarımızın hemen dibinde en adi, en aşağılık, en pespaye insanlık suçlarına bizzat şahitlik etmektedir.

Verilmiş sözler çiğnenmektedir.

Verilen teminatlar hiçe sayılmaktadır.

Türkiye'nin tarihsel hak ve çıkarlarını perdelemek; beka ve birliğini pençelemek amacıyla küresel fitne bölgesel taşeronlarıyla birlikte düşmanca oyunlara bel bağlamış durumdadır.

Ülkemiz hedeftedir.

Milletimiz hasım güçlerin saldırısı altındadır.

Astana Süreci ve Soçi ruhu ortada dururken, Rusya, Deyrizor'da YPG'yle birlikte poz vermekte, aynı kalıp ve kareye girmektedir.

Bunda da bir sakınca, ne tuhaftır ki, görmemektedir.

PKK, Almanya'nın Frankfurt şehrindeki bir üniversitede sözde etkinlik düzenleyecek kadar müsamaha görmekte, teröristbaşının resmedildiği paçavralar ulu orta asılmaktadır.

Türkiye'nin ekonomik temelini dinamit döşemek için sıraya girenler, eş zamanlı olarak sosyal ve siyasi sistemi terörize etmek, devlet hayatını tıkamak ve dağıtmak için âdeta seferber olmuşlardır.

Ekonomik oyun ve operasyonlar devamlı körüklenmektedir.

ABD'de kurulan yanlı, yaftalı ve siyasi mahkemelerde Türkiye yargılanmaktadır.

Buna razı olamayız, buna sessiz kalamayız, kalmayacağız.

Karanlık ve kaçak bir şahıs, hain ve casus bir suçlu, günlerdir kirlı ve aynı zamanda kinli itiraflarıyla ülke kamuoyunu meşgul etmektedir.

Türkiye'den nasıl kaçtığı veya nasıl kaçırıldığıyla ilgili spekülasyonlar yapılmaktadır.

Tarihi dâhiler ve kahramanlar kadar alçaklar ve şarlatanlar da yönlendirir sözü bir kez daha anlam ve karşılığını bulmak üzeredir.

Türkiye'yi yere düşürmek amacıyla yer çekimiyle yarışanların ihanet ve ibret verici iffetsizlikleri hepimizin gözü önünde cereyan etmektedir.

Bulaşık suyunu kristal bir vazo içinde saklayan sahtekârlar Türkiye'yi açıktan tehdide yeltenmişlerdir.

Zehri zezem diye yutturmaya kalkışan dolandırıcı ve dalavereciler Türk milletini küçük düşürmenin, ülkemizin saygınlığını zayıflatmanın hevesine kapılmışlardır.

Önünü göremediğinden düzlükle uçurum arasındaki farkı idrak ve ayırt edemeyen gafillerin neden olduğu sis bulutu ülkemizin üzerine çöreklenmiştir.

Türkiye, soytarların ithamıyla değerinden bir şey kaybetmeyecektir.

Aziz milletimiz soysuzların çamuruyla duruşundan ve tarihî vakarından asla vazgeçmeyecektir.

Türkiye'yi sanık, şarlatanı tanık yapan; jürisi alık, niyeti tanıdık, iddiaları sarsak olan sözde bir hukuk sitemi her zaman her daim

ayaklarımızın altındadır, sonuna kadar da nefret ve öfkemizin hışmına uğrayacaktır.

Biz demiyoruz ki, ortada suç yoktur.

Biz demiyoruz ki, şarlatan yargılanmasın.

Suç nerede işlenmişse yargı mercii yargı sahası, hukuki sınırlar orasıdır ve bu da Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Uluslararası kumpasın hükmü Türkiye'de geçmeyecektir.

FETÖ'cülerin intikam arayışları duvara çarpacaktır.

Türkiye düşmanlarının hevesleri kursaklarında kalacaktır.

Başka da yol ve çare yoktur.

Çünkü Türkiye'nin ayağına kilit, ali menfaatlerine darbe vurulmak için plan üstüne plan yapılmaktadır.

Bunun karşısında Milliyetçi Hareket Partisi duyarsız, duygusuz, tarafsız kalmayacaktır.

Tarafımız sonsuza kadar Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Tarafımız son nefese kadar Türk milletidir.

Zulüm karşısında; ihanet, melanet ve rezaletin kuşattığı bir ortamda tarafsızlık bize göre namussuzluktur.

ABD'de kurulan tezgâhın acentesi, tamamlayıcısı, selam mangası gibi hareket ederek doğruluğu yanlışlığı belli olmayan belgeleri pervasızca sallayanlar, Türkiye'ye karşı yeni bir cephe açmak için kollarını sıvayan namertlerdir.

İç siyasi hesaplarını ülkemizin karışmasına bağlayan, büyük kongreleriyle ilgili tahkimat yapan, dağınıklıklarını iftira siyasetiyle kapatmaya çalışan işgüzar ve iş birlikçilerin gerçek yüzleri ortaya çıkmıştır.

Topluma söyleyecek bir şeyleri olmayan, geleceğe anlatacak bir fikir ve siyasetleri bulunmayan aymazlar kafilesi gerilim ve gerginliği kurtarıcı olarak gören noktaya savrulmuşlardır.

Yazıktır bu ülkeye.

Yazıktır bu vatana.

Yazıktır, günahtır, ayıptır bu millete.

Biz yabancıların elinden su içip çanağından yemlenen çevrelere benzemeyiz.

Bizim siyasetimiz ilkelidir, iradelidir.

Bizim siyasetimiz ahlaklıdır, anılarımız atimizi aydınlatmaktadır.

Bizim siyasetimiz millîdir, köksüzlere, kimliksizlere geçit yoktur.

Bizim siyasetimiz yalansız, dolansız ve riyasızdır. Yani düz, dürüst ve dengelidir.

Metanet, hareket, sükûnet, feraset bizimledir.

Atalarımız demiş ki; ilham mümine, vesvese kâfire benzer.

Çok şükür vesveseyle oyalanacak, vehimlere teslim olacak, vahamet senaryolarına ümit bağlayacak karakter bozukluğu, kötürüm bir vicdan Milliyetçi Hareket't e bulunmaz, bulunmamış, bulunmayacaktır.

Öfke, haset, tamah, kötülük er kişinin değil, şer kişinin hasletleri arasındadır.

Bakınız ne diyordu merhum vatan şairimiz Mehmet Akif:

İhtiyâr amcanı dinler misin, oğlum Nevrûz?

Ne büyük söyle, ne çok söyle; yiğit işde gerek.

Lâfı bol, karnı geniş soyları taklîd etme;

Sözü sağlam, özü sağlam adam ol, ırkına çek.

Çok şükür, çektiğimiz köken belli, geldiğimiz kaynak bellidir.

Ülkemiz belli, tertemiz ülkülerimiz ise belirgin ve bilinmektedir.

Türkiye'nin kaybetmesine oynayan, bunun için çorak toprak üzerinde ot bitirmeye çalışanlar en acı yenilgiyi tadacaklardır.

Bunlara merhamet ise maraz doğuracaktır.

Diyor ki merhum Peyami Safa; *"En çirkin merhamet hedefini şaşırandır."*

Hedeften şaşmak yoktur.

Türkiye düşmanlarına merhamet yoktur.

Kaos ve kriz tacirlerine af yoktur.

Şuuraltı siperlerimizi yağmalamak isteyen ahlaksızlara ise asla müsaade yoktur.

Mücadelesiz ve eziyetsiz bir zaferin değeri olur mu? Elbette olmaz.

Yorgun siyasetleriyle, ülkeyi karanlık çöllerine çekmeye çalışanlara hoşgörü olur mu? Elbette olmaz, olmayacaktır.

Bu ülkede günahkârların bedelini masumlar ödemeyecektir.

Gönülden gönüle açılan pencerelerden dolan millet ışığı yürekleri tutuşturup mumdan kuşatmayı Allah'ın izniyle yakıp geçecektir.

Zafer Türk milletininindir.

Zafer bir ve beraberliğe inanmış millî vicdanındır.

Süfli arzular, nefsani istekler ağır bir taş gibi ayağımıza bağlanıp dibe çekmeye çalışsa da sonuç alamayacaklardır.

İçlerinde yalan nefreti kopanlar belge de sallasa, ABD'ye el de sallasa, haçlıların beşiğinde de sallansa, nihai son kendileri adına utanç verici ve nesillerini bile utandıracak bir kokuşmuşluk olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

Fikir kaynaklarımızın zirve isimlerinden merhum hocamız Prof. Dr.Erol Güngör uzlaşmanın önem ve önceliğine vurgu yapan bir değerlendirmesinde aynen şöyle demişti:

"Yeni durumlara intibak edebilecek bir genişliğe ve esnekliğe sahip bulunan sistemlerde görüş ve menfaat ayrılıklarının temel çözümü uzlaşmadır."

Ayrıca şu tespiti yapmıştı: *"Monolitik ve doktriner sistemlerde ihtilaflardan kurtulmanın tipik şekli bir tarafın diğerini hem şahıs hem de fikir olarak mahkûm etmesi veya kökten kaldırmasıdır."*

16 Nisan Halk oylamasıyla birlikte yeni bir hükûmet sistemine geçilmiştir.

Bunun öncesinde ise FETÖ hiyanetinin 15 Temmuz işgal teşebbüsü yaşanmış, ayaklanan millet ruhu bu iğrenç istilayı durdurmuştu.

15 Temmuz FETÖ Darbe Girişimi, bekamızın ne kadar da pamuk ipliğine bağlı olduğunu, nasıl bir hain saldırıya maruz kaldığını gözler önüne sermişti.

16 Nisanla birlikte yeni bir hükûmet sistemi milletimizin karar ve onayıyla kurulmuştur.

Hiç kuşku yok ki, bu yeni sistemin yasal ve anayasal sütunlarının sağlamlaştırılması, bu yolla 2019 Cumhurbaşkanı Seçimine gidilmesi adil ve ahlaki bir uzlaşmayla mümkündür.

Biz fikri temellerimizden ilham ve feyzimizi alarak ülkede bir uzlaşma vasatının oluşmasını, olgunlaşmasını ve deyim yerindeyse oğul vermesini arzuluyor, buna göre siyasetimizi şekillendiriyoruz.

Bilindiği üzere 16 Nisan'ı takip eden 6 ay içinde uyum yasalarının çıkması gerekiyordu.

Ancak şu zamana kadar bu hedef gerçekleşmemiştir.

Temennimiz bütçe sürecinden hemen sonra, hatta yeni yılla birlikte uyum yasalarıyla ilgili ihtiyaç ve zaruretlerin karşılanmasıdır.

Biz 16 Nisan şuuruna bağlı kalarak, uyum yasalarının çıkarılması konusunda uzlaşmacı bir siyasi tavır ve tutum izleyerek, üzerimize düşeni harfiyen yapmanın kararındayız.

Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sisteminin siyasi ve hukuki dayanaklarının tam manasıyla tesis edilebilmesi için elimizden

gelen çabayı gösterip sorumlu siyaset anlayışımızın gereğini inşallah yapacağız.

Uzlaşmadan kaçmadık, kaçmayacağız.

Merhum hocamız Erol Güngör'ün milliyetçi tespit ve fikrî teklifine bağlı kalarak; uzlaşmak, konuşmak, buluşmak ve anlaşmak için çaba harcayacağız.

Yine hocamızdan biliyor ve değerlendirmesine inanıyoruz ki, millet olmanın en bariz vasfı, insanları zaman ve mekân içinde birleştiren ortak noktaların bulunmasıdır.

Bu siyaset için de geçerlidir.

Neticede siyaset sosyal ve toplumsal ilişkilerin bir yansıması, bir türevidir.

Türkiye istikrar ve normalleşmeye kavuşacaktır. Kavuşmak zorundadır.

Türkiye, ümit ve temennimiz odur ki, düzlüğe çıkacaktır.

Birçok bulanık noktanın aydınlanması ve anlaşılması için ortak akıl ve millî şuur bizim pusulamız, güç kaynağımız olacaktır.

Türkiye'de iktidar malum ve meydandadır.

Muhalefet de bellidir.

Siyasi sınır ve sorumluluk alanları sandıkla çizilmiştir.

Son günlerde gerek televizyonlarda, gerek gazete sütunlarında, gerekse de köşe sahibi kalemşorlarca garip ve tahrik edici bir iddia sürekli ısıtılıp ısıtılıp servis edilmektedir.

Partimizle ilgili kurcalama yapan, dedikodu sermayesi üreten çevreler yalanlarına yalan katarak ortalığı karıştırmaya çalışmaktadır.

Neymiş, MHP ne derse o yapıyormuş.

MHP iktidara yön veriyormuş.

Aslı yok yaylasında bin beş yüz koyundan bahsetmek boş bir hayaldir.

Altını kalın olarak çiziyor ve buradan sesleniyorum:

Adalet ve Kalkınma Partisinin bir kısım milletvekili ve yöneticisi kaygılanmasın, korkuya kapılmasın.

Beyhude yere onun bunun tezvirlere aldanmasınlar.

Türkiye Cumhuriyeti'ni yöneten Cumhurbaşkanı'dır, Başbakan'dır, Bakanlar Kuruludur ve mesai arkadaşlarıdır.

Bunlar da görevlerinin başındadır.

Milliyetçi Hareket Partisi şu an için üstlendiği muhalefet görevini 36 milletvekiliyle en etkili şekilde icranın, millî bekamıza, millî tezlerimize, millî hedeflerimize destek vermek için her mücadele ve fedakârlığı yerine getirmenin amacındadır.

Hükûmete desteğimiz terörle mücadelenin başarıya ulaşması içindir.

Hükûmete desteğimiz dış politikada elinin zayıf olmaması içindir.

Hükûmete desteğimiz küresel ve bölgesel ablukaya karşı millî ruhu sağlam ve diri tutmak, Türkiye'nin köşeye sıkışmasını engellemek içindir.

Hiç kimse merak buyurmasın, Milliyetçi Hareket Partisi yerini de yurdunu da bilir, bilmeye de devam edecektir.

Zamanı geldiğinde, şartlar olgunlaştığında neyin nasıl olacağını da herkes görecek ve bizzat şahit olacaktır.

Değerli Milletvekilleri,

11 Aralık 2017 Pazartesi günü 2018 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanun Tasarısı ile 2016 Yılı Merkezî Yönetim Kesin Hesap Kanun Tasarısı Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanacaktır.

Bu nedenle haftaya ve takip eden birkaç hafta grup toplantımız yapılmayacaktır.

Şimdiden beni yılınızı tebrik ediyorum.

Bu düşüncelerle sözlerime son verirken, siz değerli milletvekili arkadaşlarıma Meclis çalışmalarında ve bütçe sürecinde başarılar diliyorum.

Hepinizi saygılarımla selamlıyor, Cenabıallah'a emanet ediyorum.

